

യഹോവയുടെ കയ്യാൽ നയിക്കപ്പെട്ടത്

ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ട് പലകകൾ

Jeff Pippenger

2012-10-16

ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ടു പലകകൾ 95ൽ 4

എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂർ ദൈർഘ്യമുള്ള ഒരു അവതരണത്തിൽ എട്ട് പേജുകളുള്ള കുറിപ്പുകൾ മുഴുവൻ അവതരിപ്പിച്ചു കടന്നുപോകുന്നത് വളരെ പ്രയാസകരമാണ്. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, നമുക്കിവിടെ 20 പേജുകൾ ഉണ്ട്; അതിനാൽ, ഞാൻ ഈ കുറിപ്പുകൾ മുഴുവൻ വായിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു നിങ്ങളെ അറിയിക്കുകയാണ്. ഈ കുറിപ്പുകൾ ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന LiveStream വഴി കാണുന്നവർക്കായി, ഇവിടെയുള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ വായിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; കൂടാതെ, ഓഡിയോ ഇത് DVDയിൽ കാണുന്നവർക്കും, ഈ ലേഖനങ്ങൾ ഇതിനകം അവരുടെ കൈവശമില്ലെങ്കിൽ, അവർക്കുവേണ്ടി ഇത് രേഖയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിനും അതു ചെയ്യുന്നു. നാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ട് പലകകളെയാണ്; ഈ ഘട്ടത്തിൽ നാം ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും ഈ 1843 Chart-ൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളോടു എലൻ വൈറ്റ് ഏകാഭിപ്രായത്തിലായിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമാത്രമാണ്.

ഇന്നലെ നാം സമാപിച്ച ആദ്യ മൂന്ന് അവതരണങ്ങൾ, 2520 കാലപ്രവചനത്തെ എലൻ വൈറ്റ് Early Writings, പേജ് 236-ൽ സാധുവായതെന്ന നിലയിൽ വ്യക്തമായും പ്രത്യേകിച്ചും അനുമാദിക്കുന്നതായി കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

1844 മാർച്ചിലെ ആദ്യ നിരാശയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, നിരാശയ്ക്കുശേഷം മില്ലറൈറ്റുകൾ ബൈബിൾ പഠനം തുടർന്നു, 2520, 2300, 1335 എന്നിവയ്ക്കായി 1843നെ പ്രവചിക്കാൻ അവരെ നയിച്ച അതേ തെളിവുകളാണ് പിന്നീട് 1844-ൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്, ഈ പ്രവാചക കാലഘട്ടങ്ങൾ 1844-ൽ അവസാനിച്ചു എന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനായി, എന്ന് അവർ പറയുന്നു. കൂടാതെ, അവർ പരാമർശിച്ചിരിക്കാവുന്ന ഏക പ്രവാചക കാലഘട്ടങ്ങൾ ഇവ രണ്ടേയുള്ളൂ [1843 ചാർട്ടിലെ 2520യും 2300യും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്], 1335 അല്ല, എന്നതും നാം ചർച്ച ചെയ്തു. 1335 ക്രിസ്തുവർഷകാലഘട്ടത്തിൽ ആരംഭിച്ചു; അത് 1843-ൽ അവസാനിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, 2520-നെയും 2300-വർഷ പ്രവചനത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഈ ബോധ്യത്തിന്മേൽ അവർ തന്റെ അംഗീകാരം വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

അതിനുശേഷം അവർ തുടർന്നു പുറത്തുപോകാൻ, ആ കാലഘട്ടത്തിൽ മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളും 1844-ൽ അവസാനിച്ചതാണെന്നും അവർ തെളിയിച്ചു. തുടർന്ന് റിയപ്പോർട്ടർ, മില്ലറൈറ്റുകൾ സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയെന്നു പീഡനത്തിന് അതാണ് കാരണമായതെന്നും ആയിരുന്നു അതുകൊണ്ടും, ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ഇവിടെ, 2520 1844-ൽ അവസാനിച്ചതിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ അഡ്വക്കേറ്റ് സഭയിൽ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന് യാദൃശ്ചികമല്ല.

കർത്താവിന്റെ കൈകൊണ്ട് നയിക്കപ്പെട്ടത്

അപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ നാം മറ്റൊരു വിഷയത്തിലേക്കാണ് നീങ്ങുന്നത്; ഇതാ ഇവിടെയുള്ളത് [1843 ചാർട്ടിലെ AD508-നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു]. നിങ്ങൾ ഈ ചാർട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഈ 1843 ചാർട്ടിനെക്കുറിച്ച് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "I saw that the Lord directed in this Chart," എന്നും, ഈ 1850 ചാർട്ടിനെക്കുറിച്ച് ദൈവം ഈ ചാർട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവർ പറയുന്നു. ആകയാൽ, ഈ രണ്ട് ചാർട്ടുകളുടെയും നിർമ്മിതിയിൽ ദൈവം പങ്കാളിയായിരുന്നുവെന്നും, അവ എങ്ങനെ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് മാനുഷികമായി ഉദ്ദേശപൂർവ്വമായിരുന്നുവെന്നും അവർ നമ്മോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകൾ അതു ഉദ്ദേശപൂർവ്വം തന്നെയാണ് ചെയ്തത്, എങ്കിലും അത് ദൈവത്തിന്റെ രൂപകല്പനപ്രകാരമായിരുന്നു.

ഇവിടെ, ക്രി.മു. 677 മുതൽ അവർ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ ക്രി.വ. 1843 വരെ, ഇതാണ് 2520-നെ നിർവ്വചിക്കുന്ന ഈ നിര [1843 ചാർട്ടിൽ ഇടതുവശത്തുനിന്ന് രണ്ടാമത്തെ നിരയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു]; അത് ക്രി.മു. 677-ൽ ആരംഭിച്ചു, അവർ വിചാരിച്ചതുപോലെ ക്രി.വ. 1843-ൽ അവസാനിച്ചു.

അവർ ഈ ദൃശ്യാവിഷ്കാരത്തെ 1850 ലെ ചാർട്ടിൽ, ഇവിടെ നിന്ന് [ഇടത്തുനിന്നുള്ള മൂന്നാമത്തെ നിരയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു] ക്രി.മു. 677 മുതൽ ഇവിടെ വരെ, ക്രി.ശ. 1844 വരെ, നിലനിർത്തി. ഇതാണ് ഈ ചാർട്ടുകളിലും നിലനിൽക്കുന്ന 2520-ന്റെ നിര.

ഈ നിരകളുടെ നടുവിൽ തന്നെയാണ് ക്രൂൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്, ഈ സന്ദർഭങ്ങളിലും.

അതിനും ക്രൂശിന്റെ താഴെ തന്നെയാണ് ദൈവനിർമ്മിതിയുള്ള സൂചനയും ഉള്ളത്. ദൈവനിർമ്മിതിന്റെ പ്രതീകം, അതായത് പൗരാണികമതം—പൗരാണികമതത്തിന്റെ വേരായതു—സ്വയം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കലാണ്; ഇതിലാണ് ഈ രണ്ടു ചാർട്ടുകളിലുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ കൈയല്ല, മറിച്ച് കർത്താവിന്റെ കൈ അതിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

നിനക്കു പുറം എനിക്കു പുറം, അല്ലെങ്കിൽ ഏവർക്കു പുറം, നമ്മുടെ ആത്മദാനങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതിനാൽ, ഈ രണ്ടു ചാർട്ടർ പ്രതിഫലിക്കുന്ന തുപോലെ നാം ക്രൂശിന്റെ പാദത്തിൽ എത്തിച്ചേരേണ്ടതാണ്. ആ പാഠം ഇവിടെ ദൃശ്യമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

തീർച്ചയായും, 2520-ന്റെ നടവിൽ ക്രൂശുള്ള സ്കന്ദങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ദാനിയേൽ 9-ന്റെ നിവൃത്തിയായി, അനേകരോടു ഒരു ആഴ്ചത്തേക്ക് നിയമം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ ക്രിസ്തു വന്നപ്പോൾ, ആ ഒരു ആഴ്ച 2520 ദിവസങ്ങൾക്ക് തുല്യമാകുന്നു എന്നും, ആ ആഴ്ചയുടെ മധ്യേ അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു എന്നും നാം അറിയുന്നു. അതിനാൽ, ഈ ഓരോ ചാർട്ടുകളിലുമുള്ള ഈ സ്കന്ദങ്ങളുടെ നടവിൽ നാം ക്രൂശിനെ കാണുന്നു; ഇവ ക്രിസ്തു അനേകരോടു നിയമം സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരുന്ന 2520 ദിവസങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ നാം "ദൈവംദിനം" എന്ന വിഷയവും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള എലൻ വൈറ്റിന്റെ അനുഭവവും പരിഗണിക്കാൻ പോകുന്നു.

സെപ്റ്റംബർ 23-ന്, കർത്താവ് എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയത്, തന്റെ ജനത്തിന്റെ ശേഷിപ്പിനെ വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം തന്റെ കൈ നീട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നും, ഈ ശേഖരണകാലത്ത് ശ്രമങ്ങൾ ഇരട്ടിയാക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണ് എന്നും ആയിരുന്നു. ചിതറിക്കിടന്ന കാലത്ത് യിസ്രായേൽ പ്രഹരിക്കപ്പെടുകയും കീറിപ്പറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, ഈ ശേഖരണകാലത്ത്, ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സൗഖ്യമാക്കി മുറിവുകൊടുത്തു. ചിതറിക്കിടന്ന കാലത്ത് സത്യത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾക്കു വളരെ ചെറു ഫലമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ; വളരെ അല്പമോ ഒന്നുമല്ലാത്തതോ മാത്രമേ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ശേഖരണകാലത്ത്, ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ശേഖരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ കൈ നീട്ടിയിരിക്കുന്നപ്പോൾ, സത്യത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അവ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഫലം കൈവരിക്കും. എല്ലാവരും പ്രവൃത്തിയിൽ ഐക്യത്തോടെയും തീക്ഷ്ണതയോടെയും ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ ശേഖരണകാലത്ത് നമ്മെ നയിപ്പാൻ ചിതറിക്കിടന്ന കാലത്തെ ഉദാഹരണങ്ങളിലേക്കു ആരെങ്കിലും തിരിയുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു; കാരണം, അന്നു ചെയ്തതിലധികം ഇപ്പോൾ ദൈവം നമ്മുടെ വേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, യിസ്രായേൽ ഒരിക്കലും ശേഖരിക്കപ്പെടുകയില്ല. 1843-ലെ ചാർട്ട് കർത്താവിന്റെ കൈകൊണ്ടു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, അതിൽ മാറ്റം വരുത്തരുതെന്നുമാണ് ഞാൻ കണ്ടത്; അക്കങ്ങൾ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെയാണിരിക്കുന്നത്; ചില അക്കങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തെറ്റിന്മേൽ അവന്റെ കൈ നിലകൊണ്ടു അതിനെ മറച്ചുവെച്ചിരുന്നു, അവന്റെ കൈ നീക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ആരും അതു കാണാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു.

അപ്പോൾ ഞാൻ "ദൈവംദിനം" (ദാനിയേൽ 8:12) എന്ന തിനെക്കുറിച്ചു കണ്ടത്, "യാഗം" എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യ ബുദ്ധിയാൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, അത് മൂലപാഠത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന തല്ലെന്ത്യയവിധിയുടെ മണിക്കൂറിന്റെ ഘോഷണം നൽകിയവർക്കു കർത്താവു അതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം നൽകിയെന്നും ആയിരുന്നു. 1844-ന് മുമ്പ് ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്നപ്പോൾ, ഏകദേശം എല്ലാവരും "ദൈവംദിനം" എന്നതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ ഏകീകൃതരായിരുന്നു; എന്നാൽ 1844 മുതൽ ഉണ്ടായ ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽ, മറ്റു ദൃഷ്ടികോണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതിന്റെ പിന്നാലെ അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും വന്നിരിക്കുന്നു. 1844 മുതൽ സമയം ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നിട്ടില്ല, പിന്നെയും ഒരിക്കലും അത് ഒരു പരീക്ഷണമാകുകയില്ല.

കർത്താവ് എന്നിക്കു കാണിച്ചുതന്നത്, മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം പോകുകയും ചിതറിക്കിടക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ മക്കൾക്കു പ്രസംഗിക്കപ്പെടുകയും വേണമെന്നതാണ്; എന്നാൽ അത് സമയത്തിന്മേൽ തൂക്കിയിടപ്പെടരുത്. ചിലർ സമയം പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഉദ്ദേഹിക്കുന്ന ഒരു വ്യാജോത്സാഹത്തിലേക്കു കടന്നുപോകുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു; എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം സമയത്തിന് ശക്തിപ്പെടുത്താനാകുന്നതിലും അധികം ശക്തമായതാണ്. ഈ സന്ദേശം തന്റെ സ്വന്തം അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ നിലകൊള്ളാൻ കഴിവുള്ളതും, അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ സമയം ആവശ്യമില്ലാത്തതുമാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു; അതു മഹാശക്തിയോടെ മുന്നേറി തന്റെ പ്രവൃത്തി നിർവ്വഹിക്കുകയും നീതിയിൽ സംക്ഷിപ്തമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

അപ്പോൾ, കർത്താവ് വരുന്നതിന് മുമ്പ് പഴയ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്ന ത്തങ്ങളുടെ കടമയാണെന്നും അവിടെ തങ്ങളുടേതു ചെയ്യേ ഒരു പ്രവൃത്തിയുണ്ടെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന മഹാഭ്രമത്തിൽ ഇരിക്കാൻ ചിലരിലേക്കു എന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിയപ്പെട്ടു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ദർശനം, മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന് കീഴിലുള്ള കർത്താവിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നു മനസ്സുനെയും താൽപര്യത്തെ യഥാർത്ഥമാക്കി വാങ്ങുവാൻ തക്കതാകുന്നു; കാരണം, തങ്ങളുടേതു ചെയ്യേ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകേണ്ടതുണ്ടെന്നു കരുതുന്നവർ അവരുടെ മനസ്സു അവിടെയായിരിക്കും വെക്കുക, തങ്ങളെയും മറ്റുള്ളവരെയും അവിടെയെത്തിക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ സാമ്പത്തികസാധനങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോഴത്തെ സത്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിച്ചുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടിയോടൊന്നു യഥാർത്ഥനന്മയും സാധിച്ചിരിക്കയില്ലെന്നും, യെഹൂദന്മാരിൽ വളരെ കുറച്ചു പേരെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദ്യ വരവിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടാവാൻ പോലും വളരെ ദീർഘകാലം എടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നും, അതിലും അധികമായി അവന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടാവാൻ അതിലും പ്രയാസമുണ്ടാകുമെന്നുമാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. ഈ കാര്യത്തിൽ സാന്താനൻ ചിലരെ വളരെ

രണ്ടാമത്തെ അനുച്ഛേദം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "അപ്പോൾ ഞാൻ 'ദൈവംദിനം' എന്ന തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകണ്ടു (ദാനിയേൽ 8:12)..." ഇപ്പോൾ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഇതു നിങ്ങളുടെ സ്മരണയിൽ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നു—ഇത് നാം സംശയമില്ലാതെ പിന്നീടു കൈകാര്യം ചെയ്യും, കർത്താവിന് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ—1843-ലെ ചാർട്ടറിൽ, ഇവിടെ തന്നെ, ദൈവംദിനം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, "ദൈവംദിനം എടുത്തുകളയൽ" എന്നു പറയുന്നു; "ദാനിയേൽ 12:11, 12" എന്നു പറയുന്നു. 1850-ലെ ചാർട്ടറിൽ, ദൈവംദിനത്തെ കുറിച്ച പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, "പൗരാണിക ആധിപത്യം അല്ലെങ്കിൽ ദൈവംദിനം എടുത്തുകളയപ്പെട്ടപ്പോൾ, ദാനിയേൽ 11:31" എന്നു പറയുന്നു. അതിനാൽ, ഈ രണ്ടു ചാർട്ടറുകളിലും അവർ ദാനിയേൽ 11:31-ലും ദാനിയേൽ 12:11-ലും നിന്നു തിരിച്ചറിയിച്ചുകാണിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം ദൈവംദിനം എടുത്തുകളയപ്പെടുന്നതാണ്. ശരിയോ?

ദാനിയേൽ 11:31-ലും ദാനിയേൽ 12:11-ലും "നീക്കിക്കളയുക" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായ പദം sur ആകുന്നു; അതിന്റെ അർത്ഥം "നീക്കിക്കളയുക" എന്നതാണ്; അതിന്റെ അർത്ഥം "നീക്കുക" എന്നുമാണ്.

എന്നാൽ, ദാനിയേൽ 8-ൽ, 11-ാം വചനത്തിൽ, നിത്യയാഗം എടുത്തുകളയപ്പെടുന്നു എന്ന് പറയുന്നിടത്ത്, അത് വേറൊരു ഹീബ്രു പദമാണ്. അത് "റും" ആണ്; അതിന്റെ അർത്ഥം "ഉയർത്തുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക" എന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ട്, വിലും മില്ലർ ക്രൂഡന്റെ കോൺകോർഡൻസ് ഉപയോഗിച്ചു; ക്രൂഡന്റെ കോൺകോർഡൻസ് എബ്രായത്തെയോ ഗ്രീക്കിനെയോ കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു അന്തർദ്ദൃഷ്ടിയും നൽകുന്നില്ല. ആകയാൽ കർത്താവ് മില്ലറൈറ്റുകളെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; കാരണം ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ "ദൈവംദിനം" എന്നത് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന മൂന്ന് ഇടങ്ങളിൽ—ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം 8, ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം 11, ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം 12—അദ്ധ്യായങ്ങൾ 11, 12 എന്നിവയിൽ "നീക്കിക്കളയുക" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായ പദത്തിന് "നീക്കിക്കളയുക" എന്നതുതന്നെയാണ് അർത്ഥം. ഈ ചാർട്ടറുകളിൽ അവർ ഉന്നിപ്പറയുന്നതും അതുതന്നെയാണ്: പേഗനിസം നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടപ്പോൾ 1290-ഉം 1335-ഉം സംബന്ധിച്ച പ്രവചനങ്ങൾ ആരംഭിക്കും എന്നത്.

എന്നാൽ, ദാനിയേൽ 8-ൽ "ദൈവംദിനം" എടുത്തുകളയപ്പെടുമ്പോൾ, അത് നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചല്ല പറയുന്നത്; പകരം, പൗരാണികമതത്തിന്റെ മതം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. അതിനാൽ, മില്ലറൈറ്റുകൾ അത് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി. അവർ ദാനിയേലിലെ "ദൈവംദിനം" എടുത്തുകളയപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചു.

എന്നാൽ ഇവിടെ *Early Writings*-ലും, ആദ്യത്തെ മൂല സ്രോതസ്സ് രേഖകളിലൂടെ പിന്നോട്ടു പോകുമ്പോഴും, ഈ അധ്യായത്തിൽ ദാനിയേൽ 8:12 എന്ന ഈ പരാമർശം ആദിയിൽ അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ കാണും. 1882-ൽ അവർ *Early Writings* അച്ചടിച്ചപ്പോൾ അത് അവിടെ ഉൾപ്പെടുത്താൻ എലൻ വൈറ്റ് അവരോടു പറഞ്ഞതാണോ, അല്ലെങ്കിൽ എഡിറ്റർമാരിൽ ഒരാൾ അത് ചേർത്തതാണോ എന്നെനിക്ക് അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഭീഷണിയിലാകുന്നില്ല, കാരണം ഇവിടെ അത് എടുത്തുകളയപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതല്ല.

രണ്ടാം അനുച്ഛേദത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "അപ്പോൾ ഞാൻ —ദൈനംദിനം' (ദാനിയേൽ 8:12) എന്നതിനെക്കുറിച്ചു കണ്ടതു, —യാഗം' എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യബുദ്ധിയാൽ ചേർത്തതാകുന്നു; അത് പാഠഭാഗത്തിന്റേതല്ല; ന്യായവിധിയുടെ ഘട്ടമണി പ്രഖ്യാപിച്ചവർക്കു കർത്താവു അതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടി നൽകിയിരിക്കുന്നു."

ഇപ്പോൾ, ചില വർഷങ്ങൾ മുമ്പ് ജർമ്മനിയിൽ, ജർമ്മനിയിലെ പ്രമുഖ പാസ്റ്റർമാരും ജർമ്മനിയിലെ ചില സെമിനാരി അധ്യാപകരും കൂടിയിരുന്ന ഒരു യോഗം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു; അവിടെ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചു, അവർ ഈ സന്ദേശത്തിനെതിരെ തങ്ങളുടെ കല്ലുകൾ എറിഞ്ഞു.

അവിടെ ഇറ്റലിയിൽ നിന്നൊരു പാസ്റ്റർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ഈ വചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മുൻപുവായ വാദങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ അവതരിപ്പിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞത് ഇതായിരുന്നു—ദൈനംദിനത്തെക്കുറിച്ച് ഇത്തരത്തിലുള്ള പല മുൻപുവായ വാദങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഈ മുൻപുവായ പലപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് നിങ്ങൾ കാണും; അതിനാൽ അത് ഇവിടെ രേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. അതിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പിന്നെ 'ദൈനംദിനം' (ദാനിയേൽ 8:12) സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ കണ്ടത്, 'യാഗം' എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യജ്ഞാനത്താൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതും, പാഠഭാഗത്തിൽ പെട്ടതല്ലാത്തതുമാണ്; ന്യായവിധിയുടെ ഘട്ടത്തിന്റെ ഘോഷണം നൽകിയവർക്ക് കർത്താവ് അതിന്റെ ശരിയായ ദർശനം നൽകി." ഇതാ ആ മുൻപുവായ വാദം: അവർ പറയുന്നത്, എലൻ വൈറ്റ് ഇവിടെ ദൈനംദിനത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല; മറിച്ച്, 'യാഗം' എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യജ്ഞാനത്താൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതും പാഠഭാഗത്തിൽ പെട്ടതല്ലാത്തതുമാണെന്ന പയനിയർമാരുടെ ബോധ്യത്തെയാണ് അവർ അംഗീകരിക്കുന്നത്. ശരിയോ? അങ്ങനെ, ഈ ഇറ്റാലിയൻ പാസ്റ്റർ ഈ വാദം ഉന്നയിക്കുകയാണ്.

അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു, "ശരി, അടുത്ത വാക്യം എനിക്കു വിശദീകരിക്കൂ, പാസ്റ്റർ."

അടുത്ത വാക്യം ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്: "1844-ന് മുമ്പ് ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്ന ഡേലി റിപ്പോർട്ടർ, —daily' എന്ന തിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടി കോണത്ത ഏകദേശം എല്ലാവരും ഐക്യത്തിലായിരുന്നു;..." ഇത് മനുഷ്യജ്ഞാനത്താൽ sacrifice എന്ന പദം ചേർക്കപ്പെട്ട തിന്റെ ശരിയായ

ദൃഷ്ടി കോണത്തെ ക്കുറിച്ച് പല . ഇവിടെ എലൻ വൈറ്റ് പറയുന്ന ത്—ഇത് കഠിനമായൊരു കാര്യമാണ്; ഇന്നത്തെ അഡ്വാനിസത്തിൽ കേൾക്കാനാവാത്ത വിസമ്മതികളും കോണൻ വിസമ്മതികളും ചെയ്യുന്ന ഇവർക്കെതിരെ ഇത് വളരെ കഠിനമായ കാര്യമാകുന്നു . ഈ പരിഷ്കാരത്തെ ക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, പ്രവചനാത്മക ആത്മവാചികളുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു പരിഷ്കാരത്തെ ക്കുറിച്ച് അധികം ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ ഒരു പരിഷ്കാരം കാരണം അവരുടെ രക്ഷനഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാനായിട്ടുണ്ടാകാമെന്നു തോന്നുന്നു . ഞാൻ അതിശയോക്തയായി പറയുന്നതല്ല ; അത് ഒരു പക്ഷേ കൃത്യമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു .

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിൽ, "Daily" യെക്കുറിച്ച് ചുറ്റും തെറ്റായ ദർശനം അഡ്വാനിസത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ആ വിഷയത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും അതിനെക്കുറിച്ച് പോരാടിയിരുന്ന എല്ലാവർക്കും അവർ ഈ അനുഷ്ഠാനത്തെക്കുറിച്ചാണ് പോരാടുന്നതെന്ന് അറിയാമായിരുന്നു. "Daily" പേഗനിസമാണെന്നു പറയുന്നവർ ദർശനത്തെ പ്രതിരോധിക്കാനായി സ്റ്റീഫൻ ഹാസ്കിൻ മുന്നോട്ടുവന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം എന്ത് ചെയ്തു? അദ്ദേഹം ഈ 1843 ചാർട്ടർ വീണ്ടും അച്ചടിച്ചു. ഈ അനുഷ്ഠാനം അതിന്റെ താഴെ ചേർത്തു. ആകയാൽ ഈ അനുഷ്ഠാനമാണ് വിവാദത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു; അനേകം, അനേകം പുരുഷന്മാർ ഇവിടെ തന്നെയാണ് സ്വന്തം വാക്കുകളിൽ വീണ്ടും മരിച്ചത്.

അതുകൊണ്ട്, ഞാൻ നിങ്ങൾ ഇവിടെ കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ കുറഞ്ഞപക്ഷമെങ്കിലും ഇതാണ്: അടുത്തകാലത്ത് വൈറ്റ് ഹോഴ്സ് മിനിസ്ട്രീസിലെ സ്റ്റീവ് വോൾബർഗ് പോലെയുള്ളവർ ഈ സന്ദേശത്തെ എതിർത്തുവരുന്നു. അവന്റെ വാദങ്ങളിൽ ഒന്നിങ്ങനെയാണ്: "എലൻ വൈറ്റ് 'ദൈവത്തിൽ'യെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കലും ഒരു നിലപാടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അതുകൊണ്ട് എനിക്കും ഒരു നിലപാട് എടുക്കേണ്ടതില്ല," എന്നത്—അത്യന്തം മുഖ്യമായ ഒരു നിലപാട് തന്നെയാണിത് അത്. എന്നാൽ, എലൻ വൈറ്റ് അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു നിലപാടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന സാധ്യത നാം അവർ സമ്മതിച്ചാലും, ഈ ഉദ്ധരണിയിൽ അവർ എന്താണ് പറയുന്നത്? മുൻഗാമികൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം കൈവശം വെച്ചിരുന്നു എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അത് എന്താണെന്ന് അവർക്കുതന്നെ അറിയില്ലായിരുന്നു എന്നു കരുതിയാലും, ഇവിടെ അവർ ഒരു ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം ഉണ്ടെന്ന് പറയുകയാണ്; അതായത്, തെറ്റായ ഒരു ദൃഷ്ടികോണം ഉണ്ട്—അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ, തെറ്റായ പല ദൃഷ്ടികോണങ്ങളും ഉണ്ട്.

വാൻസ് ഫെറൽ പോലെയുള്ള ആളുകൾ നിങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു . വാൻസ് ഫെറൽ; വാൻസ് ഫെറലിന്റെ പ്രവചനാത്മക വ്യവസ്ഥകളിൽ ആളുകൾ വിശ്വസം വെക്കുന്നു ; അതെന്തുകൊണ്ട് എന്നെന്ന് അറിയില്ല . വാൻസ് ഫെറൽ മാത്രമല്ല , എങ്കിലും "ദൈവം ദിനം" പൗരാണികവിശ്വസത്തെ യും ക്രിസ്തുവിന്റെ

വിശുദ്ധ മന്ദിരശുശ്രൂഷയെയും ഒരുപോലെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും എന്നു പറയുന്ന ആളുകളിൽ ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. ശരിയോ? ഈ ചിഹ്നം സാത്താനെയും ക്രിസ്തുവിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്.

ആ തരത്തിലുള്ള തർക്കശൈലിയാൽ ഏത് തരത്തിലുള്ള വിവേചനശക്തിയാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്?

ശരി, സഹോദരി വൈറ്റ്, ഇവിടെ "Daily" എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായാലും, അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം ഉണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നു. അതിനാൽ, ആ അടിസ്ഥാനപ്രതിപാദനത്തോട് എങ്കിലും ഇവിടെ നമുക്ക് യോജിക്കാമല്ലോ, അല്ലേ?

അപ്പോൾ ഞാൻ "ദിനംപ്രതി"യോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി (ദാനിയേൽ 8:12) കണ്ടതു ഇതായിരുന്നു: "യാഗം" എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യജ്ഞാനത്താൽ ചേർത്തതാകുന്നു; അതു മൂലപാഠത്തിൽപ്പെട്ടതല്ല; ന്യായവിധിയുടെ ഘട്ടത്തിന്റെ ഘോഷണം നൽകിയവർക്കു അതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടി കർത്താവു തന്നു. 1844-നു മുമ്പ് ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്ന കാലത്ത്, ഏകദേശം എല്ലാവരും "ദിനംപ്രതി"യെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏകമനസ്സായിരുന്നതു; എന്നാൽ 1844 മുതൽ ഉണ്ടായ കലക്കത്തിൽ മറ്റുമതിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു,"

ഇതാണ് ഞാൻ ആ ഇറ്റാലിയൻ പാസ്റ്ററോടു പറഞ്ഞത്. ഞാൻ പറഞ്ഞു: "ശരി. 1844-ന് ശേഷം 'യാഗം' എന്ന പദത്തെക്കുറിച്ച് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മറ്റ് അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിന് ഏതെങ്കിലും ചരിത്രപരമായ അവലംബങ്ങൾ നിങ്ങൾ എനിക്ക് തരാമോ?"

അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്ന് ഒരു പരിധിവരെ പിന്മാറി.

1844 മുതൽ "ഡെയിലി"യെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റു ദൃഷ്ടികൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; അവ എന്താണ് ഉത്പാദിപ്പിച്ചത്? അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും.

"ഇരുളും ആശയക്കുഴപ്പവും" എന്നത് അടിവരയിടുക; കാരണം സഹോദരി വൈറ്റ് ഡെയിലിയെക്കുറിച്ച് തുടർന്ന് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവർ ഇരുളിനെയും ആശയക്കുഴപ്പത്തെയും കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു; അവയിൽ ചിലത് ഇന്ന് രാവിലെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കാണിച്ചുതരാം.

ദിനസഹിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ദൃഷ്ടികോണം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അത് അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കുന്നു.

1844 മുതൽ സമയം ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നിട്ടില്ല; ഇനി ഒരിക്കലും അതു പരീക്ഷണമായിരിക്കുകയും ഇല്ല.

അങ്ങനെ, ഇവിടെ കാണുന്ന “ഡെയിലി”യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ഇതാണ് വാദം. ഇന്നത്തെ വാദം ഇതാണ്; എലൻ വൈറ്റ്സിന്റെ മകൻ അവതരിപ്പിച്ച വാദം ഇതാണ്. മറ്റുള്ളവരും അത് അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല, എന്നാൽ അതിനെ അഡ്വക്കേറ്റ്സിന്റേ ചരിത്രരേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയായതു അവനാണ്. അതായത്, നിങ്ങൾ ഈ ഭാഗം വായിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് സമയനിർണ്ണയത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തലമാണെന്നാണ്.

—“ദൈവനിന്ദനത്തെ” സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം—“മറ്റു കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു,”—അതിന്റെ ഫലമായി അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും പിന്തുടർന്നിരിക്കുന്നു. 1844 മുതൽ സമയം ഒരു പരീക്ഷണമായിട്ടില്ല; പിന്നെയും ഒരിക്കലും അത് ഒരു പരീക്ഷണമായിരിക്കുകയില്ല.

മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം പോകേണ്ടതും ചിതറിപ്പോകുന്ന കർത്താവിന്റെ മക്കൾക്കു പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണെന്ന് കർത്താവ് എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അത് സമയത്തോടു ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടരുത്.

വില്ലി വൈറ്റ് സമയം നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്റെ സന്ദർഭം നാം കണ്ടുണ്ടോ? പഠിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ?

നിത്യശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉളവാക്കിയ ആശയക്കുഴപ്പത്തെക്കുറിച്ചാണ് അത് പറയുന്നത്; സമയം ഒരു പരിശോധനയായിരുന്നിട്ടില്ല; തുടർന്ന് കാലനിർണ്ണയത്തെക്കുറിച്ചൊരു പരിഷ്കാരവും അവിടെയുണ്ട്.

ശരി, നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ഇതാണ്: കാലനിർണ്ണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ഖണ്ഡിക ആദിമ സ്രോതസ്സുദ്ദേശ്യരേഖയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; കൂടാതെ, കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവന ഒരു പരീക്ഷയായിരുന്നില്ലെന്ന ആവാക്യം മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത് എലൻ വൈറ്റ്സിന്റെ മൂലചിന്തയെ തെറ്റായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവർ ദൈവനിന്ദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കാലനിർണ്ണയത്തെക്കുറിച്ചൊന്നും ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്ന് രാവിലെ നാം പരിശോധിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇതുതന്നെയാണ്.

അതിനാൽ, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഈ എല്ലാ പേജുകളും നാം വായിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ഞാൻ പറയുന്നതിനെ നിങ്ങൾ പരിശോധിക്കാനാകേണ്ടതിന്നു അവ നിങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടെന്ന് മാത്രം ഞാൻ ഉറപ്പാക്കുകയാണ്; കാരണം, ഒരു മനുഷ്യനായ എന്നിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന സാധ്യതയുണ്ട്.

ആർതർ വൈറ്റ്—“സമയം നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്റെ സന്ദർഭം”

പഴയ ദൃഷ്ടികോണത്തോടുള്ള അനുകൂലികൾ ഈ പ്രസ്താവനയുടെ വാചകരൂപം [Early Writings, 74–75.] മില്ലർ കൈക്കൊണ്ടതും പിന്നീട് ഉറുപ്പായ സൂചിത ആവർത്തനവുമായ “ദൈനികം” സംബന്ധിച്ച ദൃഷ്ടികോണത്തെക്കുറിച്ചാണ്.

സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അംഗീകാരം നൽകുന്ന തായി നിലനിറുത്ത 1.

വില്ലി വൈറ്റിന്റെ മകനായ ആർത്തർ വൈറ്റ്, എലൻ വൈറ്റിന്റെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ആറു വാല്യങ്ങളുള്ള സമാഹാരത്തിൽ, തന്റെ പിതാവ് 'ദൈനംദിനം' എന്ന വിഷയത്തിലെ ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം നിരസിച്ച നിലപാടിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, EGW, വാല്യം 6, പേജ് 252-ൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു,

“പഴയ ദൃഷ്ടിക്കോണത്തിന്റെ അനുകൂലകർ”—അതായത്, 'ദൈനംദിനം' പൗരാണികമതത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന നിലപാട്—“ഈ പ്രസ്താവനയുടെ വാചകരൂപം [Early Writings, 74-75.] മില്ലർ കൈവശംവെച്ച ദൈനംദിനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൃഷ്ടിക്കോണത്തിനും പിന്നീട് യൂറയ്യാ സ്കീത്ത് ആവർത്തിച്ച അതേ നിലപാടിനും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അംഗീകാരം നൽകിയതായി നിലനിർത്തി.”—

ആർത്തർ വൈറ്റ് യഥാർത്ഥവും കൃത്യവുമായ ഒരു ചരിത്രകാരനായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ അവിടെ എന്ത് പറഞ്ഞെന്നെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? അവൻ അവിടെ ഒരു വാക്ക് മാത്രം ചേർത്തേനേ; എന്നാൽ ആർത്തർ വൈറ്റ് ഇവിടെ കാര്യത്തിന്റെ സാരം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞേനേ: “പഴയ ദർശനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകർ ഈ പ്രസ്താവനയുടെ വാചകക്രമം, —ഈ പ്രസ്താവനയുടെ വാചകക്രമം [Early Writings, 74-75.]— മില്ലർ സ്വീകരിച്ചും പിന്നീട് യൂറിയായ സ്കീത്ത് ആവർത്തിച്ചും വന്ന 'ദൈനംദിനം' സംബന്ധിച്ച ദർശനത്തിന്മേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അംഗീകാരം സ്ഥാപിക്കുന്നുവെന്ന് [ശരിയായി] നിലനിറുത്തി.”

എന്നാൽ അവൻ അത് അവിടെ ശരിയായി അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവർ തെറ്റായ ഒരു നിലപാട് നിലനിർത്തിയിരിക്കാമെന്ന സാധ്യതയുണ്ടെന്നപോലെ, അവർ നിലനിർത്തുന്നതെന്താണോ അതു മാത്രമാണ് അവൻ പറയുന്നത്. എന്നാൽ അവർ അങ്ങനെ ആയിരുന്നില്ല; അവരുടെ നിലപാട് ശരിയായതായിരുന്നു.

—“പുതിയ-ദൃഷ്ടിക്കോൺ അനുകൂലികൾ”—അവന്റെ പിതാവായ വില്ലി, എ. ജി. ഡാനിയൽസ്, ഡബ്ല്യു. ഡബ്ല്യു. പ്രസ്കോട്ട്, കൂടാതെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതിലേക്ക് പോകുന്നില്ല—“ആ പ്രസ്താവന അതിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ എടുത്തിരിക്കണം എന്നു പുതിയ-ദൃഷ്ടിക്കോൺ അനുകൂലികൾ നിലനിറുത്തി—അത് സമയം-നിശ്ചയത്തിന്റെ സന്ദർഭമാണ്.”

ഞങ്ങൾ അവരുടെ വാദം Early Writings, പേജ് 74-ൽ തന്നെയാണ് നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്.

—“പുതിയ-ദൃഷ്ടിക്കോണത്തെ അനുകൂലിച്ച വർ ഈ പ്രസ്താവന അതിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെ യായിരിക്കണം ഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടത് എന്ന വാദിച്ചു—സമയനിർണ്ണയത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ. 'ആ വിഷയത്തിൽ എനിക്കു യാതൊരു വെളിച്ചവും ഇല്ല' (Letter 226, 1908) എന്നും, 'ചോദ്യം

ചെയ്ത പ്ലേ ടൂണി വിഷയങ്ങൾ ഉള്ളതാണെന്ന് വ്യക്തമായി നിർവ്വചിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല (Letter 250, 1908) എന്നും എലൻ വൈറ്റ് ആവർത്തനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നതും, ആചാര്യൻ ആവർത്തനം ശക്തമായി മുന്നോട്ടുവെച്ചപ്പോൾ ആവർത്തനം നിർണ്ണായകമായ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണമായി കഴിയാതിരുന്നതും, അവരുടെ നിഗമനത്തിന് പിന്നാലെയുള്ളതായി തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എലൻ വൈറ്റ് ലൂടെ നൽകിയ സന്ദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതായി വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ വിശദീകരിക്കുന്ന ആവർത്തന വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി വിശദമായി സിദ്ധിച്ചു. Arthur White, EGW, volume 6, 252.

ആദ്യ പതിപ്പ്—റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, നവംബർ 1, 1850

‘എർലി റൈറ്റിംഗ്’, പേജ് 74 — അത് എപ്പോഴാണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്? 1882; ‘എർലി റൈറ്റിംഗ്’ എന്ന പുസ്തകം 1882-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ നാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന Early Writings എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഈ ഭാഗം ആദ്യം കണ്ടെത്തപ്പെടുന്നത് Review and Herald, November 1, 1850 എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലാണ്; അതു നിങ്ങളുടെ കുറിപ്പുകളിൽ ഉണ്ട്. അത് നിരവധി അനുചരങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമാണ്; ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, അവയെല്ലാം നാം വായിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

പേജ് 2-ൽ നാല് അനുചരങ്ങളും, തുടർന്ന് പേജ് 3-ൽ നാല് അനുചരങ്ങളും നാം കാണുന്നു:

പ്രിയ സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും, കർത്താവു ഇക്കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് ദർശനത്തിൽ എനിക്കു കാണിച്ചു തന്നതിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്തരേഖ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചു കൊടുക്കുന്നതുപോലെ യേശുവിന്റെ മനോഹാരിതയും ദൂതന്മാർക്കു തമ്മിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്നേഹവും എനിക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടു. ദൂതൻ പറഞ്ഞു—“അവരുടെ സ്നേഹം നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും യേശുവിന്റെ അനുസ്മരണമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ ദൈവജനവും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണം. സഹോദരന്റെ മേൽ അല്ല, സ്വന്തം മേലാകട്ടെ കുറ്റം വീഴുവാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതില്ല. “നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും വിട്ടുപോകാൻ കഴിയാത്തതായി എന്ന സന്ദേശം ചിലർ അതിന്റെ വ്യക്തമായ വെളിച്ചത്തിൽ നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും, നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ വചനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും കണ്ടു. വിൽക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, പ്രയത്നിച്ചു സ്വയം പോഷിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുക എന്ന തല്പരത; സത്യത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ് എന്നു ഞാൻ കണ്ടു. പ്രയത്നിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരെ അലസതയിൽ പോഷിപ്പിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു പാപമാണ്. ചിലർ എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും സംബന്ധിച്ചാൽ അതുപോലെ ഹൃദയം കാണിച്ചു; ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിനല്ല, “അപ്പവും മീനും” നിമിത്തമാണ്. അത്തരക്കാരായവർ വീട്ടിൽ തന്നെ ഇരുന്നിട്ടുള്ളതും കൈകളാൽ “നല്ലതു” പ്രയത്നിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു, തങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുകയും, ഇപ്പോഴത്തെ സത്യത്തിന്റെ

അമൂല്യമായ കാര്യം നിലനിറുത്തു വാൻ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നും എന്തെങ്കിലും കൈവശം വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവളരെ ഉത്തമമായിരിക്കും.

അവിശ്വാസികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ രോഗികൾ സൗഖ്യമാകേണ്ടതിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ ചിലർ തെറ്റിച്ചെന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. നമ്മിൽ ആരെങ്കിലും രോഗികളായി, യാക്കോബ് 5:14, 15 അനുസരിച്ച് സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ തങ്ങളുടെമേൽ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ വിളിക്കുമെങ്കിൽ, നാം യേശുവിന്റെ മാതൃക പിന്തുടരേണ്ടതാണ്. അവൻ അവിശ്വാസികളെ മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി, പിന്നെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി; അതുപോലെ, നമ്മിൽ ഉള്ള രോഗികൾക്കായി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, വിശ്വാസമില്ലാത്തവരുടെ അവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

അപ്പോൾ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഒറ്റയ്ക്കായി ഒരു മുകളിലെ മുറിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ സമയത്തിലേക്കു എന്റെ ശ്രദ്ധ വീണ്ടും തിരിക്കപ്പെട്ടു; അവുടെ അവൻ ആദ്യം അവരുടെ കാലുകൾ കഴുകി, തുടർന്ന് അവർക്കു പൊട്ടിച്ച അപ്പം തിന്നുവാൻ കൊടുത്തു; അത് തന്റെ തകർന്ന ശരീരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായിരുന്നു; മുന്തിരിവള്ളിയുടെ രസം തന്റെ ചൊരിഞ്ഞ രക്തത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായും കൊടുത്തു. ഈ കാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാവരും ബോധപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചു യേശുവിന്റെ മാതൃക പിന്തുടരേണ്ടതാണെന്നും, ഈ വിധികളെ ആചരിക്കുമ്പോൾ അവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് സാധ്യമായത്ര വേർതിരിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഞാൻ കണ്ടു.

അതിനുശേഷം, യേശു വിശുദ്ധമന്ദിരം വിട്ടുപോയതിന് ശേഷം ഏഴു അവസാന ബാധകളും ഒഴിക്കപ്പെടുമെന്നു എനിക്ക് കാണിക്കപ്പെട്ടു. ദൂതൻ അരുളിച്ചെയ്തു—ദുഷ്ടരുടെ നാശമോ മരണവോ വരുത്തുന്നതു ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും കോപമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ വിശുദ്ധന്മാർ പതാകകളോടുകൂടിയ സൈന്യത്തെപ്പോലെ ശക്തരുമായും ഭയങ്കരരുമായും ആയിരിക്കും; എങ്കിലും അന്നു അവർ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ന്യായവിധി നടപ്പാക്കുകയില്ല. ആ ന്യായവിധിയുടെ നിർവഹണം ആയിരം വർഷങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ആയിരിക്കും.

വിശുദ്ധന്മാർ അമരത്വത്തിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ട ശേഷം, ഒരുമിച്ചു ഉയർത്തപ്പെടാനുപോകപ്പെടുകയും, തങ്ങളുടെ വീണകളും കിരീടങ്ങളും മുതലായവ ലഭിക്കുകയും, വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ശേഷം, യേശുവും വിശുദ്ധന്മാരും ന്യായവിധിക്കായി ഇരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുന്ന—ജീവപുസ്തകവും മരണപുസ്തകവും; ജീവപുസ്തകം വിശുദ്ധന്മാരുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന; മരണപുസ്തകം ദുഷ്ടന്മാരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ

നിയമഗ്രന്ഥമായ ബൈബിളിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു; അതനുസരിച്ചു വായിരുന്ന പൂജാവിധി. വിശുദ്ധന്മാർ യേശുവിനോടൊരുമിച്ചു വായി ദുഷ്ടമരിച്ചവരുടെമേൽ തങ്ങളുടെ ന്യായവിധി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു. "നോക്കൂ വിൻ!" ദൂതൻ പറഞ്ഞതു, "വിശുദ്ധന്മാർ യേശുവിനോടൊരുമിച്ചു ന്യായവിധിക്കു വായി ഇരുന്നതു, ശരീരത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾക്കു നുസരിച്ചു ഓരോ ദുഷ്ടന്റെയും അളവു നിശ്ചയിക്കുന്നതു; ന്യായവിധിയുടെ നിർവ്വഹണസമയത്തു അവർ പ്രാപിക്കേണ്ടതു അവരുടെ പേരുകൾക്കു നേരെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതു." ഇത്, ഭൂമിയിലേക്കു വിശുദ്ധനഗരം ഇറങ്ങിവരുന്നതിനുമുമ്പായി, ആയിരം വർഷങ്ങളുൾപ്പെടെ വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ യേശുവിനോടൊപ്പമുള്ള വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രവർത്തിയാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടതു. തുടർന്നു, ആയിരം വർഷങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ, യേശുവും ദൂതന്മാരും അവനോടുകൂടെ ഉള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാരും വിശുദ്ധനഗരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതു; അവർ അവനോടുകൂടെ ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ ദുഷ്ടമരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു; അപ്പോൾ അവനെ "കുത്തറിയ" മനുഷ്യർ, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു; അവനെ ദൂരത്തുനിന്നു അവന്റെ സകല മഹിമയിലും, അവനോടുകൂടെ ദൂതന്മാരെയും വിശുദ്ധന്മാരെയും കണ്ടു. അവന്റെ നിമിത്തം വിലപിക്കുന്നു. അവർ അവന്റെ കൈകളിലും കാലുകളിലും ആണിപ്പാടുകളും, അവന്റെ വശത്തിൽ കുത്തറിയ സ്ഥലവും കാണുന്നു. ആണിപ്പാടുകളും കുത്തറിയ നിന്റെ മുറിവും അപ്പോൾ അവന്റെ മഹിമയായിരിക്കുന്നു. ആയിരം വർഷങ്ങളുടെ അവസാനം തന്നെ യാജ്ഞേയം ഒലിവുമലമേൽനിൽക്കുന്നതു; മലരണ്ടായി പിളരുകയും അതൊരു വിശാലമായ സമതലമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നതു; ആ സമയത്തു ഔട്രിപ്പോലുന്നവർ ഇപ്പോഴെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു; അപ്പോൾ അവൻ തുടർന്നു വിശുദ്ധനഗരം ഇറങ്ങിവന്നു ആ സമതലത്തിൽ സ്ഥാപിതമാകുന്നതു.

അപ്പോൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ദുഷ്ടന്മാരെ സാത്താൻ ആത്മവാൽനിറയ്ക്കുന്നതു. നഗരത്തിലുള്ള സൈന്യം ചെറുതാണെന്നു തന്റെ സൈന്യം വലുതാണെന്നു, അവർ വിശുദ്ധന്മാരെ ജയിച്ചു നഗരം കൈവശമാക്കുമെന്നു അവൻ അവരെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു പറയുന്നതു. സാത്താൻ തന്റെ സൈന്യത്തെ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, വിശുദ്ധന്മാർ നഗരത്തിനകത്തു ദൈവത്തിന്റെ പരുദീസയുടെ സൗന്ദര്യവും മഹത്വവും നോക്കിനിന്നു. യേശു അവരുടെ മുമ്പിൽ, അവരെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു. അപ്രതീക്ഷിതമായി ആ സുന്ദരനായ രക്ഷകൻ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു അപ്രത്യക്ഷനായി; എന്നാൽ ഉടൻതന്നെ തങ്ങളുടെ അവന്റെ മധുരസ്വരം കേട്ടു: "എന്റെ പിതാവായ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നുമുമ്പെ നിങ്ങളുടെ ഒരുക്കപ്പെട്ട രാജ്യത്തെ അവകാശമായി ഏറ്റുകൊൾവിൻ." തങ്ങളുടെ യേശുവിന്റെ ചുറ്റും കൂടി; അവൻ നഗരത്തിന്റെ കവാടങ്ങളുൾപ്പെടെ അടച്ചു തൂർന്നു വാഴേക്കു ദുഷ്ടന്മാരിന്മേൽ ശാപം ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടു.

കവാടങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. തുടർന്ന് വിശുദ്ധ മന്ദിരങ്ങളുടെ ചിറകുകൾ
ഉപയോഗിച്ച് നഗരത്തിന്റെ മതിലിന്റെ മുകളിലേക്ക് കയറി.
യേശുവും അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന; അവന്റെ കിരീടം ദീപിയും
മഹത്വവും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. അത് ഏഴടിയുള്ള, ഒരു
കിരീടത്തിനുള്ളിൽ മറ്റൊരു കിരീടമുള്ളതായിരുന്നു. വിശുദ്ധ മന്ദിര
കിരീടങ്ങൾ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട അത്യന്ത ശുദ്ധ
പൊന്നിനായിരുന്നു. അവരുടെ മുഖങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമായി പ്രകാശിച്ചു;
അവർ യേശുവിന്റെ തികച്ചും സമാനരൂപത്തിൽ
ആയിരുന്നതുകൊണ്ട്; അവർ എഴുന്നേറ്റു നഗരത്തിന്റെ മുകളിലേക്ക്
ഒരുമിച്ചെഴുന്നേട്ടുവെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യശ്ലോകങ്ങൾ ഞാൻ
പരമാനന്ദഭരിതനായി.

അപ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാർ തങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട്; ദൈവത്തിൽ
നിന്നും അഗ്നി അവരുടെമേൽ ഇറങ്ങി, അവരെ ദഹിപ്പിച്ചു. ഇതായിരുന്നു
ന്യായവിധിയുടെ നിർവ്വഹണം. തുടർന്ന്, യേശുവിനോടൊന്നിച്ച് നിന്ന
വിശുദ്ധന്മാർ ആയിരം വർഷങ്ങളുടെ *trübsung* ദുഷ്ടന്മാർക്കു
വിധിച്ചതുപോലെ തന്നെയാണ് ദുഷ്ടന്മാർക്കു ലഭിച്ചത്. ദുഷ്ടന്മാരെ
ദഹിപ്പിച്ച ദൈവത്തിന്റെ അതേ അഗ്നി ഭൂമിയെ മുഴുവനും
ശുദ്ധീകരിച്ചു. പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ, ചിതറിയ മലകൾ ദാഹകരമായ
ചൂടിൽ ഉരുകിപ്പോയി; അന്തരീക്ഷവും അങ്ങനെ തന്നെ; മുഴുവൻ
വെയിലേറ്റ തഴച്ചിലും ദഹിച്ചുപോയി. തുടർന്ന് നമ്മുടെ അവകാശം
മഹിമാപൂർണ്ണവും മനോഹരവുമായി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ
തുറന്നുകാണപ്പെട്ടു; പുതുക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയെ മുഴുവനും നാം
അവകാശമായി ഏറ്റെടുത്തു. നാം എല്ലാവരും ഉച്ചത്തിലുള്ള
ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: മഹത്വം, ഹല്ലെലൂയാ.

എല്ലാ സന്ദേശങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നവരും ഇപ്പോഴുള്ള സത്യത്തിലെ
എല്ലാറ്റിലും ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നവരുമായ, വിശ്വസിക്കേണ്ട
കാരണമുള്ളവരോടു ഇടയന്മാർ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞാൻ
കൂടിയും കണ്ടു; അവർ ബൈബിൾ പിന്തുണക്കുന്നു എന്നു കരുതുന്ന
പ്രധാനമുള്ള ഏതെങ്കിലും പുതിയ വിഷയത്തെ പ്രസ്താവിച്ചു
പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിന് മുമ്പായി അങ്ങനെ ചെയ്യണം. അപ്പോൾ
ഇടയന്മാർ പൂർണ്ണമായി ഏകീകൃതരായിരിക്കും; ഇടയന്മാരുടെ ഐക്യം
സഭ അനുഭവിച്ചറിയുകയും ചെയ്യും. ഇത്തരമൊരു മാർഗ്ഗം ദുഃഖകരമായ
വിഭജനങ്ങൾ തടയും എന്നു ഞാൻ കണ്ടു; അപ്പോൾ അമൂല്യമായ
ആട്ടിൻകൂട്ടം വിഭജിക്കപ്പെടുകയും ഇടയനില്ലാതെ ആടുകൾ
ചിതറിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്ന ഭീഷണി ഉണ്ടാകുമില്ല."—

അതിനുശേഷം, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഒരു ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ
നൽകിയിരിക്കുന്ന അഞ്ചു കൂടി പാരഗ്രാഫുകളാൽ അത് സമാപിക്കുന്നു;
കാരണം ലേഖനത്തിൽ നിന്നുള്ള ഈ അഞ്ചു പാരഗ്രാഫുകളാണ് ഒടുവിൽ
Early Writings-ൽ ഉൾപ്പെടുക. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ അവസാന അഞ്ചു
പാരഗ്രാഫുകൾ ചട്ടക്കൂടിനാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

സെപ്റ്റംബർ 23-ാം തീയതി, കർത്താവിന്റെ ജനനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നവർക്കും മറ്റും തന്നെ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനായി, ഈ ശേഖരണകാലത്ത് പരിശ്രമങ്ങൾ ഇരട്ടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുണ്ടെന്നും എനിക്കു കാണിച്ചു തന്നു. ചിതറിക്കിടന്ന കാലത്ത് യിസ്രായേൽ അടിക്കപ്പെട്ടു കീറിപ്പിരിക്കപ്പെട്ടു ഇരുന്ന; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, ശേഖരണകാലത്ത് ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സൗഖ്യമാക്കുകയും മുറിവുകൾ കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ചിതറിക്കിടന്ന കാലത്ത് സത്യം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ നടത്തപരിശ്രമങ്ങൾ വളരെ ചെറു ഫലമേ ഉണ്ടാക്കിയുള്ളൂ, വളരെ കുറച്ചേ യോജിച്ചുവെന്ന് സാധിച്ചുള്ളൂ; എന്നാൽ തന്റെ ജനത്തെ ശേഖരിക്കുവാൻ ദൈവം തന്റെ കൈവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ശേഖരണകാലത്ത്, സത്യം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ അവയ്ക്കു വേണ്ടിയിരിക്കപ്പെട്ട ഫലം കൈവരും. എല്ലാവരും ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ഐക്യപ്പെട്ടു വരും ഉത്സാഹമുള്ളവരും ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള ഈ ശേഖരണകാലത്ത് ഞങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ട മാതൃകകളായി ആരെങ്കിലും ചിതറിക്കിടന്ന കാലത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്ന ത്ലജ്ജാകരമാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു; കാരണം ദൈവം അന്നു ചെയ്തതിലധികം ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ യിസ്രായേൽ ഒരിക്കലും ശേഖരിക്കപ്പെടുകയില്ല. സത്യം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെതന്നെ ഒരുപ്രകാരത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതും അത്ര തന്നെ അനിവാര്യമാണ്.

കർത്താവിനെ എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നതു എന്തെന്നാൽ, 1843-ലെ ചാർട്ടർ അവന്റെ കൈകൊണ്ടു നയിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു; അതിലെ യാതൊരു ഭാഗവും മാറ്റപ്പെടരുത്; അക്കങ്ങൾ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു. അവന്റെ കൈ ചില അക്കങ്ങളിലുള്ള ഒരു പിശകിന്മേൽ ഇരിക്കുകയും അതിനെ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു, അവന്റെ കൈ നീക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ആരും അതു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

അപ്പോൾ ഞാൻ "ദൈവം ദിനം" എന്നതിനോടു സംബന്ധിച്ചു കണ്ടത് ഇതായിരുന്നു: "യാഗം" എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യജാതികൾക്കു കൂട്ടിച്ചേർത്തതാകുന്നു; അതു മൂലപാപത്തിന്റേതല്ല. ന്യായവിധിയുടെ ഘട്ടം എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഘോഷണം നടത്തിയവർക്ക് കർത്താവു അതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം നല്കിയിരുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. 1844-നു മുമ്പ് ഏകമനസ്സു നിലനിന്നിരുന്ന കാലത്ത്, "ദൈവം ദിനം" എന്നതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ ഏതാണ്ടെല്ലാവരും ഏകീകൃതരായിരുന്നു; എന്നാൽ 1844-നുശേഷം, ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ, മറ്റ് ദൃഷ്ടികോണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു; അതിന്റെ പിന്നാലെ ഇരുളും ആശയക്കുഴപ്പവും വന്നു.

1844 മുതൽ സമയം ഒരു പരീക്ഷയായിരുന്നില്ല എന്നും, സമയം വീണ്ടും ഒരിക്കലും ഒരു പരീക്ഷയാകുകയില്ല എന്നും കർത്താവിനെ എനിക്കു കാണിച്ചു.

അപ്പോൾ, കർത്താവ് വരുന്നതിന് മുമ്പ് വിശുദ്ധന്മാർ ഇനിയും പഴയ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകേണ്ടതുണ്ടെന്നും മുതലായും ഉള്ള വലിയ തെറ്റിൽ ഇരിക്കുന്ന ചിലരിലേക്കു എന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കപ്പെട്ടു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടി, മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന് കീഴിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നു മനസ്സീനെയും താൽപര്യത്തെയും മാറ്റിക്കളയുന്നതിന് അനുയോജ്യമായതാണ്; കാരണം നാം യെരൂശലേമിലേക്കു പോകേണ്ടവരാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ മനസ്സുകൾ സ്വാഭാവികമായി അവിടെ തന്നെ ഇരിക്കും; വിശുദ്ധന്മാരെ യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി, നമ്മുടെ വിഭവങ്ങൾ മറ്റു ഉപയോഗങ്ങളിൽ നിന്നു പിൻവലിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർ ഈ വലിയ തെറ്റിലേക്കു പോകാൻ വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണം, കഴിഞ്ഞ നിരവധി വർഷങ്ങളായി തങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന തെറ്റുകൾ അവർ സമ്മതിക്കുകയും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നതാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു." Review and Herald, November 1, 1850.

നിങ്ങൾ അവരെ കാണുന്നുണ്ടോ? ഞാൻ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

ശരി. ഈ അവസാനത്തെ അഞ്ചു പരിച്ഛേദങ്ങളിലേക്ക് നാം കടക്കുകയാണെങ്കിൽ, Early Writings, പേജ് 74-ൽ നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെക്കാൾ മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായ ചില കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ കാണും.

ശ്രോതാക്കളിൽ നിന്നു: അതായത്, പെട്ടിക്കുള്ളിലുള്ള ഇവയാണ് മൂലപ്രതികളെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ?

ഈ ചട്ടക്കൂട്ടിനുള്ളിലുള്ള ഇവയാണ് ഈ മൂല ലേഖനത്തിലെ അവസാന അഞ്ചു ഖണ്ഡികകൾ; ഈ ചട്ടക്കൂട് അവയെ ചുറ്റിയാണ് ഉള്ളത്. ഈ അഞ്ചു ഖണ്ഡികകളാണ് ഒടുവിൽ *Early Writings*, പേജ് 74-ൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്.

എന്നാൽ, ഇത് എപ്പോൾ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടു, ഇത് എപ്പോൾ എഴുതപ്പെട്ടു? 1850 നവംബർ.

അതുകൊണ്ട്, ഈ അഞ്ചു അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റപ്പെട്ട ടാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഞാൻ കട്ടിയക്ഷരത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഒരു രൂപാന്തരം സംഭവിക്കാനിരിക്കെ കാരണം, അതീവ സമീപഭാവത്തിൽ, 1851-ൽ, Ellen G. White-ന്റെ *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* എന്ന പുസ്തകം അച്ചടിക്കപ്പെടും, അവർ ഈ അനുച്ഛേദങ്ങളെ എടുത്തു *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ നിന്നു [*Review and Herald*, November 1850-ലെ ലേഖനം] *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* വരെ, ഈ അഞ്ചു അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച ചില ചെറിയ എഡിറ്ററിയൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെ, 1851-ലെ *A Sketch of the

Christian Experience and Views of Ellen G. White* മുതൽ 1882-ലെ *Early Writings* വരെ, ഇനിയും ചില എഡിറ്റോറിയൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി; ആ എഡിറ്റോറിയൽ മാറ്റങ്ങൾ ള്ളാണ് *Early Writings*, page 74-നെ സങ്കീർണ്ണമാക്കുന്നത.

അതുകൊണ്ട്, മൂലകയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിൽ സമാപനമായി വരുന്ന ഈ അഞ്ചു പാഠശാലകളിൽ, ആദ്യ പാഠശാലയിൽ, "സെപ്റ്റംബർ 23-ാം തീയതി, കർത്താവ് എന്നിങ്ങനെ കാണിച്ചുതന്നു . . ." എന്നത് മാറ്റപ്പെടുന്നതാണ്.

അടുത്ത അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ: "അപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടു . . ."; "അപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടു . . ."; "കർത്താവ് എന്നിങ്ങനെ കാണിച്ചുതന്നു . . ."; എന്നും, "അപ്പോൾ എന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കപ്പെട്ടു . . ."; എന്നും ഉള്ളവയ്ക്ക് ചില ചെറിയ ക്രമീകരണങ്ങൾ വരുന്നു.

പതിമൂന്ന് അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട പത്ത് പ്രധാന സത്യങ്ങൾ

എന്നാൽ, മൂല ലേഖനത്തിലെ ഈ പതിമൂന്ന് അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ കാണേണ്ടത് ഇതാണ്: അവർ പത്ത് പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഇവയെ ഞാൻ കട്ടിയക്ഷരത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയതിന്റെ കാരണം എനിക്ക് ഓർമ്മവരുന്നു. അവ മാറ്റപ്പെടാനിരിക്കുകയാണ് എന്നതിനാലല്ല അത്. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്ന ഒരു കാര്യത്തെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഊന്നിപ്പറയുകയാണ്: ഈ പതിമൂന്ന് അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ അവർക്കിത് കാണിക്കപ്പെട്ടു . . . , അവർക്കിത് കാണിക്കപ്പെട്ടു . . . , അവർക്കിത് കാണിക്കപ്പെട്ടു . . . , അവർക്കിത് കാണിക്കപ്പെട്ടു. ഒരൊന്നു അവർക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അതിനെക്കുറിച്ച് അവർ നമ്മോടു പറഞ്ഞതിന് ശേഷം, അവർക്കു നിർബന്ധമായും തനിക്ക് ഇപ്പോൾ കാണിക്കപ്പെട്ടതുമായ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതില്ലാത്ത മറ്റൊരു കാര്യം കാണിക്കപ്പെടുന്നു: "എനിക്ക് ഇത് കാണിക്കപ്പെട്ടു . . . ; എനിക്ക് ഇത് കാണിക്കപ്പെട്ടു . . . ; എനിക്ക് ഇത് കാണിക്കപ്പെട്ടു"

നിങ്ങൾക്ക് അത് സ്വയം പരിശോധിക്കുകയും നേരിട്ട് വായിക്കുകയും ചെയ്യാം; എന്നാൽ ഈ പതിമൂന്ന് പരിച്ഛേദങ്ങളിൽ അവർക്കു പത്ത് പ്രധാന സത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു.

അവർക്കു കാണിച്ചു തന്നു ഇതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെ കൈമാറിയ വഴിപാടുകളെക്കുറിച്ചും, രോഗികൾക്കായി ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചും, കർത്താവുദോഷനശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചും, സഹസ്രാബ്ദത്തെ വാസം ചെയ്യുന്ന പെട്ടെന്ന് ഏഴ് അന്തരീമബാധകളെക്കുറിച്ചും, വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ചും, 1844-ന് ശേഷമുള്ള സമാഹരണത്തെക്കുറിച്ചും, പ്രസാധനപ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചും, 1843 ചാർട്ടറിനെക്കുറിച്ചും, "ദൈവംദാനം" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും, പരിശോധനയായി "കാലം"

എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും, യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള തീർത്ഥയാത്രകളെക്കുറിച്ചും അവർക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇത് ചിന്തയുടെ ഒരു ഒഴുക്കാണ്. ഇത് വളരെ വ്യക്തമായി, "എന്നിടത്ത് ഇത് കാണിക്കപ്പെട്ടു" എന്ന രീതിയിലാണ്; അവർക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടതുതന്നെയാണ് അവർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും; കൂടാതെ, അവർക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടത് നിർബന്ധമായും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതല്ല. അത് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കണം; കാരണം, അവർ ഈ അനുച്ഛേദങ്ങളെ തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ആശയം അവർ പറയുന്നതായി അവർ സൃഷ്ടിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.

റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, നവംബർ 1, 1850

ശരി. 1850 നവംബറിൽ നിന്നുള്ള നാം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആ അഞ്ച് അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ ആദ്യ അനുച്ഛേദം ശ്രദ്ധിക്കുക.

"സെപ്റ്റംബർ 23-ാം തീയതി, തന്റെ ജനത്തിന്റെ ശേഷിപ്പിനെ വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം തന്റെ കൈ നീട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നും, ഈ ശേഖരണകാലത്ത് പരിശ്രമങ്ങൾ ഇരട്ടിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും അവൻ എന്നെ കാണിച്ചു. ചിതറിച്ചുകളയപ്പെട്ട കാലത്ത് യിസ്രായേൽ അടിക്കപ്പെടുകയും കീറിപ്പറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, ശേഖരണകാലത്ത്, ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സൗഖ്യമാക്കി മുറിവുകൾ ബന്ധിച്ചുകൊട്ടും. ചിതറിച്ചുകളയപ്പെട്ട കാലത്ത് സത്യത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്ത പരിശ്രമങ്ങൾ വളരെ ചെറുതായ ഫലമേ ഉണ്ടാക്കിയുള്ളൂ, അല്പമോ ഒന്നുമില്ലാത്തതോ മാത്രമേ സാധിച്ചുള്ളൂ; എന്നാൽ ശേഖരണകാലത്ത് ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ശേഖരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ കൈ വെച്ചിരിക്കുന്നപ്പോൾ, സത്യത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ അവയ്ക്കായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഫലം കൈവരിക്കും. സകലരും ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ഏകമനസ്സോടെയും ഉത്സാഹത്തോടെയും ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ ശേഖരണകാലത്ത് നമ്മെ നിയന്ത്രിപ്പാൻ ഉദാഹരണങ്ങളായി ചിതറിച്ചുകളയപ്പെട്ട കാലത്തേക്കു ആരെങ്കിലും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതു ലജ്ജാകരമാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു; കാരണം ദൈവം ഇപ്പോൾ നമ്മുക്കായി അന്നു ചെയ്തതിലധികം ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, യിസ്രായേൽ ഒരിക്കലും ശേഖരിക്കപ്പെടുകയില്ല. സത്യം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെതന്നെ ഒരു പത്രത്തിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതും അത്യാവശ്യമാണ്." —

ആ ഖണ്ഡികയിലെ അവസാന വാക്യം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "സത്യം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെതന്നെ ഒരു പത്രത്തിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതും അത്രമേൽ അനിവാര്യമാണ്." ശരി. ഈ ചിന്ത ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടാനിരിക്കുകയാണ്.

നാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഞ്ചു തീർത്ഥാടകന്മാരുടെ മതപരമായ പരിഷ്കാരത്തിൽ, "കർത്താവ് എന്നിങ്ങനെ കാണിച്ചു" എന്നു പറയുന്ന വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ അതിനെ അടിവരയിട്ടിരിക്കുന്നു.

—"1843-ലെ ചാർട്ടർ തന്റെ കയ്യാൽ തന്നെയാണ് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതെന്നും, അതിലെ യാതൊരു ഭാഗവും മാറ്റപ്പെടരുതെന്നും, അക്കങ്ങൾ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ തന്നെയുണ്ടായിരുന്നെന്നും കർത്താവ് എന്നിങ്ങനെ കാണിച്ചുതന്നു. ചില അക്കങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പിശകിന്മേൽ തന്റെ കൈ നിലകൊണ്ടു അതിനെ മറച്ചുവെച്ചിരുന്നതിനാൽ, തന്റെ കൈ നീക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ആരും അതിനെ കാണാനായില്ലെന്നും അവൻ കാണിച്ചുതന്നു."—

ഈ പേജിന്റെ മുകളിലുള്ള ഈ നാല് പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഞാൻ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം അടിവരയിട്ടിരിക്കുന്നത്, 1851-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അത് പുനഃമുദ്രണം ചെയ്യുമ്പോൾ അവയിൽ സമ്പാദകീയ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തപ്പെടുന്നതിനാലാണ്.

ശരി. "കർത്താവ് എന്നെ കാണിച്ചു," മാറ്റപ്പെടും; "അവന്റെ കയ്യാൽ" മാറ്റപ്പെടും; "അതിന്റെ യാതൊരു ഭാഗവും മാറ്റരുത്" മാറ്റപ്പെടും.

അപ്പോൾ അതിന് പിന്നാലെയുള്ള കട്ടിയക്ഷരങ്ങളിലുള്ള അനുഷ്ഠാനത്തിൽ [നാലാമത്തെ അനുഷ്ഠാനം] പേജിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു,

—"1844 മുതൽ സമയം ഒരു പരീക്ഷയായിരുന്നില്ലെന്നും, സമയം ഇനി ഒരിക്കലും വീണ്ടും ഒരു പരീക്ഷയാകുകയില്ലെന്നും കർത്താവ് എന്നിങ്ങനെ കാണിച്ചുതന്നു."—

"കർത്താവു എന്നിങ്ങനെ കാണിച്ചുതന്നു," എന്നത് മാറ്റപ്പെടാനിരിക്കുന്നു. അടുത്ത വർഷം A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവർ ആ ഒറ്റവാക്യപരിഷ്കാരം എടുത്ത് അതിനെ മുൻപുള്ള പരിഷ്കാരത്തോടു ചേർക്കും. അവർ അതിനെ ഒരു പരിഷ്കാരമാക്കി മാറ്റും.

എന്നാൽ, കൂടാതെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്ക് അല്ലെങ്കിൽ വാക്കുകൾ ദൃഢാക്ഷരത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റുചില തരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും; ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്തെന്നതിന് ഒരു ഉദാഹരണം ഞാൻ തരാം.

മൂന്നാമത്തെ പരിഷ്കാരത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു,

—"പിന്നെ ഞാൻ—'നിത്യ 'വുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ കണ്ടത് ഇതായിരുന്നു:—'യാഗം' എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യ ബുദ്ധിയാൽ ചേർത്തതാകുന്നു; അത് പാപഭാഗത്തിന്റേതല്ല; വിധിന്യായഘട്ടത്തിന് ഘോഷം പ്രസംഗിച്ച വർക്കുകർത്താവ് അതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടി നൽകി.

1844-ന് മുമ്പ്, ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്ന പ്ലേ ടർ, മിക്ക വരും
—'നിത്യം'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏകീകൃതരായിരുന്ന
എന്നാൽ 1844 മുതൽ, ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽ, മറ്റു ദൃഷ്ടികൾ
സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു; അതിന്റെ ഫലമായി ഇരുളും ആശയക്കുഴപ്പവും
പിന്തുടർന്നു."—

അതിനുശേഷം, പേജിലെ അടുത്ത ബോൾഡ്-അക്ഷരങ്ങളിലുള്ള
പരിച്ഛേദത്തിൽ [നാലാമത്തെ പരിച്ഛേദത്തിൽ] ഇപ്രകാരം പറയുന്നു,

"1844 മുതൽ കാലം ഒരു പരീക്ഷയായിരുന്നില്ലെന്നും, കാലം വീണ്ടും
ഒരിക്കലും ഒരു പരീക്ഷയായിരിക്കയില്ലെന്നും കർത്താവ് എനിക്കു
കാണിച്ചുതന്നു."—

"കർത്താവ് എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നു," അതു മാറ്റപ്പെടാനിരിക്കുന്നു.

അടുത്ത വർഷം *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White*
എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവർ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്, ആ ഒരു വാക്യമുള്ള
പാരഗ്രാഫ് എടുത്ത് അതിനെ മുൻപുള്ള പാരഗ്രാഫുമായി
സംയോജിപ്പിക്കാനാണ്. അവർ അതിനെ ഒരു പാരഗ്രാഫാക്കി മാറ്റും.

അവർ "കർത്താവ് എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നു" എന്നത് "എനിക്കും
കാണിക്കപ്പെട്ടു" എന്നാക്കി മാറ്റാൻ പോകുന്നു. ശരിയോ? ആ രണ്ട്
പരിച്ഛേദങ്ങളെ അവർ ഒരു പരിച്ഛേദമാക്കി, 1851-ൽ അതിനെ
"എനിക്കും കാണിക്കപ്പെട്ടു" എന്നു മാറ്റാൻ പോകുന്നു.

—"അപ്പോൾ, കർത്താവ് വരുന്നതിനുമുമ്പ് വിശുദ്ധന്മാർ ഇനിയും പഴയ
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകേണ്ടതുണ്ടെന്ന മഹത്തായ തെറ്റിൽ ഉള്ള
ചിലരെ എനിക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു, തുടങ്ങിയവ. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു
ദൃഷ്ടികോണം, മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൻ കീഴിലുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്ന് മനസ്സിലനെയും
താൽപര്യത്തെയും തിരിച്ചുവിടുന്നതിന് യോജിച്ചതാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ,
നാം യെരൂശലേമിലേക്കു പോകേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, നമ്മുടെ മനസ്സുകൾ
സ്വാഭാവികമായി അവിടെയായിരിക്കും; വിശുദ്ധന്മാരെ
യെരൂശലേമിലേക്കു എത്തിക്കുന്നതിനായി നമ്മുടെ
സാമ്പത്തികസാധനങ്ങൾ മറ്റു ഉപയോഗങ്ങളിൽനിന്ന്
പിൻവലിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർ ഈ മഹത്തായ തെറ്റിലേക്കു
കടന്നുപോകാൻ വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണം, കഴിഞ്ഞ അനേകം
വർഷങ്ങളായി അവർ ഉണ്ടായിരുന്ന തങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ അവർ
ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാകുന്നു." Review and Herald, November 1,
1850.

എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക *Early Writings* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെത്തുറമ്പ് ടർ,
എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? അവർ "I was also shown"
എന്ന വാക്യം ഒഴിവാക്കുന്നു; *Early Writings* ൽ ഈ ഒരു പാരഗ്രാഫിൽ
ഇങ്ങനെ പറയാനിരിക്കുക: "1844-ന് മുമ്പ് ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്ന പ്ലേ ടർ,

ഏകദേശം എല്ലാവരും 'Daily' സംബന്ധിച്ച ശരിയായ ദൃഷ്ടി കോണിൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നൂ; എന്നാൽ 1844 മുതൽ, ആശയക്കുഴപ്പത്താലായിരുന്നു, മറ്റു ദൃഷ്ടി കോണുകളിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു, അതിനെ തുടർന്ന് അന്യകാര്യം ആശയക്കുഴപ്പവും വന്നുചേർന്നു. "അവർ "I was also shown" എന്നത് ഒഴിവാക്കി, അടുത്ത വാക്യം ഇങ്ങനെയാണ്: "time had not been a test since 1844." അപ്രതീക്ഷിതമായി, പരീക്ഷയായിത്തീർന്ന സമയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ചിന്ത അവർക്ക് പ്രത്യേകം കാണിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നാണെന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധ നിയാൻ കഴിയുന്നില്ല. തന്റെ ദൃഷ്ടി കോണം ആശയക്കുഴപ്പം ഉള്ളവർക്കുവന്നതായ 'Daily' നെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ വെളിച്ചത്താൽ നിന്നെ ഭാഗമായിരുന്നില്ലെന്നു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസിക്കുന്നു.

അത് മൂലപാഠമല്ല. നിങ്ങളുടെ കൈവശം മൂലപാഠമുണ്ട്. അത് പരിശോധിക്കുക.

അടുത്ത ഘട്ടം (രണ്ടാം ഘട്ടം)—1851 എലൻ ജി. വൈറ്റിന്റെ ക്രൈസ്തവ അനുഭവത്തിന്റെയും ദർശനത്തിന്റെയും സംക്ഷിപ്തരേഖ

തുടർന്ന് ഇതിന്റെ താഴെ, 1851-ൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ട എലൻ ജി. വൈറ്റിന്റെ *A Sketch of the Christian Experience and View* എന്ന ഗ്രന്ഥമുണ്ട്; കൂടാതെ, സംഭവിച്ച മാറ്റങ്ങളുടെ വിഭജനങ്ങളും നിങ്ങൾക്കുണ്ട്; അവിടെ ഒരു അത്യന്തം, അത്യന്തം പ്രാധാന്യമുള്ള മാറ്റമുണ്ട്.

സെപ്റ്റംബർ 23-ാം തീയതി, കർത്താവ് തന്റെ ജനത്താൽ നിന്നെ ശേഷിപ്പിനെ വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി, ഈ ശേഖരണകാലത്ത് ശ്രമങ്ങൾ ഇരട്ടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ടേബിളുകളുടെ നൂറുകണക്കിന് പ്രകാശിച്ചുതന്നു. ചിതറിപ്പോകലിന്റെ സമയത്ത് ഇസ്രായേൽ പ്രഹരിക്കപ്പെട്ടു. കീറിപ്പിരിക്കപ്പെട്ടു. എന്ന് ഇപ്പോൾ, ശേഖരണകാലത്ത്, ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സൗഖ്യമാക്കുകയും മുറിവുകൾ കെട്ടിപ്പുറ്റുകയും ചെയ്തു. ചിതറിപ്പോകലിന്റെ സമയത്ത് സത്യം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾക്ക് വളരെ കുറഞ്ഞ ഫലമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അലപ്പമോടെന്നുമല്ല, തോമാത്രമേ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ശേഖരണകാലത്ത്, ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ശേഖരിക്കേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി കൈപ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നപ്പോൾ, സത്യം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച ഫലത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമുന്നേറിയും ഉത്സാഹികളായും ഇരിക്കേണം. ഇപ്പോഴുള്ള ഈ ശേഖരണകാലത്ത് നമ്മെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളായി ചിതറിപ്പോകലിന്റെ സമയത്തെ ആരും ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനെക്കാണുന്നതിനേക്കാൾ; എന്തെന്നാൽ, അന്നു അവൻ ചെയ്തതിലും കൂടുതലൊന്നും ദൈവം ഇപ്പോൾ നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇസ്രായേൽ ഒരിക്കലും ശേഖരിക്കപ്പെടുകയില്ല. [Removed: സത്യം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെതന്നെ ഒരുപ്രകാരത്തിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതും അത്യവശ്യമാണ്.] [Paragraphs Combined]

ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നതു [formerly—"കർത്താവ് എന്നിക്കു കാണിച്ചു തന്നതു"] 1843-ലെ ചാർട്ട് "കർത്താവ് എന്നെ കൈകൊണ്ടു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു" [formerly—"അവന്റെ കൈകൊണ്ടു"] അതിൽ മാറ്റം വരുത്തരുതെന്നു; [formerly—"അതിലേ ഒരു ഭാഗവും മാറ്റപ്പെടരുത്"] അക്കങ്ങൾ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ തന്നെയാണെന്നു. ചില അക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായി ഒരു പിശകു ആരും കാണാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു, തന്റെ കൈനീക്കപ്പെടുന്നതുവരെയും, അവന്റെ കൈ അതിന്മേൽ ഇരുന്നതു അതിനെ മറച്ചിരുന്നതാണെന്നു.

അപ്പോൾ ഞാൻ—ദിനേനയുള്ളത് എന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കണ്ടത്, —യാഗം' എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യബുദ്ധിയാൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു; അത് മൂലപാഠത്തിൽ പെട്ടതല്ല; ന്യായവിധിയുടെ മണിക്കൂറിന്റെ ഘോഷം പ്രഖ്യാപിച്ചവർക്കു അതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം കർത്താവു നൽകിയിരുന്നു. 1844-ന് മുമ്പ് ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്നപ്പോൾ, ഏകദേശം എല്ലാവരും—ദിനേനയുള്ളത്' എന്നതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു; എന്നാൽ 1844 മുതൽ, കലക്കത്തിനിടയിൽ, മറ്റു ദൃഷ്ടികോണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു, അന്ധകാരവും കലക്കവും അതിന്റെ പിന്നാലെ വന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു] ഞാൻ ഇതും കണ്ടിരിക്കുന്നു [മുമ്പ്—"കർത്താവു എന്നിക്കു കാണിച്ചുതന്നു"] 1844 മുതൽ കാലം ഒരു പരീക്ഷയായിരുന്നിട്ടില്ല, പിന്നെയും കാലം ഒരിക്കലും പരീക്ഷയാകുകയില്ല.] A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 61-62.

മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സമയം

എലൻ വൈറ്റിന് ഒടുവിൽ *Early Writings*-ൽ ഉൾപ്പെട്ട ദർശനത്തേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു ദർശനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾക്കു നിരവധി ദർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ, ഒരു ദർശനത്തിൽ അവളോടു എന്തോ പറയപ്പെട്ടു; അവളോടു ഒരു പാഠശാഹി പറയപ്പെട്ടു, അതു അവൾ എഴുതിവെച്ചു.

"മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം പുറപ്പെടുകയും യഹോവയുടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന മക്കളോടു പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും വേണമെന്ന് കർത്താവ് എന്നിക്കു കാണിച്ചു; അതു സമയത്തിൽ ആശ്രയിപ്പിക്കരുതെന്നും; കാരണം സമയം ഇനി ഒരിക്കലും വീണ്ടും ഒരു പരീക്ഷയായിരിക്കയില്ല. ചിലർ സമയം പ്രസംഗിക്കുന്നതിലൂടെ ഉദിക്കുന്ന ഒരു വ്യാജ ഉത്തേജനത്തിൽ ആകുകയാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു; മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം സമയത്തേക്കാൾ ശക്തമാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. ഈ സന്ദേശം തന്റെ സ്വന്തം അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ നിലകൊള്ളാൻ കഴിയുന്നതും, അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അതിന് സമയം ആവശ്യമില്ലാത്തതും, അതു മഹാശക്തിയോടെ പുറപ്പെടുകയും തന്റെ പ്രവൃത്തി നിർവഹിക്കുകയും നീതിയിൽ ചുരുക്കിക്കളയപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നും ഞാൻ കണ്ടു." A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 48.

അവൾ അവിടെ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്? മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ നാം ഇനി ഒരിക്കലും സമയത്തോട് വീണ്ടും ബന്ധിപ്പിക്കരുത് എന്നതല്ലേ?

ആമേൻ? നിങ്ങൾ എന്നോടൊപ്പമാണോ?

ഇതു നിങ്ങൾ എവിടെയാണ് കണ്ടെത്തുന്നത്? ഇത് എവിടെയാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്?

സഭയിൽ നിന്ന്: (മറുപടി ഇല്ല.)

ശ്രോതൃസമൂഹത്തിൽ നിന്ന്: ക്രിസ്തീയ അനുഭവത്തിന്റെയും ദൃഷ്ടികോണങ്ങളുടെയും ഒരു സംക്ഷിപ്തരേഖ.

എല്ലൻ ജി. വൈറ്റിന്റെ ക്രിസ്തീയ അനുഭവങ്ങളും ദർശനങ്ങളും — പേജ് 48, പേജ് 48.

ശരി. നാം ചർച്ച ചെയ്യുന്നതായ, 1850 നവംബറിലെ Review and Herald-ൽ നിന്നുള്ള ആ ഭാഗം, Ellen G. White എഴുതിയ A Sketch of the Christian Experience and Views എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എവിടെയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്? അതും, നിങ്ങളുടെ കുറിപ്പുകളിൽ പിന്നോട്ടു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, Ellen G. White എഴുതിയ A Sketch of the Christian Experience and Views എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 61-ാം പേജിലും 62-ാം പേജിലും കാണപ്പെടുന്നു.

Ellen G. White-ന്റെ *A Sketch of the Christian Experience and Views*-ൽ 48-ാം പേജിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു ദർശനം നിങ്ങളുണ്ട്; തുടർന്ന്, അവസാനം *Early Writings*-ലെ 61-വും 62-വും പേജുകളിലായി എത്തുന്ന ദർശനവും നിങ്ങളുണ്ട്. അവയ്ക്കിടയിൽ 13 അല്ലെങ്കിൽ 14 പേജുകളുടെ വ്യത്യാസമുണ്ട്, ശരിയോ?

പിന്നെ, *Early Writings* സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ എന്ത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു? അവർ പേജ് 48-ൽ നിന്നുള്ള ഈ ഖണ്ഡിക എടുത്ത്, സമയം ഇനി പരീക്ഷണമല്ലെന്ന അവളുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ഉടൻ പിന്നാലെ അത് ചേർക്കാൻ പോകുന്നു. അവർ രണ്ടു ദർശനങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കാൻ പോകുന്നു.

ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നുണ്ടോ?

ശ്രോതാക്കളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷൻ: അതെ.

ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നുണ്ടോ?

ശ്രോതാക്കളുടെ ഇടയിൽ അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ട വ്യക്തി: (സ്ഥിരീകരണം.)

ശരി, കാരണം ഞാൻ കുറവായി സ്ഥിരീകരണം കാണുന്നത് നിങ്ങളോടാണ്.

അവസാന ഘട്ടം (മുൻ 10 ഘട്ടം)—1882 പ്രാരംഭ രചനകൾ

ശരി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കുറിപ്പുകളുടെ 6-ാം പേജിലേക്ക് തിരികെ എത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ *Early Writings* ഉണ്ട്.

“സെപ്റ്റംബർ 23, . . . 1843-ലെ ചാർട്ട് കർത്താവിന്റെ കൈകൊണ്ടു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു; അതിൽ മാറ്റം വരുത്തരുതെന്നും; അതിലെ കണക്കുകൾ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും; ചില സംഖ്യകളിലെ ഒരു പിശകു ആരും കാണാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ കൈ അതിന്മേൽ ഇരുന്ന് അതിനെ മറച്ചുവെച്ചിരുന്നുവെന്നും, അവന്റെ കൈ നീക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും ഞാൻ കണ്ടു.”

അപ്പോൾ ഞാൻ —ദിനംപ്രതി' (ദാനിയേൽ 8:12) എന്നതിനെക്കുറിച്ചു കണ്ടത്, —യാഗം' എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാകുന്നു, അത് മൂലപാഠത്തിൽപ്പെട്ടതല്ല; ന്യായവിധിയുടെ മണിക്കൂറിന്റെ ഘോഷം നൽകിയവർക്കു കർത്താവു അതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടി നൽകുകയും ചെയ്തു. 1844-ന് മുമ്പ്, ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്നപ്പോൾ, —ദിനംപ്രതി'യെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏകദേശം എല്ലാവരും ഐക്യപ്പെട്ടു നിന്നിരുന്നു; എന്നാൽ 1844 മുതൽ ഉണ്ടായ ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽ, മറ്റു ദൃഷ്ടികൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു, അതിന്റെ പിന്നാലെ അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും വന്നു. 1844 മുതൽ കാലം ഒരു പരീക്ഷയായിരുന്നിട്ടില്ല, ഇനി ഒരിക്കലും അത് പരീക്ഷയാകുകയുമില്ല.

മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം പുറപ്പെടുകയും യഹോവയുടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന മക്കളോടു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും വേണമെന്ന് കർത്താവ് എന്നിക്കു കാണിച്ചുതന്നു; എങ്കിലും അത് കാലനിർണ്ണയത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാക്കപ്പെടരുത്. സമയത്തെ പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ നിന്നുയരുന്ന വ്യാജ ഉത്സാഹത്തിൽ ചിലർ പെടുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു; എന്നാൽ മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം കാലത്തേക്കാൾ ശക്തമാണ്. ഈ സന്ദേശം തന്റെ സ്വന്തം അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലകൊള്ളാൻ കഴിയും എന്നും അതിനെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ സമയത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നും ഞാൻ കണ്ടു; അതു മഹാശക്തിയോടെ മുന്നേറി തന്റെ പ്രവൃത്തി നിർവഹിക്കും, നീതിയിൽ അതു സംക്ഷിപ്തമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

“അപ്പോൾ പഴയ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നത് തങ്ങളുടെ കടമയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന മഹാഭ്രാന്തിയിലുള്ള ചിലരുടെ വശത്തേക്കു എന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കപ്പെട്ടു . . .” Early Writings, 74-76.

ഇത് കറുത്ത അക്ഷരത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ഇതാണ്. ഇവിടെ ഉള്ള അനുച്ഛേദത്തിൽ, “. . . 1844-ന് മുമ്പ് ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്നപ്പോൾ, ഏകദേശം എല്ലാവരും —‘ദൈനികം’—

എന്ന തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ദൃഷ്ടി കോണത്തീർത്ത് ഐക്യപ്പെട്ടു എന്നാൽ 1844 മുതൽ ഉണ്ടായ ആശയക്കുഴപ്പത്തീർത്ത്, മറ്റു അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു, അതിന്റെ പിന്നാലെ അന്യകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും വന്നു. 1844 മുതൽ സമയം ഒരു പരിശോധനയായിരുന്നില്ല; ഇനി ഒരിക്കലും അത് വീണ്ടും ഒരു പരിശോധനയായിരിക്കുകയില്ല" എന്നു പറയുന്നതു. ഈ ദർശനത്തീന്റെ ആദ്യ രേഖയിൽ അവർ ആദ്യം പറഞ്ഞത്, "1844 മുതൽ സമയം ഒരു പരിശോധനയായിരുന്നില്ല എന്നു എന്നെ കാണിക്കപ്പെട്ടു" എന്നായിരുന്നു എന്നും, അത് വേറൊരു അനുചാരദത്തീലായിരുന്നെന്നും നിങ്ങൾ ഓർക്കണം. 'ദൈനികം' സംബന്ധിച്ചു അവർക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടതും, സമയം ഒരു പരിശോധനയായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു അവർക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടതും തമ്മിൽ വ്യത്യസ്തമുണ്ടെന്നു അവർ ഉറപ്പാക്കിയിരുന്നതിന്റെ സന്ദേശത്തോടു സമയം ബന്ധിപ്പിക്കരുതെന്നു പറയുന്ന അടുത്ത അനുചാരദം, യഥാർത്ഥ ദർശനത്തീൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് ഓർക്കണം. അത് ലൈഫ് സ്കെച്ചിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലെ 48-ാം പേജിലായിരുന്നു, 61-ഉം 62-ഉം പേജുകളിൽ അല്ല.

എന്നാൽ, നിങ്ങൾ 1882-ലെ *Early Writings* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ, അവർ അവയെ ഒന്നിച്ചു ചേർത്തിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ, നിങ്ങൾ 1930-കളിൽ എത്തി അഡ്വർട്ടൈസിംഗിൽ ആഴമായ ഇരുട്ടിലേക്കു വഴുതിപ്പോകുമ്പോൾ, വില്ലി വൈറ്റ് പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ: നിങ്ങൾ "Daily" ന്റെ പഠിക്കുമ്പോൾ അതിനെ കാലസന്ദർഭത്തിൽ പഠിക്കണം— "ക്ഷമിക്കണം, വില്ലി, പ്രവചനാത്മാവിന്റെ കൃത്യമായ ചരിത്രരേഖ നൽകേണ്ട ഉത്തരവാദിത്തം നിങ്ങളുടേതായിരുന്നു. പ്രവചനാത്മാവിനെ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടവർ നിങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ *Early Writings*, പേജ് 75-ലെ നിങ്ങളുടെ അവതരണത്തിൽ, നിങ്ങൾ മൂലസ്രോതസ്സുകളെ അവഗണിച്ചു; ആ മൂലസ്രോതസ്സുകൾ പറയുന്നത്, *Early Writings*, 74-ൽ 'Daily' യെ കാലസന്ദർഭത്തിൽ പരിഗണിക്കണം എന്ന വാദം നിങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവെച്ചപ്പോൾ, അത് തീർത്തും അസത്യമാണ്." — അത് അസത്യമാണ്! പ്രവചനാത്മാവിലെ രേഖ അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല. ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രവും അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല.

ശരി. ഒന്നാം കാര്യം, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് Early Writings, 74-ൽ "ദൈനികം" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ശരിയായൊരു ദൃഷ്ടികോണം ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ചരിത്രത്തിൽ പിന്നീട് നിർബന്ധപൂർവ്വം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന പ്രധാന വാദം ഇതാണ്: Early Writings, 74-ലെ ആ ഭാഗം നിങ്ങൾ പഠിക്കുമ്പോൾ, അതിനെ സമയനിർണ്ണയത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ വെക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ്. ആ വാദം വ്യാജമാണ്; അതിന് സാധൂക്തയില്ല!

അപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ നാം ദൈവനിർദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം ഉണ്ടെന്ന നിലപാടിൽ മാത്രം നിൽക്കുകയാണ്. ശരിയോ? എന്നാൽ, ഈ അനുചാരദത്തിൽ നിന്ന് നാം ഇനിയും ഒരു ചിന്ത കൂടി പരിഗണിക്കാനിരിക്കുന്നു.

അതിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നതു: "സെപ്റ്റംബർ 23-ാം തീയതി, കർത്താവ് എനിക്ക് കാണിച്ചു. . . ." സെപ്റ്റംബർ 23-ാം തീയതി, എപ്പോൾ? 1850: "1850-ലെ സെപ്റ്റംബർ 23-ാം തീയതി, കർത്താവ് എനിക്ക് കാണിച്ചു."

അവൾക്കു അവൻ എന്താണ് കാണിച്ചുതന്നത്?

1844 മുതൽ ദൈവനിന്ദനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റു വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നത് അവൻ അവൾക്കു കാണിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു.

"1850 സെപ്റ്റംബർ 23-ന് കർത്താവ് എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നു. . . . 1844-ന് മുമ്പ് ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്നപ്പോൾ, 'ഡെയ്ലി'യെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ ഏകദേശം എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു; എന്നാൽ 1844 മുതൽ, ആശയക്കുഴപ്പത്തിനിടയിൽ, മറ്റു ദൃഷ്ടികോണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു, അതിന്റെ പിന്നാലെ അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും വന്നു. The Review and Herald, November 1850."

മാർച്ച് 1850 "ദൈവനിന്ദനം" ഭൂമിയിലെ വിശുദ്ധമന്ദിരമാണ്

അതുകൊണ്ട്, പേജ് 6-ന്റെ അടിഭാഗത്ത് 1850 മാർച്ചിലെ *Review and Herald*ൽ നിന്നുള്ള ഒരു പരിച്ഛേദം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്; അത് ഡേവിഡ് ആർണോൾഡ് എഴുതിയ ഒരു ലേഖനമാണ്.

"അവൻ [ദാനിയേൽ] അതേ പീഡകശക്തിയെ വീണ്ടും കാണുന്നു — 'പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രഭുവിനെതിരെ എഴുന്നേൽക്കുന്നതായി;' ഇങ്ങനെ സീനായിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും വംശം വരുവോളം ദിവസേന ആചരിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായ സകല ദൈവനിന്ദന യാഗങ്ങളുടെയും നിയമസാധുതിക്ക് അവസാനം വരുത്തിക്കൊണ്ട്. ഇവിടെ ക്രിസ്തു, സാരഭൂതനായി, അല്ലെങ്കിൽ മഹത്തായ പ്രതിരൂപപരമായ യാഗമായി, റോമൻ സൈനികന്മാരാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ റോമിനാൽ — 'ദൈവനിന്ദന യാഗം എടുത്തുകളയപ്പെട്ടു,' കൂടാതെ 'അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ സ്ഥലം' റോമൻ സൈന്യാധിപനായ തീത്തസ് തകർത്തുകളഞ്ഞു, അവൻ യെരൂശലേം നഗരത്തെയും 'വിശുദ്ധമന്ദിരം' ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന ദൈവാലയത്തെയും നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ. ഇവിടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവചനപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ നിവൃത്തി ആരംഭിച്ചു. 'അവർ വാളിന്റെ വായാൽ വീഴും; സകലജാതികളിലേക്കും ബന്ധികളായി കൊണ്ടുപോകപ്പെടും; ജാതികളുടെ കാലങ്ങൾ നിവൃത്തിയാകുവോളം യെരൂശലേം ജാതികളാൽ ചവിട്ടപ്പെടും.' ലൂക്കാ 21:24." ഡേവിഡ് ആർണോൾഡ്, Review and Herald, March 1850, Volume 1, Number 8.

ഈ ലേഖനത്തിൽ ദാവീദ് ആർണോൾഡ് ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ "ദൈവനിന്ദനം" ക്രി.വ. 70-ൽ പൈതൃക റോമം നീക്കിക്കളഞ്ഞ യെരൂശലേമിലെ യഹൂദ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നു.

സെപ്റ്റംബർ 1850 "ദൈനംദിനം" ക്രിസ്ത്യൻ വിശുദ്ധ മന്ദിര ശുശ്രൂഷയാണ്

പിന്നീട് 1850-ലെ സെപ്റ്റംബറിൽ, അതേ വർഷം—അതായത്, 1850-ൽ Review and Herald-ന്റെ എഡിറ്റർ ആരാണ്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് James White ആണ്.

അങ്ങനെ, 1850-ലെ സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ, ജെയിംസ് വൈറ്റ് ക്രോസിയർ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു; അതിൽ "ദൈനംദിനം" എന്നത് ക്രിസ്ത്യൻ വിശുദ്ധാലയശുശ്രൂഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ, ജെയിംസ് വൈറ്റ് അത് നേരിട്ട് ഉപദേശിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ ആളുകൾ അവിടെ ഉള്ള സൂചനയെ എടുത്ത്, അദ്ദേഹം അതാണ് ഉപദേശിക്കുന്നതെന്ന് പറയുന്നു. ഞാൻ ഇത് പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ കാരണത്താൽ ഞാൻ ഇത് പറയുന്നു: 1850 സെപ്റ്റംബറിൽ, സഹോദരി വൈറ്റ് പറയുന്നു, 1844 മുതൽ "Daily"യെക്കുറിച്ച് ഉള്ള മറ്റു ദൃഷ്ടികോണങ്ങൾ അന്ധകാരത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും ആശയക്കുഴപ്പം അതിന്റെ പിന്നാലെ വന്നതുമാണെന്ന്.

ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളും [Arnold ഉം Crosier ഉം] നിത്യയാഗം പൗരാണിക മതവിശ്വാസമാണെന്ന Pioneer ദർശനം അല്ല.

പേജ് 7-ൽ നിങ്ങൾക്ക് ക്രോസിയറുടെ ലേഖനത്തിലെ ആ രണ്ട് പാഠഗ്രാഹുകൾ ഉണ്ട്; അവിടെ അദ്ദേഹം "ദൈനംദിനം" ക്രിസ്ത്യൻ വിശുദ്ധമന്ദിര ശുശ്രൂഷയാണെന്ന് നിഗമനം ചെയ്യുകയാണ്.

"—അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ സ്ഥലം തറയിലേക്കെറിഞ്ഞുകളയപ്പെട്ടു;" ദാനിയേൽ 8:11. ഈ തറയിലേക്കെറിയൽ റോമൻ ശക്തിയുടെ കാലത്തും അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയുമായിരുന്നു; അതിനാൽ, ഈ വചനത്തിലെ വിശുദ്ധമന്ദിരം ഭൂമിയോ പാലസ്തീനോ ആയിരുന്നില്ല; കാരണം, മുൻപത്തേത് വീഴ്ചയിൽ, ഈ ഭാഗത്തിലെ സംഭവത്തിന് 4,000 വർഷത്തിലധികം മുമ്പേ തറയിലേക്കെറിയപ്പെട്ടിരുന്നു; പിന്നത്തേത് പ്രവാസത്തിൽ, ഈ ഭാഗത്തിലെ സംഭവത്തിന് 700 വർഷത്തിലധികം മുമ്പേ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരുന്നു; കൂടാതെ ഇവയിൽ ഒന്നും റോമൻ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയല്ല.

"താഴ്ത്താൻ കഴിയുന്നില്ലാത്ത വിശുദ്ധാലയം, സൈന്യത്താൽ നിന്റെ പ്രഭുവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെതിരെ റോം തന്നെ വലുതാക്കിയ ഉയർത്താൻ കഴിയുന്നില്ലാത്ത വിശുദ്ധാലയമാണ്; അവന്റെ വിശുദ്ധാലയം സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെന്നു പൗലോസും ഉപദേശിക്കുന്നില്ല. വീണ്ടും, ദാനിയേൽ 11:30-31,—'കിത്തീമിന്റെ കപ്പലുകൾ അവന്റെ നേരെ വരും; ആകയാൽ അവൻ ദുഃഖിച്ചു മടങ്ങി, വിശുദ്ധനിയമത്തിനെതിരെ (ക്രിസ്തുവിനെതിരെ) ക്രോധം ശിക്ഷിക്കാനുള്ള ദണ്ഡം എടുക്കും' എന്ന് പറയുന്നു."

കാണിക്കും; അങ്ങനെ അവൻ പ്രവർത്തിക്കും; വിശുദ്ധ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരുമായി (പുരോഹിതന്മാരും മെത്രാന്മാരും) വീണ്ടും ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു. അവരോടു ധാരണ കൈവരിക്കും. സൈന്യങ്ങളും (പൗരവും മതപരവുമായി) അവന്റെ പക്ഷത്തു നില്ക്കും; അവർ (റോമും വിശുദ്ധ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരും) ബലത്തിന്റെ വിശുദ്ധ ധൈര്യത്തെ അശുഭമാക്കും. റോമും ക്രിസ്തീയരുടെ അപ്പൊസ്തലന്മാരും ചേർന്നു അശുഭമായതു എന്തായിരുന്നു? ഇക്കൂട്ടുകൾ 'വിശുദ്ധ നിയമം' തിന്നതിനെയാണ് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്; അവർ അശുഭമായത് ആ നിയമത്തിന്റെ വിശുദ്ധ ധൈര്യമായിരുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ അശുഭമാക്കുന്നതുപോലെ അതും അവർക്കു ചെയ്തുവന്നായിരുന്നു; യിരെമ്യ 34:16; യെരെമ്യ 20; മലാഖി 1:7. ഇത് അവന്റെ നാമത്തെ അശുഭമാക്കുന്നതിനേ വരുത്തുന്നതിനേ വരുത്തുന്നതിനേ വരുത്തുന്നതുമാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഈ 'രാഷ്ട്രീയ-മത' മൃഗം വിശുദ്ധ ധൈര്യത്തെ അശുഭമാക്കി, (വെളിപ്പാട് 13:6), അതിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്ന താഴെനിറുത്തുക, (സങ്കീർത്തനം 102:19; യിരെമ്യ 17:12; എബ്രായർ 8:1-2) അവർ റോമിനെ വിശുദ്ധ നഗരം എന്നു വിളിക്കുകയും, (വെളിപ്പാട് 21:2) 'കർത്താവായ ദൈവം പോപ്പി'; 'വിശുദ്ധ പിതാവ്', 'സഭയുടെ തലവൻ' മുതലായ ബിരുദങ്ങളോടെ അവിടെ പോപ്പിനെ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യുകയും, അവിടെ, വ്യക്തമായ 'ദൈവാലയത്തിൽ', യേശു തന്റെ വിശുദ്ധ ധൈര്യത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യുന്നതുതന്നെ ചെയ്യുന്നതെന്നു അവൻ അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 2 തെസ്സലോണിക്കർ 2:1-8. വിശുദ്ധ ധൈര്യം കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിക്കളയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു (ദാനിയേൽ 8:13), ദൈവപുത്രൻ തന്നെ അങ്ങനെ ചവിട്ടിക്കളയപ്പെട്ടതുപോലെ. (എബ്രായർ 10:29.)" O. R. L. Crosier, —The Sanctuary', Review and Herald, September, 1850.

ജെയിംസ് വൈറ്റിന്റെ തർക്കശാസ്ത്രം

ജെയിംസ് വൈറ്റ് അതിനേക്കാൾ നന്നായി അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ലേഖനം എന്തുകൊണ്ട് അച്ചടിക്കുമായിരുന്നു? അതിന്റെ കാരണം നിങ്ങളുടെ കുറിപ്പുകളിലുള്ള "ജെയിംസ് വൈറ്റിന്റെ തർക്കശാസ്ത്രം" ആണ്.

നിരാശയ്ക്കു ശേഷമായി അച്ചടിക്കപ്പെട്ട ആദ്യ പ്രസിദ്ധീകരണം *A Word to the Little Flock* എന്നായിരുന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടത്; ആ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ രചയിതാക്കളായിരുന്ന മൂന്ന് പേർ ജെയിംസും എലൻ വൈറ്റും ജോസഫ് ബേറ്റ്സും ആയിരുന്നു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ശേഷം, ആ പാതയിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ വ്യക്തികൾ അച്ചടിച്ച ആദ്യവസ്തു ഈ ലേഖനമായിരുന്നു; ഈ ലേഖനത്തിൽ സഹോദരി വൈറ്റ് ക്രോസിയറിന്റെ ദൃഷ്ടികോണം അനുമാദിക്കുന്നു—അവന്റെ "Daily" സംബന്ധിച്ച ദൃഷ്ടികോണം അല്ല, മറിച്ച് ക്രിസ്തു വിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് അതിവിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് നീങ്ങിയെന്ന അവന്റെ ദൃഷ്ടികോണം.

ശ്രദ്ധിക്കുക, ഇത് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ആണു. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ജെയിംസ് വൈറ്റ് ക്രോസിയറിന്റെ ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നത്; അതിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു,

2300 ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ട വിശുദ്ധസ്ഥലം, ക്രിസ്തു ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്ന പുതിയ യെരൂശലേം ആലയമാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു." — ഇത് എലൻ വൈറ്റ് — "ഒരു വർഷത്തിലേറെ മുമ്പ് ദർശനത്തിൽ കർത്താവ് എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നത്, വിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണം മുതലായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു സഹോദരൻ ക്രോസിയർക്കു സത്യപ്രകാശം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, 1846 ഫെബ്രുവരി 7-ലെ ഡേ-സ്റ്റാർ, എക്സ്ട്രെയിൻ അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിച്ച ആ ദൃഷ്ടികോണം സഹോദരൻ സി. എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നത് അവന്റെ ഇഷ്ടമായിരുന്നുവെന്നും ആകുന്നു. ആ എക്സ്ട്രെയെ എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാർക്കും ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനായി കർത്താവാൽ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നു.

"ഈ വരികൾ നിങ്ങളുടെയും അവ വായിക്കാവുന്ന എല്ലാ പ്രിയപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹമായിത്തീരട്ടെ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു." A Word to the Little Flock, May 12, 1847.

അതുകൊണ്ട്, ഇന്നുവരെ ചില ആധുനിക അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ചരിത്രകാരന്മാർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "അവിടെ നോക്കൂ. ക്രോസിയറിന്റെ ലേഖനത്തിനു എലൻ വൈറ്റ് സമഗ്രമായ അനുമോദനം നൽകുകയാണ്; അതിനാൽ, 'ഡെയിലി' എന്നു ക്രോസിയർ പറഞ്ഞത് ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിര ശുശ്രൂഷയാണെന്നത് സത്യമായിരിക്കണം." അവർ അങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ, അവർ ചരിത്രത്തെ തെറ്റായി പ്രതിനിധീകരിക്കുകയാണ്; കാരണം, ക്രോസിയറിന്റെ ലേഖനത്തിൽ എട്ട് വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, ആരംഭം മുതൽ തന്നെ അവയിൽ നാല് വിഭാഗങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണ അന്ധകാരമാണെന്ന് അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു, അവ അഡ്വെന്റിസത്തിൽ ഒരിക്കലും, ഒരിക്കലും, ഒരിക്കലും പുനഃമുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ഉദാഹരണമായി, ആ ലേഖനത്തിൽ അവൻ എടുത്ത നിലപാടുകളിലൊന്ന്, യേശു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ആയിരം വർഷത്തെ സമാധാനം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നതായിരുന്നു. അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല, അവർ ഒരിക്കലും വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലയും. ആ ധാരണ വിലയും മില്ലർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ ഒരു ധാരണയാണ്; അതുവഴി സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ശരിയായ പാതയിൽ വിലയും മില്ലർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. ആ ഉപദേശം മില്ലറൈറ്റ് ധാരണയ്ക്ക് നേരിട്ട് വിരുദ്ധമായ ഉപദേശങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

അതുകൊണ്ട്, ക്രോസിയർ ഈ എട്ട് ഭാഗങ്ങളുള്ള ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ, ഇവയിൽ നാല് ഭാഗങ്ങൾ പുനഃമുദ്രണം

ചെയ്യുന്നതാകാത്ത വയാണെന്നു അവർക്കു തുടക്കത്തോടെ തന്നെ അറിയാമായിരുന്നു.

എന്നാൽ, ക്രോസിയർ 'ഡെയിലി' എന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരശുശ്രൂഷയാണെന്ന് നിഗമനം ചെയ്യുന്ന ഭാഗം ജെയിംസ് വൈറ്റ് അച്ചടിക്കുന്നു; പക്ഷേ, അവൻ വീണ്ടും അച്ചടിക്കാൻ പോകുന്നത് ആ നാല് ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം. മറ്റൊരു നാല് ഭാഗങ്ങൾ അവൻ വീണ്ടും അച്ചടിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നാൽ, ക്രോസിയറുടെ ആ നാല് ഭാഗങ്ങൾ ജെയിംസ് വൈറ്റ് വീണ്ടും അച്ചടിക്കേണ്ടതിനായി, അതിനെ രണ്ടു പതിപ്പുകളിലായി അച്ചടിക്കേണ്ടിവന്നു. 1850 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ അവൻ അതിനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം അച്ചടിക്കേണ്ടിവന്നു.

1850 സെപ്റ്റംബറിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തന്റെ Review and Herald ൽ മതിയായ സ്ഥലം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അതിനാൽ, ക്രിസ്തു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ നിന്ന് അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രോസിയറിന്റെ ലേഖനം മുഴുവനായും ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിയേണ്ടതിനായി, 1850 സെപ്റ്റംബറിൽ അദ്ദേഹം രണ്ട് Review and Herald പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ഇപ്പോൾ, ജെറാർഡ് ഡാംസ്റ്റീഗ്റ്റിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: ക്രോസിയറിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ തെറ്റായ ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അവ പുനഃമുദ്രണം ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും അഡ്വൈസ്സുകൾ എല്ലായ്പ്പോഴും അറിയാമായിരുന്നു എന്ന ചരിത്രപരമായ വിലയിരുത്തലാണ് അദ്ദേഹം നൽകുന്നത്.

"സഹോദരി [എലൻ ഹാർമൻ] പറഞ്ഞു: —ഒരു വർഷത്തിലധികം മുമ്പ്, ദർശനത്തിൽ കുർത്താവ് എന്ന കാണിച്ചുതന്നത്, വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും സഹോദരൻ ക്രോസിയർക്കു സത്യപ്രകാശം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതും; 1846 ഫെബ്രുവരി 7-നുള്ള Day Star Extra-യിൽ അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിച്ച ദൃഷ്ടികോണം സഹോദരൻ C. എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന് അവന്റെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു എന്നതുമാണ്. ആ Extra ഓരോ വിശുദ്ധനും ഞാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിന്, കുർത്താവാണ് എനിക്ക് പൂർണ്ണമായ അധികാരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നു' (Letter. E. G. White to Curtis, Word to the Little Flock, 12). സെവൻത്-ഡേ അഡ്വൈസ്സുകൾ സാധാരണയായി ഈ പ്രസ്താവനയെ, ക്രോസിയറിന്റെ അവതരണങ്ങളിൽ പിശകുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നർത്ഥത്തിൽ അല്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ടൈപ്പോളജിക്കൽ വാദനിർമ്മിതി ശരിയായിരുന്നു എന്നർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലേഖനത്തിന്റെ പുനഃമുദ്രണങ്ങളിൽ അവർ അസത്യമായതായി കരുതിയ ഭാഗങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു." P. Gerard Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 125.

അവന്റെ സമ്പൂർണ്ണ രേഖ ഒരിക്കലും പുനഃമുദ്രണം ചെയ്യാനായില്ല

ഇപ്പോൾ, അടുത്ത പേജിൽ ഇതേ കാര്യത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം നൽകുന്നവൻ W. A. Spicer-നെ നീങ്ങി കാണുന്നൂ: ക്രോസിയറിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ പിശകുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നൂവെന്നു അവർ എപ്പോഴും അറിഞ്ഞിരുന്നൂ; അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആ നാല് വിഭാഗങ്ങളും അവർ ഒരിക്കലും വീണ്ടുവാൻ അർപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

ദുഃഖകരമായി പറയേണ്ടിവരുന്നത്, യുവാവായ ക്രോസിയർ ശബ്ദത്തിന്റെ സത്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വളരെ കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ നടന്നുള്ളൂ. പിന്നീട്, താൻ സ്ഥാപിക്കാൻ സഹായിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധമന്ദിരോപദേശം അവൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. നമ്മുടെ പ്രാരംഭ സഹോദരന്മാർ അവരുടെ ആദ്യകാല പത്രങ്ങളിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ വിശദീകരണം നിരവധി പ്രാവശ്യം പുനഃമുദ്രണം ചെയ്തു; എന്നാൽ അവന്റെ സമ്പൂർണ്ണ പ്രമാണം അവർക്ക് ഒരിക്കലും പുനഃമുദ്രണം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിൽ, വിശുദ്ധമന്ദിരവിശദീകരണത്തോടൊപ്പം വരുവാനുള്ള യുഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില ആശയങ്ങളും—രണ്ടാം വരവിന്റെ സമയത്ത് ഈ ഭൂമിയിൽ മഹത്വമുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തോടുകൂടിയ ഒരു താൽക്കാലിക സഹസ്രാബ്ദവും—അവൻ ചേർത്തിരുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ എപ്പോഴും ഒഴിവാക്കി. വരുവാനുള്ള യുഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ഉപദേശങ്ങൾ അന്നേദിവസങ്ങളിൽ എല്ലാവരും പ്രചരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. ആ സിദ്ധാന്തം നിർവചിതമായ അഡ്വന്റ് സന്ദേശത്തോടൊരിക്കലും യോജിച്ചിരുന്നില്ല; സംശയമില്ല, ഈ തെറ്റിന്റെ പുളിപ്പ് തന്നെയാണ് യുവജനങ്ങളെ ശബ്ദത്തിന്റെയും വിശുദ്ധമന്ദിരസത്യങ്ങളുടെയും പാതയിൽ നിന്നു അകറ്റാൻ സഹായിച്ചത്. വളരെ പെട്ടെന്ന് അവൻ നമ്മുടെ പ്രാരംഭ പ്രസ്ഥാനത്തിനെതിരെ കടുത്ത വിരോധത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു.”

W. A. Spicer, Review and Herald, December 14, 1939

കാര്യത്തിന്റെ സാരാംശം ഇതാണ്: ഇന്നത്തെ കാലത്ത് Sister White, A Word to the Little Flock എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള Crosier-ന്റെ ലേഖനത്തെ അനുമാദിച്ചതിനെ എടുത്തുകൊണ്ട്, Heidi Heikes പോലെയുള്ള ചിലർ—‘ദൈവംദിനം’ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരശുശ്രൂഷയാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന തന്റെ മുഖ്യഗ്രന്ഥവുമായി Heidi Heikes പോലുള്ളവർ—ഇത് തന്റെ വാദങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഉന്നയിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ ചരിത്രസത്യങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയാണ്. ക്രോസിയറിന്റെ എല്ലാ ലേഖനങ്ങളും അവർക്ക് ഒരിക്കലും പുനഃമുദ്രണം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കൂടാതെ, *A Word to the Little Flock* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ എലൻ വൈറ്റിന്റെ അനുമാദനം ക്രോസിയറിന്റെ നിലപാടിന്റെ സമഗ്രമായ അനുമാദനമാണെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്നത്, അഡ്വന്റിസ്റ്റുകൾ ആയിരം വർഷത്തെ സമാധാനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു നിർബന്ധിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. അത് മൗഢ്യമുള്ള ഒരു വാദമാണ്.

ഇത് ചരിത്രത്തെ നിന്നെ ഒരു വകുപ്പിന് കൈമാറ്റം; ജനങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും കലകളും അന്ധകാരവും ഉളവാക്കാനും തന്നെയാണ് അത് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾക്കു രണ്ട് ചരിത്രകാരന്മാർ ഉണ്ട്—മരണപ്പെട്ട സ്പൈസർ, ഇന്നും ജീവനോടൊന്നിരുന്ന ഡാംസ്റ്റീഗ്; എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഉറപ്പോടെ പറയുന്നു: സ്പൈസറായാലും ഡാംസ്റ്റീഗായാലും, ഇവരിൽ ആരും ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എന്നോടു യോജിക്കുകയില്ല. ശരി, അവർ യോജിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതുമായി യോജിക്കുന്ന രണ്ട് പ്രതികൂല ചരിത്രകാരന്മാർ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. ക്രോസിയനിന്റെ ലേഖനത്തെ എലൻ വൈറ്റ് അംഗീകരിച്ചതിനെ അതിലുള്ള എല്ലാം പരിപൂർണ്ണമായിരുന്നു എന്നു അർത്ഥമാക്കുന്നതിനായി എങ്ങനെയും യാതൊരു ന്യായീകരണവും ഇല്ല.

അഡ്വൈസ് റിവ്യൂ—വാല്യം 1, ഓബ്സർവർ, ന്യൂയോർക്ക്, നമ്പർ 3

അഡ്വൈസ് റിവ്യൂ—വാല്യം 1, ഓബ്സർവർ, ന്യൂയോർക്ക്, നമ്പർ 4

അഡ്വൈസ് റിവ്യൂ—വാല്യം 1, ഓബ്സർവർ, ന്യൂയോർക്ക്, പ്രത്യേക സംഖ്യ

1850-ലെ സെപ്റ്റംബറിൽ ജെയിംസ് വൈറ്റ് ദി റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ് എന്ന പത്രത്തിൽ ക്രോസിയനിന്റെ ലേഖനം അച്ചടിക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, അത് വാല്യം 1, നമ്പർ 3 ആയിരുന്നു.

എന്നാൽ, അതെല്ലാം Volume 1, Number 3-ൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല; അതിനാൽ, അദ്ദേഹം ആ ലേഖനം The Review and Herald-ന്റെ Volume 1, Number 4-ൽ പൂർത്തിയാക്കി. അദ്ദേഹം ഇത് ചെയ്തത് എപ്പോൾ? 1850-ലെ സെപ്റ്റംബറിൽ.

അപ്പോൾ, 1850 സെപ്റ്റംബറിൽ എന്ത് സംഭവിച്ചു? സഹോദരി വൈറ്റിന് ഒരു ദർശനം ലഭിച്ചു; അതിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "1850 സെപ്റ്റംബർ 23-ന് കർത്താവ് എന്നിങ്ങനെ കാണിച്ചുതന്നു 1844-ന് മുമ്പ് ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്ന കാലത്ത്, ഏകദേശം എല്ലാവരും 'ദി ഡെയിലി'യെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ദൃഷ്ടിക്കൊഴുതിൽ ഏകീകൃതരായിരുന്നു; എന്നാൽ 1844 മുതൽ, കലക്കത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ, മറ്റു ദൃഷ്ടിക്കൊഴുകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു, അതിന്റെ പിന്നാലെ അന്ധകാരവും കലക്കവും വന്നു. ദി റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, നവംബർ 1850."

അവളുടെ ഭർത്താവ് ആർ ആയിരുന്നു? അദ്ദേഹം *ദി റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്* എന്ന പത്രത്തിന്റെ സമ്പാദകനായിരുന്നു.

അപ്പോൾ, അവന്റെ ഭാര്യ പറഞ്ഞപ്പോൾ—"യാക്കോബ്, കർത്താവ് നിന്നെ എങ്ങനെ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതെന്താണെന്നു നിനക്കറിയാമോ? 'ഡെയിലി'യെക്കുറിച്ചുള്ള പയനിയർമാരുടെ ഗ്രഹിക്കൽ—അഥവാ 'ഡെയിലി'

പൗരാണികവിശ്വാസമാണെന്ന ബോധ്യം—അതിനെ വിരോധിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ നാം അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതല്ലെന്നു എന്നോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; കാരണം അത് അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും വരുത്താതിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു—എന്ന പ്ലേം, അവൻ എന്തു ചെയ്തു.

അതുകൊണ്ട്, ജെയിംസ് വൈറ്റ് എന്ത് ചെയ്തു? 1850 സെപ്റ്റംബറിൽ അദ്ദേഹം മറ്റൊരു *Review and Herald* പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു—ഒരു മാസത്തിൽ മൂന്ന് എണ്ണം. അതിനെ *Volume 1, Special Edition* എന്നു വിളിക്കുന്നു.

അവൻ എന്തു ചെയ്തു? അവൻ ക്രോസിയറുടെ ലേഖനം വീണ്ടും അച്ചടിച്ചു; എന്നാൽ നിത്യത്തെക്കുറിച്ച് ക്രോസിയർ പറഞ്ഞത് നീക്കിക്കളഞ്ഞു!

സഹോദരങ്ങളേയും സഹോദരിമാരേയും, ദൈവനിന്ദിക്കുന്നവർക്കുറിച്ചുള്ള ക്രോസിയറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് തെറ്റായിരുന്നതും അത് അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും കൊണ്ടുവന്നതുമാണെന്ന് ജെയിംസും എലൻ വൈറ്റും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെന്നതിന് ഇതു ചരിത്രപരമായ തെളിവാണ്.

ക്രോസിയറിന്റെ "ദൈവികം" സംബന്ധിച്ച ദൃഷ്ടികോണം എന്തായിരുന്നു? അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിര ശുശ്രൂഷയായിരുന്നു.

അതിനാൽ, *Early Writings*, 74-ൽ, അവൾ, "സെപ്റ്റംബർ 23-ന്, കർത്താവു എനിക്കു മില്ലറൈറ്റുകൾ 'ദൈവനിന്ദനം' സംബന്ധിച്ച് ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം കൈവശം വെച്ചിരുന്നതായി കാണിച്ചുതന്നു," എന്നു പറയുമ്പോൾ, ചരിത്രസാക്ഷ്യം ഇതാണ്: മില്ലറൈറ്റുകൾ ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു—

ഇപ്പോൾ, സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും, സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും, ഈ കാര്യം മറന്നുപോകരുത്: ഇതെന്താണ്? 1850 സെപ്റ്റംബറിൽ സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന്, 1844 മുതൽ "ഡെയിലി"യെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റു ദൃഷ്ടികോണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതായി കാണിക്കപ്പെട്ടു; 1850 മേയിൽ അർണോൾഡ് "ഡെയിലി"യെ യെഹൂദരുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു; 1850 സെപ്റ്റംബറിൽ ക്രോസിയറിന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ 2 ഭാഗങ്ങളിൽ 1-ാം ഭാഗം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു, അതിൽ "ഡെയിലി"യെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിര ശുശ്രൂഷയായി അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടെ; 1850 സെപ്റ്റംബറിൽ ക്രോസിയറിന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ 2 ഭാഗങ്ങളിൽ 2-ാം ഭാഗം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; 1850 സെപ്റ്റംബറിൽ ക്രോസിയറിന്റെ ലേഖനം പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ "ഡെയിലി"യെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടികോണം നീക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു? എന്താണ് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

ഈ 1850 ചാർട്ട് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട അതേ വർഷം തന്നെയാണ് നാം കാണുന്നത്; ഈ ചാർട്ട് ദൈവനിന്ദിക്കുന്നവർക്കുറിച്ചു എന്താണ് പറയുന്നത്? "പേഗൻ ആധിപത്യം അഥവാ നീക്കിക്കളയപ്പെട്ട ദൈവനിന്ദനം. ദാനി. 11:31 508."

ന്യായവിധിയുടെ മണിക്കൂറുനിന്നെ നിലവിളി പ്രഖ്യാപിച്ച വർ "ഡെയിലി"യെക്കുറിച്ചു സ്വീകരിച്ചിരുന്ന നിലപാട് എന്തായിരുന്നു എന്നു എലൻ വൈറ്റിന് അറിയാമായിരുന്നു. അവർക്ക് ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു അവൾ പറയുമ്പോൾ, ആ ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം എന്നത് അധർമ്മിക ആധിപത്യം നീക്കിക്കൊണ്ടു പോകപ്പെടുന്നതാണെന്ന് അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എന്നു തായിരുന്നു എന്നു അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു; "ഡെയിലി" അധർമ്മികതയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

ഇതും 1850-ആം വർഷത്തിൽ, ചരിത്രരേഖ തെളിയിക്കുന്നത്, "ദൈവംദിനം" ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധാലയ ശുശ്രൂഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന ഉപദേശത്തെ അവളും അവളുടെ ഭർത്താവും നിരസിച്ചു എന്നതാണ്; അതുതന്നെയാണ് Seventh-day Adventist Church-ന്റെ Biblical Research Institute നിലനിർത്തുന്ന ഉപദേശം. Heartland, Steps to Life എന്നിവ പോലുള്ള self-supporting ministries പിന്തുണയ്ക്കുന്നതും അതേ ഉപദേശമാണ്. ഇരുളും ആശയക്കുഴപ്പവും കൊണ്ടുവരുന്നത് അതേ ഉപദേശമാണ്.

ഇപ്പോൾ, 1850-ലെ ചാർട്ടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇത് 1850-ലെ നവംബർ മാസത്തിലാണ്. അവൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ദർശനം ലഭിക്കുന്നതും ഇതേ മാസത്തിലാണ്; അത് തുടർന്ന് 1851-ൽ വികസനപ്രക്രിയയിലൂടെ കടന്നുപോകുകയും, പിന്നെ 1882-ൽ ഒടുവിൽ *Early Writing*-ൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു—ഇതേ മാസത്തിൽ, ഇതേ മാസത്തിൽ തന്നെ, 1850-ലെ നവംബർ മാസത്തിൽ. അത് പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ:

"തിങ്കളാഴ്ച ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ പ്രിയ സഹോദരൻ നിക്ക്കോൾസും കുടുംബവും താമസിക്കുന്ന ഡോർചെസ്റ്ററിലേക്കു മടങ്ങി."—

ഇവിടെ തന്നെയാണ് [1850-ലെ ചാർട്ടിന്റെ മേൽവലത് കോണിനെ സൂചിപ്പിച്ച്], "ഓട്ടിസ് നിക്ക്കൾസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്, ഡോർചെസ്റ്റർ, മാസച്ചുസെറ്റ്സ്." ശരിയോ? അവൾ ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്, അല്ലേ? നിങ്ങൾ ഇത് കാണുന്നുണ്ടോ, ഈ ചാർട്ട്?

—"അവിടെ രാത്രിയിൽ ദൈവം എന്നിങ്ങനെ വളരെ രസകരമായ ഒരു ദർശനം നൽകി; അതിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും നിങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ കാണും. ഒരു ചാർട്ട് പുറത്തിറക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ദൈവം എന്നിക്ക് കാണിച്ചു. അത് ആവശ്യമാണ് എന്നു ഞാൻ കണ്ടു; പട്ടികകളിൽ വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട സത്യം വളരെ ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ആത്മാക്കളെ സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലേക്കു വരുത്തുകയും ചെയ്യും." Manuscript Releases, number 15, 210 November, 1850.

ഡോർചെസ്റ്ററിലുള്ള നിക്ക്കോൾസിന്റെ വീട്ടിൽ അവൾക്കൊരു ദർശനം ഉണ്ടായി—അത് എല്ലാം ഈ ചാർട്ടിലുണ്ട്—"നിങ്ങൾ ഒരു ചാർട്ട് തയ്യാറാക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്.

അവൾ ആ ചാർട്ടിനെക്കുറിച്ച് എന്താണ് പറയുന്നത്? അവൾ അതിനെ എങ്ങനെ വിവരണം ചെയ്യുന്നു?

ഹബക്കൂക്ക് 2-ലേക്കു പോകുക: "ഒരു ചാർട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഞാൻ കണ്ടു," അതു എന്ത് ചെയ്തേനേ? അതു ആവശ്യമായിരുന്നു, "സത്യത്തെ പട്ടികകളിൽ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതിന്നു." ഹബക്കൂക്ക് 2, വാക്യം 2, ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "അപ്പോൾ യഹോവ എന്നിക്കുത്തരം അരുളിച്ചെയ്തു: ദർശനം എഴുതുക; അതു പട്ടികകളിൽ വ്യക്തമായി എഴുതുക, . . ." ഡോർചെസ്റ്റർ, മാസ്സാചുസെറ്റ്സിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ട 1850-ലെ ഈ ഓട്ടിസ് നിക്കൾസ് ചാർട്ട് ഹബക്കൂക്കിന്റെ ഒരു നിവൃത്തികരണമാണെന്ന് അവൾ പറയുന്നു; അതുപോലെ തന്നെ, 1843-ലെ ചാർട്ടും ഹബക്കൂക്കിന്റെ നിവൃത്തികരണമാണെന്ന് അവൾ The Great Controversy-യിൽ പറയുന്നു.

ശരി, നിങ്ങൾ അത് കാണുന്നുണ്ടോ? അവൾക്ക് ഈ ദർശനം ലഭിച്ചത് എപ്പോൾ എന്ന് നിങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടോ? ഇതെല്ലാം നടക്കുകയായിരുന്ന അതേ സമയത്ത്: "September 23d, the Lord showed me . . . that the teaching of the Daily as Christ's Sanctuary ministry brings darkness and confusion," എന്നതും, അവളുടെ ഭർത്താവ് ഉടൻ തന്നെ ആ ലേഖനം പുനഃമുദ്രണം ചെയ്ത് ആ രണ്ടു അനുചാരകങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തു. പിന്നീട് 1931-ൽ Willie White അത് പുനഃമുദ്രണം ചെയ്യുന്നതുവരെ Adventism-ൽ അത് വീണ്ടും ഒരിക്കലും പുനഃമുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടില്ല; അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ, അവൻ മുദ്രണം ചെയ്ത അതേ പംഫ്ലറ്റിൽ തന്നെ ചില വ്യാജസാക്ഷ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് തെളിയിക്കാനാകും.

ഇപ്പോൾ, ഇതേ കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ നിന്നൊരു ദൈർഘ്യമേറിയ ഉദ്ധരണി ഞാൻ നിങ്ങളോടു വായിച്ചുതരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇത് 1850 നവംബർ 27-നുള്ളതാണ്.

കുറെകാലമായി ഞാൻ നിങ്ങളെഴുതുന്നതിൽ അശ്രദ്ധ കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ഞാൻ അറിയിക്കാം. ഒന്നാമതായി, സഹോദരി അറബെല്ലയുടെ സ്നേഹപൂർവ്വവും സ്വാഗതാർഹവും ആയ കത്ത് എനിക്ക് ലഭിച്ചതിന് ശേഷം, അതിന് രണ്ടു ആഴ്ചയ്ക്കകം മറുപടി നൽകണമെന്ന അവളുടെ അഭ്യർത്ഥന അനുസരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എങ്കിലും, ആഴ്ചകളോളം എനിക്ക് എഴുതാൻ സമയം ലഭിച്ചില്ല. ആ കത്ത് എനിക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമായി. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ആ കത്തിൽ താൽപര്യം കാണിച്ചിരുന്നു; നിങ്ങൾ ഇത് വായിച്ച ഉടൻ തന്നെ ഇതിന് മറുപടി നൽകുന്നതിൽ എന്റെ വൈകിപ്പ് തടസ്സമാകില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രത്യാശിക്കുന്നു; അടുത്ത പ്രാവശ്യം ഞാൻ ഇത്രയും വൈകിക്കുകയില്ല.

ഇപ്പോൾ ജെയിംസിന്റെയും എന്റെയും ആരോഗ്യ നില വളരെ നല്ലതാണ്. ഞങ്ങളുടെ താമസം പാരിസിൽ, സഹോദരൻ ആൻഡ്രൂസിന്റെ വീട്ടിലാണ്; അത് തപാൽ ഓഫീസിനും അച്ചടി ഓഫീസിനും വളരെ അടുത്തതാണ്. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ കുറെക്കുറേ കാലം താമസിക്കും. ഇത് അത്യന്ത

ദയയുള്ള ഒരു കുടുംബമാണ്, എങ്കിലും വളരെ ദരിദ്രരാണ്. ഇവിടെയുള്ള തെല്ലാം അവരുടെ കൈവശമുള്ള ത്രയം ഞങ്ങളുടെ ശ്രീകൃഷ്ണ സൗജന്യമായി തന്നെയാണ്. ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന കാലത്താണ് അവർക്കു ഏതെങ്കിലും ചെലവാകുന്ന ത്തങ്ങളുടെ ശ്രീകൃഷ്ണ ശരിയെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ എല്ലാവരെയും, പ്രിയ സഹോദരി ഗോർഹാമിനെയും, ഞാൻ അത്യന്തം കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ടോപ്പിഷാമിലെ ഞങ്ങളുടെ സമ്മേളനം അത്യന്തം ആഴമുള്ള താൽപര്യമുള്ളവയായിരുന്നു. ഇരുപത്തിയെട്ടു പേർ ഹാജരായിരുന്നു; എല്ലാവരും യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തു.

ഞായറാഴ്ച ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി പ്രബലമായി പാഞ്ഞുചെല്ലുന്ന കാറ്റുപോലെ നമ്മുടെമേൽ വന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ കാലുകളിൽ എഴുന്നേറ്റ് ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തോടെ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു; അത് ദൈവാലയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെയുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. കരച്ചിലിന്റെ ശബ്ദം ആഹ്ലാദഘോഷത്തിന്റെ ശബ്ദത്തിൽനിന്ന് വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അത് ജയം നിറഞ്ഞ ഒരു സമയമായിരുന്നു; എല്ലാവരും ശക്തിപ്പെടുകയും പുതുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അത്ര ശക്തിയുള്ള ഒരു സമയം ഞാൻ ഇതിന് മുമ്പ് ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല.

ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത സമ്മേളനം ഫെയർഹേവനിലായിരുന്നു. സഹോദരൻ ബേറ്റ്സും ഭാര്യയും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അത്യന്തം നല്ല ഒരു യോഗമായിരുന്നു അത്. സഹോദരൻ നിക്ഷേപിന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, കർത്താവ് എനിക്ക് ഒരു ദർശനം നല്കി, സത്യം പലകകളിൽ വ്യക്തമായി എഴുതിക്കാണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും, മുൻപുള്ള രണ്ട് ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളും പലകകളിൽ വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ, മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളാൽ അനേകർ സത്യത്തിനുവേണ്ടി തീരുമാനം എടുക്കുമെന്നുമാണ് എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നത്.”—

അത് ഇവിടെ തന്നെയാണ്, [1850 ലെ ചാർട്ടിന്റെ താഴത്തെ ഇടത് കോണിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു]. ശരിയോ? അവൾ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്, അത് ഈ ചാർട്ടിലുണ്ട്.

—“ദൂതന്മാർ പോകുന്നതുപോലെതന്നെ ആ പത്രിക പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതും അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ കൂടി കണ്ടു; കാരണം ദൂതന്മാർ തങ്ങളോടുകൂടെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ, ഇപ്പോഴത്തെ സത്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പത്രിക അവർക്കാവശ്യമാകുന്നു, അതു കേൾക്കുന്നവരുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു; അങ്ങനെ സത്യം മനസ്സിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോകുകയില്ല; കൂടാതെ ദൂതന്മാർ പോകുവാൻ കഴിയാത്ത ഇടങ്ങളിലേക്കു ആ പത്രിക പോകുകയും ചെയ്യും. പത്രികയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ട മറ്റുചില കാര്യങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടു.

“നിങ്ങളെ ഓടിക്കൊടുക്കാനും എങ്ങനെ കഴിയുന്നില്ല? നിങ്ങളെ ഓടിക്കൊടുക്കാനും നിത്യജീവനുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോ? നിങ്ങളെ ഓടിക്കൊടുക്കാനും അത്യന്തം, അത്യന്തമായി കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരോ; അധികം വൈകാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരോ. ഇപ്പോൾ ഒരുങ്ങി ലിന്റൈ കാലമാണ്; നിത്യതയ്ക്കായി നാം എല്ലാവരും ഉറപ്പായ പ്രവർത്തനം നടത്തുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകമായി അറിയിക്കുന്നില്ല. സമയം വളരെ ചുരുങ്ങിയതുപോലെ തോന്നുന്നില്ല; നാം ചെയ്യേണ്ടതുവേഗത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.”

“നവംബർ 20-ാം തീയതി, ഒരു ആഴ്ച മുമ്പ്, സഹോദരൻ ഹെൻറി നിക്കൾസും ഞാനും ടോപ്പ്ഷാമിലേക്കു പോയി. വ്യാഴാഴ്ച [നവം. 21] ഉച്ചഭക്ഷണമേശയിൽ നിന്നു ഇപ്പോഴേക്കു എഴുന്നേറ്റിരിക്കുമ്പോൾ, സഹോദരൻ ഹോയിയുടെ മക്കളിൽ ഒരാൾ അകത്തു വന്നു, അവരുടെ അമ്മ ബോധരഹിതയാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ഉടൻ നദിക്കപ്പുറം ഒരു മൈൽ ദൂരം വേഗത്തിൽ പോയി, പ്രിയ സഹോദരി ഹോയി മരണശയ്യയിൽ കിടക്കുന്നതായി കണ്ടു. അവർ എന്നെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ വ്യസനം വളരെ വലുതായിരുന്നു. അവർ മൂന്ന് മണിക്കൂറും നാല് മണിക്കൂറും ഇടയ്ക്കുള്ള സമയംവരെ കഠിനമായ വേദനയിൽ ദീർഘനേരം തുടർന്നു; തുടർന്ന് അവർ അവസാനശ്വാസം വിട്ടു. അവർ തങ്ങളുടെ നഷ്ടത്തെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കേണ്ട ഒരു ഭർത്താവിനെയും മൂന്ന് മക്കളെയും വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു.”

വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ [നവം. 22], സഹോദരൻ ഹെൻറി അന്തിമകർമ്മത്തിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടതിന്നു ജെയിംസ് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷൗരം ചെയ്യുന്നതിനായി പാരീസിലേക്കു വന്നു. ഞങ്ങൾ അത്യന്തം ഗൗരവപൂർണ്ണവും ഹൃദയസ്पर्ശകവും ആയാരു സമയം അനുഭവിച്ചു. കർത്താവ് ഞങ്ങളെ വിട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ; മറിച്ച് തന്റെ ആത്മാവിനെ ഞങ്ങളുടെ മേൽ വിശ്രമിപ്പിച്ചു. സഹോദരി ഹോയിയുടെ അവസാനദിവസങ്ങൾ വ്യക്തമായി അവളുടെ ഏറ്റവും ആത്മീയവും ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ദിവസങ്ങളായിരുന്നു. സഹോദരൻ ഹോയിക്ക് ആശ്വാസമായിരിക്കുന്നത് ഇതാണ്: അവൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നായി മരിച്ചുവെന്നത്. അദ്ദേഹം നന്നായി ധൈര്യത്തോടെ നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ ദുഃഖബാധ സഹിച്ചുനിൽക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് കൃപ നല്കുന്നു. അയ്യോ, സകല പരീക്ഷണങ്ങളുടെയും ദുഃഖങ്ങളുടെയും ഇടയിലും താങ്ങിനിർത്തുന്ന ദൈവത്തിലുള്ള പ്രത്യാശ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് എത്ര നല്ലതാണ്. ഒരു പ്രത്യാശയ്ക്കായി, ഒരു നല്ല പ്രത്യാശയ്ക്കായി, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവിൻ. നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും, നിങ്ങളുടെ പ്രത്യാശയ്ക്കുവേണ്ടി എന്ത് കൊടുക്കും?

വിശ്വാസത്തെ ദൃഢമായി പിടിച്ചുനിൽക്കുക. ദൈവത്തിൽ ശക്തരാകുകയും അവന്റെ നിത്യബാഹുവിൽ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യുക. അത് നിങ്ങളെ ഒരരികിലും കൈവിടുകയില്ല; മറിച്ച് ഓരോ

കഷ്ടതയിലും നിങ്ങളെ താങ്ങി നിൽക്കാനാണു ഞാനുപേക്ഷിച്ചു. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ വലിയ സത്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തരായി വളരുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു പറയുന്നില്ല. മടിച്ചു നിൽക്കാനാണു ഞാനുപേക്ഷിച്ചു തിരികെ പോകുന്നത്.

ഇപ്പോൾ നാം തുടങ്ങുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾ കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇതാണ്.

—“ഒരു ആഴ്ച മുമ്പ്, കഴിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ, ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു യോഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഡെഡ് റിവറിൽ നിന്നുള്ള സഹോദരൻ ഹെവിറ്റ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദുഷ്ടന്മാരുടെ നാശവും മരിച്ചവരുടെ നിരയും, ഒരു സ്ത്രീയായ ഈസബേൽ, പ്രവാചകസ്ത്രീ, അകത്ത് കൊണ്ടുവന്ന അടഞ്ഞ വാതിലിനുള്ളിലെ ഒരു മൃതയാണെന്നു ആശയത്തിലുള്ള ഒരു സന്ദേശവുമാണു അവൻ വന്നത്; ആ സ്ത്രീയായ ഈസബേൽ ഞാൻ തന്നെയാണെന്ന് അവൻ വിശ്വസിച്ചു.”—

ശരി തന്നെയോ? സഹോദരൻ ഹ്യൂയിറ്റ് പറയുന്നത് എലൻ വൈറ്റ് യെസബേൽ ആണെന്നും അവൾ മൂന്ന് പിശകുകൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആണ്.

—“അവന്റെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തിലെ ചില തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചും, 1335 ദിവസങ്ങൾ അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നും, അവന്റെ അനേകം തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾ അവനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അതിന് വളരെ കുറച്ച് മാത്രമേ ഫലം ഉണ്ടായുള്ളൂ. അവന്റെ അന്ധകാരം സമ്മേളനത്തിന്മേൽ അനുഭവിക്കപ്പെട്ടു; അത് നീണ്ടുപോയി.”—

ഇപ്പോൾ, ഇത് നിങ്ങൾ കാണണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സാധിക്കുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന, ഈ വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് പറയാനുള്ള ഒരു കാര്യമുണ്ട്.

ലോകത്തു നിന്നു അന്ത്യം വരുന്നതിൽ കാലപ്രവചനങ്ങളെ വീണ്ടും പ്രയോഗിക്കുന്ന അഡ്വന്റിസ്റ്റുകളുടെ വരുമായി നിങ്ങളുടെ എപ്പോഴെങ്കിലും ഇടപെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉദ്ധരണികൾക്ക് ഇടയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രധാനമായ മൂന്ന് ഉദ്ധരണികളാണ് ഉള്ളത്—അവർ അനേകം ഉദ്ധരണികൾ ഉപയോഗിക്കുമെങ്കിലും, അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രധാനമായ മൂന്ന് ഉദ്ധരണികൾ ഉണ്ടു്. ഇത് അവയിൽ ഒന്നാണ്; കാരണം അവർ അവിടെ ചെന്നു ഇങ്ങനെ പറയും: “അവന്റെ ഭൂതകാലത്തിലെ ചില പിശകുകളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ അവനോടു പറഞ്ഞു,” എന്നും, അവർ “1335 ദിവസങ്ങൾ അവസാനിച്ചു തിരികെ പോകുന്നില്ല” എന്നു പറയുമ്പോൾ, അതും അവന്റെ പിശകുകളിൽ ഒന്നായിരുന്നില്ല എന്നു അവർ അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യും. വ്യക്തരണത്തെ ഇങ്ങനെ അലട്ടാൻ വളച്ചു വെട്ടിക്കൊന്നാക്കുമെന്നു നിങ്ങളുടെ കാണുന്നതുണ്ടോ: “അവന്റെ ഭൂതകാലത്തിലെ ചില പിശകുകളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ അവനോടു പറഞ്ഞു?” “1335 ദിവസങ്ങൾ അവസാനിച്ചു തിരികെ പോകുന്നില്ല” എന്ന്

അവനോടു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ കാലനിശ്ചയകർ പറയും: "അവന്റെ ഭൂതകാലത്തു ചില പിശകുകളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ അവനോടു പറഞ്ഞ ആ പിശകുകളിൽ ഒന്നായിരുന്നില്ല. 1335 ദിവസങ്ങൾ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നതിൽ, അതാണ് ഒരു പിശകു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അതിനെ ഇരുവിധത്തിലും വളച്ചെടുക്കാം."

യുജീൻ പ്രവൃത്തികളായി ഞാൻ ആദ്യമായി മുഖാമുഖം ഏറ്റുമുട്ടിയത് ഒക്ടോബറിലായിരുന്നു; ലോകാവസാനത്തിൽ മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്, അതിന് മറുപടിയായി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവചനാത്മാവിൽ നിന്നുള്ള ഏതാനും ഉദ്ധരണികൾ നൽകി.

അവൻ പറയുന്നു: "ജെഫ്, എലൻ വൈറ്റ് അശ്രദ്ധയായി എഴുതുന്ന എഴുത്തുകാരിയായിരുന്നു എന്നു നിനക്കറിയാം."

അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: "അതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്?"

അവൻ ഈ ഉദ്ധരണിയിലേക്കു പോയി. ഈ ഉദ്ധരണം അവൾ അശ്രദ്ധയുള്ള എഴുത്തുകാരിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതായി അവൻ പറയുന്നു; കാരണം, സമയനിർണ്ണയക്കാർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള പക്ഷം ഈ ഉദ്ധരണിയെ വളച്ചെടുക്കാനാകുമെന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നുവെന്ന് അവൾ അറിയുന്നു.

ഇപ്പോൾ, വാഷിംഗ്ടൺ പോലെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തിന് തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളെ എലൻ വൈറ്റ് ഒരു അശ്രദ്ധയായ എഴുത്തുകാരിയാണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്വാധീനം ഉണ്ടെന്നത് ഒരു കാര്യമാണ്; എന്നാൽ, ഇവിടെ അവൾ അശ്രദ്ധയായ എഴുത്തുകാരിയാണോ?

—"എനിക്ക് ചില വാക്കുകൾ പറയേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞാൻ അനുഭവിച്ചു. യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു; ഏകദേശം അഞ്ചു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ യോഗം മാറിപ്പോയി. എല്ലാവർക്കും അതു ഒരേ നിമിഷത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. ഓരോ മുഖവും പ്രകാശഭരിതമായി. ദൈവസാന്നിധ്യം ആ സ്ഥലത്തെ നിറച്ചു. സഹോദരൻ ഹെവിറ്റ് മുട്ടുകുത്തി വീണു കരയാനും പ്രാർത്ഥിക്കാനും തുടങ്ങി. ഞാൻ ദർശനത്തിൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു; എഴുതാൻ എനിക്കാവാത്ത വളരെ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടു. അതു സഹോദരൻ ഹെവിറ്റിന്മേൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. അതു ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നു അവൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞു; പൊടിയിൽ വിനീതനായി. ആ യോഗം മുതൽ അവൻ നിരന്തരം എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ താൻ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്ന സകല തെറ്റുകളും തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവം അവനെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; ദൈവം അവനിലൂടെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ, നമ്മെ ചെയ്യുവാൻ അവൻ യോഗ്യനാകുന്നു."

"പ്രിയ സഹോദരി ഗോർഹാമിന് ഏറെ സ്നേഹം. അവളോടു ശക്തമായിരിക്കണമെന്നു പറയുക. ദൈവം അവളോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു"

അതിനാൽ, ദൈനംദിനത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ എലൻ വൈറ്റ് 1335-നെയും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതുവെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് കാണിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എലൻ വൈറ്റ് "ദൈനംദിനം" എന്നത് പൈഗനിസമാണെന്ന നിലപാടിന് വെറും തന്റെ അംഗീകാരമുദ്ര പതിപ്പിച്ചതുമാത്രമല്ല; അതാണ് 1843-ൽ അവസാനിച്ച 1335-വർഷ പ്രവചനം ആരംഭിച്ചതെന്ന് അവൾ മനസ്സിലാക്കി, ഡെഡ് റിവറിൽ നിന്നുള്ള സഹോദരൻ ഹ്യൂയിറ്റിനെതിരെ അവൾ ആ നിലപാട് പൊതുവേദിയിൽ പ്രതിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾക്ക് അത് കാണുന്നുണ്ടോ?

അതേ മാസത്തിൽ തന്നെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷയെ ദൈനികമെന്ന നിലയിൽ കാണുന്നത് ഇരുളും കലക്കവും മാത്രമേ ഉണ്ടാക്കൂ എന്നു അവൾ പറയുകയും, ആ ദർശനത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായി, അവളുടെ ഭർത്താവ് ആ ഉപദേശം Review and Herald-ൽ നിന്ന് നീക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിങ്ങളുടെ കുറിപ്പുകളിൽ മുകളിലായി, "1850 Chart" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത്, ഇതാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് [1850 ചാർട്ടിൽ ഇടത്തുനിന്ന് മൂന്നാമത്തെ നിരയെ, ക്രിസ്തുവർഷം 31-ൽ ക്രൂശിലെ യേശുവിനെ തുടർന്നുള്ള വാചകത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു]. ഇത് നിങ്ങളുടെ കുറിപ്പുകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

ദാനിയേൽ 11:31-ൽ നിന്ന് നീങ്ങിപ്പോവുക 508

അതിനുശേഷം ഇവിടെ ഉള്ള 1843 ചാർട്ടിൽ [AD31-ൽ ക്രൂശിന്മേൽ യേശുവിന്റെ കീഴിലുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥനേതെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു]:

ദിനംപ്രതി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന യാഗം നീക്കിക്കളയൽ. ദാനി. 12:11, 12

ശരി, ഇവയാണ് ഈ രണ്ട് ചാർട്ടുകൾ.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഈ പുരുഷന്മാർക്ക് ശരിയായ ദർശനം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കി; കൂടാതെ, അത് 1843-ൽ അവസാനിച്ച 1335-വർഷ പ്രവചനം ആരംഭിച്ചതാണെന്നും അവൾ മനസ്സിലാക്കി; അതുപോലെ, 508-ൽ പേഗൻ ആധിപത്യം നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടതിനെ അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്നും അവൾ മനസ്സിലാക്കി.

ഈ രണ്ടു ചാർട്ടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ രണ്ടു പരാമർശങ്ങളുടെ കീഴിൽ, സഹോദരൻ നിക്കോൾസിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ നിന്നുള്ള മറ്റൊരു ഉദ്ധരണിയും നിങ്ങൾക്കുണ്ട്; അതിൽ, മറ്റുചാർട്ടുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ആളുകളെ അവൾ ശാസിക്കുന്നു, കാരണം അവയിലെ ചിത്രരചന ശൈതാനികമാണെന്ന് അവൾ പറയുന്നു; അതേസമയം, ഈ രണ്ടു ചാർട്ടുകളിലെ ചിത്രരചന സ്വർഗീയമാണെന്ന് അവൾ പറയുന്നു. അവൾ പറയുന്നു,

“ചാർട്ട് നിർമ്മാണപ്രവർത്തനം എല്ലാ വാതകം തെറ്റായിരുന്നെങ്കിലും ഞാൻ കണ്ട അത് സഹോദരൻ റോഡ് കമ്മീഷനോടുകൂടി ആരംഭിച്ചതും തുടർന്ന് സഹോദരൻ കേസാൽ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതുമായിരുന്നെങ്കിലും ദുരന്തം വരെയും മഹിമാപൂർണ്ണമായ യേശുവിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ ചാർട്ടുകൾ നിർമ്മിക്കാനും വിചിത്രവും അസഹ്യ കരവുമായി രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനും ചെലവഴിക്കപ്പെട്ടു. അത്തരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ദൈവത്തോടു അപസാദകരമാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. സഹോദരൻ നിക്കോൾസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ചാർട്ടിന്റെ പ്രസാധനപ്രവർത്തനത്തിൽ ദൈവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ കണ്ടു.”—

ഈ 1850-ലെ ചാർട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ ആർ ഉണ്ടായിരുന്നു? ദൈവം!

—“ഞാൻ കണ്ടതു, അവിടെ”—എന്തായിരുന്നു?—“ബൈബിളിൽ ഈ ചാർട്ടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രവചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈ ചാർട്ട് ദൈവജനത്തിനായി രൂപകല്പന ചെയ്തതാണെങ്കിൽ, അത് ഒരാൾക്കു മതിയെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾക്കും മതിയാകും; ഒരാൾക്കു വലുതായ അളവിൽ ഒരു പുതിയ ചാർട്ട് വരച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതുപോലെ എല്ലാവർക്കും അത്ര തന്നെ അതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്.

സഹോദരൻ കേസിന്റെ ഉള്ളിൽ മറ്റൊരു ചാർട്ട് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത് ശാന്തിയില്ലാത്തതും അസ്വസ്ഥവുമായതും അസന്തുഷ്ടവുമായതും കൃത്യത്തോടെയല്ലാത്തതുമായ ഒരു മനോഭാവമാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. ഈ വരച്ച ചാർട്ടുകൾ സഭാസമൂഹത്തിന്മേൽ ദോഷകരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതായി ഞാൻ കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് യോഗത്തിൽ ലഘുവുമായ ചാർട്ടുപോലെയുള്ള പരിഹാസാത്മക ആത്മാവ് നിലനിന്നു.”—

ഇപ്പോൾ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ആലോചിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു ഇതാണ്.

—“ദൈവം കല്പിച്ച ചാർട്ടുകൾ, വിശദീകരണം ഒന്നുമില്ലാതെയും, മനസ്സിൽ അനുകൂലമായ ഒരു സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു.”—

“ദൈവത്താൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ട ചാർട്ടുകൾ,” ബഹുവചനം, “. . .” ദൈവത്താൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടത് ഏതു ചാർട്ടുകളാണ്, ബഹുവചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പോലെ? ഈ രണ്ട് ചാർട്ടുകളാണ് [1843-ലെക്കും 1850-ലെക്കും ചാർട്ടുകൾ] ദൈവത്താൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

ഈ രണ്ട് ചാർട്ടുകൾ ഹബ്ബക്കുക്ക് 2-ന്റെ ഒരു നിവൃത്തിയാണ്.

—ചാർട്ടുകളിലുള്ള ദുരന്തം വരുടെ പ്രതിനിധാനത്തിൽ ലഘുവുമായ ലാവണ്യവും സ്വർഗ്ഗീയതയും ഒന്നിച്ചുകാണപ്പെടുന്നില്ല. മനസ്സ് ഏതാണ്ടെ അറിവില്ലാതെയെന്ന പോലെ ദൈവത്തിൽ ലേക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുമായിക്കപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരുക്കിയെടുത്തട്ടുള്ള മറ്റു ചാർട്ടുകൾ മനസ്സിൽ വിരക്തി ജനിപ്പിക്കുന്നില്ല; അവ മനസ്സിനെ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഭൂമിയിലേയ്ക്കു അധികം നിലയുറപ്പിക്കുന്നില്ല. ദുരന്തം വരേ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ജീവികളേക്കു വശം

ദുഷ്ട ധർമ്മ വാക്കുകളെപ്പോലെയാണ് കാണപ്പെടുന്ന ത്. ചാർട്ടുകൾ ദിവസങ്ങളോളം ആഴ്ചകളോളം സഹോദരൻ കേസിന്റെ മനസ്സിനെ അധീനമാക്കിയിരുന്ന സുവന്ന ഞാൻ കണ്ടു; എന്നാൽ ആ സമയത്ത് അവർ ദൈവത്തിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗീയജ്ഞാനം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ ആത്മവാഗ്ദാനം കൃപകളിലും സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നതു.

“സഹോദരന്മാരുടെ മുമ്പാകെ സത്യത്തെ വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനായി പത്രികൾ തുടങ്ങിയവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ ചെലവഴിക്കാമായിരുന്ന മാർഗങ്ങൾ ചാർട്ടുകൾ പുറത്തിറക്കുന്നതിൽ വ്യഥയായി ചെലവഴിക്കപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതു വളരെ നന്മ ചെയ്തേനെയും ആത്മാക്കളെ രക്ഷിച്ചേനെയും എന്നു ഞാൻ കണ്ടു. ചാർട്ട്-നിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി പനിയെന്നപോലെ പടർന്നുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു.” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

1290ഉം 1335ഉം ദിവസങ്ങൾ

1858 ജനുവരി 28-ലെ Review and Herald-ലുള്ള ഒരു ലേഖനം എന്റെ കൈവശമുണ്ട്. അത് നിങ്ങളുടെ കുറിപ്പുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം, 1858-ലും അവർ “ദൈവനംദിനം” എന്നത് പൗരാണികവിശ്വാസമാണെന്ന് ഇപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നത് നിങ്ങൾക്ക് കാണാനാകുന്നതിനാലാണ്. നിങ്ങളുടെ അവലംബത്തിൽ അതുണ്ട്; 1850-നുശേഷം എട്ടു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും “ദൈവനംദിനം” പൗരാണികവിശ്വാസമാണെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ഗ്രഹിക്കൽ ഇപ്പോഴും അതുതന്നെയായിരുന്നു.

ആഗമനസിദ്ധാന്തം അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രധാന പ്രവചനകാലഘട്ടം ദാനിയേൽ 12-ലെ 1335 ദിവസങ്ങളാകുന്നു; അതോടുകൂടെ 1290 ദിവസങ്ങൾ അത്യന്തം അടുത്ത ബന്ധത്തോടെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളും നമ്മെ മുമ്പാകെ ഇപ്രകാരം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു:

“—നിത്യമായ യാഗം എടുത്തുകളയപ്പെടുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ളേച്ഛത സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാലം മുതൽ ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറത്തി തൊണ്ണൂറു ദിവസം ഉണ്ടാകും. ആയിരത്തി മൂന്നുനൂറത്തി മൂപ്പത്തയ്യായ ദിവസങ്ങളിലെത്തുവോളം കാത്തിരുന്തു എത്തുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. എന്നാൽ അവസാനം വരെയും നീ നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; കാരണം നീ വിശ്രമിക്കുകയും ദിവസങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ നിന്റെ അവകാശത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യും.’ ദാനിയേൽ 12:11-13.”

“ഈ കാലഘട്ടങ്ങൾ ഏതു സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നാണ് കണക്കാക്കേണ്ട എന്നു നമുക്ക് നിർണ്ണയിക്കാനാകുമോ? അങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ, അവ എപ്പോൾ സംഭവിച്ചു എന്നു നമുക്ക് അറിയാനാകുമോ?” എന്ന ചോദ്യങ്ങൾ

ഉടൻ ഉയരുന്ന ു. ആദ്യ റ്റാൻ അന്വേഷിക്കുന്ന ത് ഇതാണ്: 'ദൈവനാമം' (യാഗം) എന്ന ും 'ശൂന്യമാക്കുന്ന മേൽ' എന്ന ും എന്താണ്? 'യാഗം' എന്ന ും ഇറ്റാലിക് അക്ഷരത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന തുശ്രദ്ധിക്കപ്പെടും; അത് പുരകമായി ചേർത്ത പദമാണെന്ന ുസൂചിപ്പിക്കുന്ന ു. ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ ഇതുപ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന മറ്റുസന്ദർഭങ്ങളിലും ഇതുശ്രദ്ധിക്കപ്പെടും; അഥവാ, 11:31യും 8:11-13യും. ഇപ്പോൾ ചുരുക്കമായി ുപിന്നത്തെ അധ്യായത്തെ നോക്കൂ. 13-ാം വാക്യത്തിൽ രണ്ടു ശൂന്യീകരണങ്ങൾ ദൃശ്യമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തുകാണാം: ദൈവനാമം (ശൂന്യീകരണം), പിന്നെ ശൂന്യീകരണത്തിന്റെ അതിക്രമം. ഈ സത്യത്തെ ജോസിയ ലിച്ച് അത്രവ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന ു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിൽക്കുറേ നമുക്ക് മെച്ചപ്പെട്ടുവരില്ല.*

"—'ദൈവനാമം' എന്നത് വർത്തമാന പാഠവായനയാണ്; എന്നാൽ മൂലപാഠത്തിൽ 'ബലി' എന്നതുപോലൊരു കാര്യവും കാണുന്നില്ല. ഇത് എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്നതാണ്. അത് വിവർത്തകർ അതിനുമേൽ ചർച്ചയ്ക്കുന്ന ഒരു ഗ്ലോസോ വ്യാഖ്യാനനിർമ്മിതിയോ ആകുന്നു. യഥാർത്ഥവായന ഇതാണ്: 'ദൈവനാമം ശൂന്യീകരണത്തിന്റെ അതിക്രമം'; 'ദൈവനാമം' എന്നും 'അതിക്രമം' എന്നും 'മറ്റും' എന്ന ബന്ധകത്താൽ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു—ദൈവനാമം ശൂന്യീകരണവും ശൂന്യീകരണത്തിന്റെ അതിക്രമവും. അവ വിശുദ്ധാലയത്തെയും സൈന്യത്തെയും ശൂന്യമാക്കേണ്ടിയിരുന്ന രണ്ട് ശൂന്യീകരണശക്തികളായിരുന്നു."

ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ് — 'ദൈവനാമം' എന്നത്, പഴയതും കൂടുതലായി പ്രചാരത്തിലുള്ളതുമായ അഭിപ്രായപ്രകാരം അതിനോടു ചേർത്തിട്ടുള്ള യെഹൂദാരാധനയെ യാതൊരു വിധത്തിലും സൂചിപ്പിക്കുന്നതല്ല എന്നു; കൂടാതെ, ഈ കാലപരിധികളെ യഥാർത്ഥമായോ രൂപകമായോ എടുത്താലും, ആ ആരാധന നീക്കിക്കളയപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും സമയത്തിൽ നിന്ന് അവയെ കണക്കാക്കിയാൽ, ശ്രദ്ധാർഹമായ യാതൊരു സംഭവത്തിലും അവ നമ്മെ എത്തിക്കുന്നില്ല എന്ന പരിഗണനയാലും ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാണ്.

"അപ്പോൾ ദൈവനാമം ശൂന്യമാക്കുന്ന അശുദ്ധവസ്തുവും സഭയെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന രണ്ടു ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തികളാകുന്നു: ഈ ശക്തികൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് നമുക്ക് നിർണ്ണയിക്കാനാകുമോ? ഈ വിഷയത്തിൽ വിലും മില്ലിന്റെ തർക്കരീതിയെ സ്വീകരിക്കുന്നതുമാത്രം ചെയ്യാൽ, അവനോടൊപ്പമുള്ള അതേ നിഗമനത്തിലെത്താൻ നമുക്ക് കഴിയും. അവൻ പറയുന്നു:"

"—ഞാൻ തുടർന്നു വായിച്ചു; [ദൈവനാമം] ദാനിയേലിൽ അല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തു കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സംഭവവും എനിക്കു കണ്ടതായില്ല. അപ്പോൾ [ഒരു കോൺകോർഡൻസിന്റെ സഹായത്തോടെ] അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടുനിന്നിരുന്ന ആ വാക്കുകൾ

ഞാൻ എടുത്തു, —‘അകറ്റിക്കളയുക’;—‘അവൻ ദൈവനംദിനത്തെ അകറ്റിക്കളയും’;—‘ദൈവനംദിനം അകറ്റിക്കളയപ്പെടുന്ന കാലം മുതൽ’; എന്നിവ. ഞാൻ തുടർന്നു വായിച്ചു; ഈ വചനത്തിൽ എനിക്കു യാതൊരു വെളിച്ചവും ലഭിക്കില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതി. ഒടുവിൽ ഞാൻ 2 തെസ്സലോനീക്യർ 2:7, 8-ലെത്തി, —‘അനീതിയുടെ ഗൂഢാത്മകം ഇതിനകം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ തടഞ്ഞു നിർത്തിയ വഴിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയപ്പെടുമ്പോൾ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പിന്നെ ആ ദുഷ്ടൻ വെളിപ്പെടുമ്പോൾ തുടങ്ങിയവ. ഞാൻ ആ വചനത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, ഓ, സത്യം എത്ര വ്യക്തവും മഹിമാപൂർണ്ണവുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു! അതാണ് അവിടെ! അതാണ് —‘ദൈവനംദിനം!’ എന്നായി, എന്നാൽ, ‘ഇപ്പോൾ തടഞ്ഞു നിർത്തിയവ അഥവാ തടസ്സപ്പെടുന്നവൻ എന്നു പുഴുലോസു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു —‘പാപപുരുഷൻ’, ‘ദുഷ്ടൻ’ എന്നു തുകൊണ്ടു പോപ്പു തന്നെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു. എന്നാൽ പോപ്പു തന്നെ വെളിപ്പെടുന്നതിനെ തടയുന്ന എന്താണ്? അതു പൗരാണികവിശ്വാസമാണ്. എന്നാൽ, —‘ദൈവനംദിനം’ പൗരാണികവിശ്വാസം എന്നർത്ഥമാക്കേണ്ടതാണ്.’+“

ദാനിയേൽ 8-ൽ നിന്ന്, ആടായ അഥവാ ഗ്രീക്ക് സാമ്രാജ്യത്തെ അനന്തരമായി വന്ന ചെറിയ കൊമ്പാണ് “ദൈവനംദിനം” എടുത്തുകളയുന്നത് എന്നു നാം കാണുന്നു; കൂടാതെ അലക്സാണ്ടറിന്റെ രാജ്യം വിഭജിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം മുതൽ 2300 ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനം വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ട കാലംവരെ ദൃശ്യത്തിലാക്കപ്പെട്ട ഏക ശക്തിയും അതുതന്നെയാണ്. ഈ ചെറിയ കൊമ്പ്, തന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനത്തിൽ നാം തെളിയിച്ചതുപോലെ, ദാനിയേലിന്റെ മറ്റു ദർശനങ്ങളിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്ന, ഏകകമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ട റോമാണ്. ഇപ്പോൾ, റോമൻ അധികാരത്തിൽ പൗരാണിക വിശ്വാസാരാധനയിൽ നിന്ന് പാപ്പാസഭയിലേക്കുള്ള ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചു എന്നത് ഒരു സത്യമാണ്. അസ്സീര്യൻ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലംമുതൽ പോപ്പുപത്തിലേക്കുള്ള അതിന്റെ പരിവർത്തനകാലംവരെ, പൗരാണികത തന്നെയായിരുന്നു ദൈവനംദിനം, അല്ലെങ്കിൽ പ്രൊഫസർ വൈറ്റിംഗ് വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, “നിരന്തരമായ” ശൂന്യീകരണം; ഇതുവഴിയാണ് ശൈതാൻ യഹോവയുടെ കാര്യത്തിനെതിരെ നിലകൊണ്ടിരുന്നത്. അതിന്റെ പുരോഹിതന്മാരിലും, യാഗപീഠങ്ങളിലും, യാഗങ്ങളിലുമെല്ലാം, യഹോവയുടെ ലേവ്യാരാധനാരൂപത്തോടു അത് സാദൃശ്യം വഹിച്ചു; എന്നാൽ ലേവ്യരൂപം ക്രിസ്തീയാരാധനാരൂപത്തിന് വഴിമാറിയപ്പോൾ, പ്രവൃത്തിയെ ഫലപ്രദമായി എതിർക്കുന്നതിനായി ശൈതാൻ തന്റെ എതിർപ്പിന്റെ രൂപവും മാറ്റേണ്ടിവന്നു; അതിനാൽ പൗരാണികതയുടെ ദേവാലയങ്ങളും, യാഗപീഠങ്ങളും, പ്രതിമകളും പാപ്പാസഭയുടെ ദൈവദൂഷണങ്ങളിലേക്കു സ്തംഭനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ പ്രവചനത്തിൽ, “ദിനേന” എന്നത്, അഥവാ പൗരാണികവിശ്വാസം, ഒരു വിശുദ്ധ സ്ഥലം ഉണ്ടായിരുന്നതുവെന്നും, അതിന്റെ വിശുദ്ധ സ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥലം ഇടിച്ചുകളയപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നതുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

വിഗ്രഹാരാധനയോടും ജാതീയവിശ്വസത്തോടും ഒരു വിശുദ്ധ സ്ഥലം അവയുടെ ഭക്തിയുടെയും ആരാധനയുടെയും സ്ഥാനമായി പലപ്പോഴും ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുവെന്ന്, താഴെ പറയുന്ന തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്: യെശയ്യാവു 16:12; ആമോസ് 7:9, 13, മാർജിൻ. യെഹൊസ്കേൽ 28:18. ദാനിയേൽ 8-ലെ "ദിനേന"യുടെ വിശുദ്ധ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു, അപ്പോക്രിഫോസ് ഹേലിൽ നിന്നു താഴെക്കൊടുത്ത റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതുപോലെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു്:

"പൗരാണിക വിഗ്രഹാരാധനയുടെ 'വിശുദ്ധസ്ഥലം' എന്നു പറയുന്നതിലൂടെ എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്? വിഗ്രഹാരാധനക്കും, എല്ലാതരം തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കും, സത്യത്തിനെപ്പോലെ തന്നെ, അവയുടെ വിശുദ്ധസ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ അവയുടെ സേവനത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളോ അഭയസ്ഥലങ്ങളോ ആകുന്നു. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, വിഗ്രഹാരാധനയിലെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകവും പ്രശസ്തവും ആയ ഒരു ക്ഷേത്രത്തെ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കാമെന്ന് കരുതാം. അതിന്റെ അനേകം പ്രഗത്ഭ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഏതാണ് അത്? ശാസ്ത്രീയ വാസ്തുശിൽപ്പത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഭവ്യമായ മാതൃകകളിൽ ഒന്നിനെ പാന്തിയൻ എന്നു വിളിക്കുന്നു. അതിന്റെ പേര് 'എല്ലാ ദേവന്മാരുടെയും ക്ഷേത്രം അല്ലെങ്കിൽ അഭയസ്ഥലം' എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം റോമാണ്. റോമാക്കാർ കീഴടക്കിയ ജാതികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും അറയിലോ വിഭാഗത്തിലോ ആദരപൂർവ്വം നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അവ റോമാക്കാർ തന്നെ ആരാധനാവിഷയങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്തു. ഇതിലുമധികം ശ്രദ്ധേയമായി 'അവന്റെ വിശുദ്ധസ്ഥലം' എന്നു വിളിക്കാവുന്ന വിഗ്രഹാരാധനയുടെ ഒരു ക്ഷേത്രം നമുക്കു കണ്ടെത്താനാകുമോ?"

ഇപ്പോൾ "ദൈനന്ദിനം" എന്നു പറയുന്നതു പൗത്തമതമാണെന്നും, "ശൂന്യത വരുത്തുന്ന അതിക്രമം," അഥവാ —"ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ളേച്ഛത്വം"— പാപത്വമാണെന്നും, പൗത്തമതത്തിന്റെ പ്രത്യേക വിശുദ്ധാലയം പാന്തിയോൺ ആയിരുന്നെന്നും, അതിന്റെ സ്ഥാനം എന്ന "സ്ഥലം" റോം ആയിരുന്നെന്നും നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞതിനാൽ, നാം ഇനി കൂടുതൽ അന്വേഷിക്കുന്നു.

"1. ബഹുദേവാരാധന റോമൻ സിവിൽ അധികാരത്താൽ —'നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടോ'? സഭയുടെയും ലോകത്തിന്റെയും ചരിത്രത്തിലെ പ്രധാനവും സുപരിചിതവുമായ ഒരു സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള താഴെപ്പറയുന്ന പ്രസ്താവന, ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ പ്രവചനത്തിന് ഉത്തരമാകുന്നു. അത് ആദ്യത്തെ ക്രിസ്തീയ ചക്രവർത്തിയായ കോൺസ്റ്റന്റൈനിയനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാകുന്നു; ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:"

"—അവന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രവർത്തനം സാമ്രാജ്യ മെങ്ങും ഒരു രാജ്യപ്രമാണം പുറപ്പെടുവിച്ചതായിരുന്നു; തന്റെ പ്രജകളെ ക്രിസ്തുമതം

സ്വീകരിച്ച റ്റൻപ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തായിരുന്ന റ്റർത്ത്.'++

"2. അവന്റെ വിശുദ്ധസ്ഥലമായ നഗരമോ സ്ഥാനമോ റോം തന്നെയായിരുന്നോ, (പാന്തിയോൻ,) സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അധികാരത്താൽ താഴെയിറക്കപ്പെട്ടത്? താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ധരണി അതിന് ഉത്തരം നൽകുന്നു:"

"—കോൺസ്റ്റന്റീനിന്റെ അവസാന എതിരാളിയുടെ മരണം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സമാധാനത്തെ മുദ്രയിട്ടിരുന്നു. റോം വീണ്ടും ഒരിക്കൽ കൂടി വിവാദമില്ലാത്ത ജാതികളുടെ രാജ്ഞിയായി നിന്നു. എന്നാൽ, ആ ഉയർച്ചയുടെയും തേജസ്സിന്റെയും ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ, അവൾ ഒരു അതലപാതത്തിന്റെ അരികിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. അവളുടെ അടുത്ത ചുവട് താഴോട്ടും പുനരുദ്ധരിക്കാനാവാത്തതുമായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഭരണകേന്ദ്രം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു മാറ്റിയ സംഭവം ഇന്നും ചരിത്രകാരനെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നു. അത് റോമൻ മനസ്സിന്റെ പ്രാചീനവും മാനുവുമായ മുൻവിധികളുടെ സമ്പൂർണ്ണ പ്രവാഹത്തോട് നേരിട്ടുള്ള വിരോധത്തിൽ നിന്ന ഒരു നടപടിയായിരുന്നു. കിഴക്കൻ ആചാരങ്ങളുടെയും കാലാവസ്ഥകളുടെയും ആസ്വാദനങ്ങളിൽ മുങ്ങിയിരുന്ന ഏതെങ്കിലും സുഖലോലുപനായ ഏഷ്യക്കാരന്റെ പ്രവൃത്തി അതല്ലായിരുന്നു; മറിച്ച് പാശ്ചാത്യത്തിൽ ജനിച്ച, എല്ലാ റോമക്കാരെയും പോലെ കിഴക്കൻ ജനങ്ങളുടെ ശീലങ്ങളെ അവജ്ഞപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഇരുമ്പുസങ്കല്പമുള്ള ജയകേതാവിന്റെ പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു അത്; അതുപോലെ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകന്റെ പ്രവൃത്തിയുമായിരുന്നു അത്, എങ്കിലും അതു ഏറ്റവും പ്രത്യക്ഷമായ അളവിൽ അന്യായരാഷ്ട്രീയമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും കോൺസ്റ്റന്റീൻ, കൈസർമാരുടെ മഹത്തായ കോട്ടയും സിംഹാസനവും ആയിരുന്ന റോമിനെ ഉപേക്ഷിച്ച്, ത്രേസിന്റെ ഒരു അപ്രസിദ്ധ കോണിലേക്കു നീങ്ങി; തന്റെ ശേഷിച്ച ഉജ്ജ്വലവും മഹത്യാകാംക്ഷയുമുള്ള ജീവിതകാലം, ഒരു കോളനിയെ തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായി ഉയർത്തുകയും തലസ്ഥാനത്തെ ഒരു കോളനിയുടെ ദുർബല ബഹുമാനങ്ങളിലേക്കും അപമാനിതമായ ശക്തിയിലേക്കും താഴ്ന്നുപെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഇരട്ട പ്രയത്നത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു.*"

ചരിത്രകാരന്റെ എഴുത്തിൽ നിന്നുള്ള ഈ രേഖയ്ക്ക് വ്യാഖ്യാനം ആവശ്യമില്ലാത്തത്ര വ്യക്തതയുണ്ട്. "അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ സ്ഥലം തകർത്തുകളയപ്പെട്ടു" എന്നു പ്രവചനം പറയുന്നു; മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലുള്ള വസ്തുതാവിവരണത്തിന് ശേഷം, പ്രവചനവ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുന്നവർക്കുപോലും അതിന്റെ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് സംത്യപ്തരാകേണ്ടതാണ്.

"നിട്ടി യമാനതു നീക്കപ്പட்டு , പാഴാക്കു മ് അരു വരു പ്പു നിനു വപ്പറു മ് കാലമു തൽ ഓധി രത്തു ഇറു ന്നു ന്നു തൊണ്ണൂറു ന്നു ന്നാട്കൾ ഇറു ക്കു

ആയി രത്തു മു ന്താ ്രതു മു പ്പത്തൈന്തു നാട്കൾ വരൈ കാത്തി റു ന്തു
 ശേരൂ കി റുവൻ പാക്കി യവാൻ." നിത്തി യമാനതു പേകനിശമ് என்று മ്,
 പാഴാക്കു മ് അറു വറു പ്പു പാപ്തതു വമ് என்று മ്, രോമപ് പേരரசി ന്
 ആടി യി ല് മു ന്നൈയതി ലി റു ന്തു പി ന്നൈയതി റ്റകാൻ മാற்றമ് എർപ
 என்று മ്, അതു അരസി ന് അതി കാർത്തി നാൽ നികുന്തതു என்று മ് നമക്കു മു
 നിർകു മ് ഉണ്ണൈകളിൻ അടി പ്പടൈയി ല്, തീ റ്റക്കതരിശനത്തൈ
 നിറൈവേற்று മ് വകൈയി ല് ഇതു എപ്പോതു നികുന്തതു എൻപതൈ മേലു മ്
 വി ശാരിപ്തതർകേ നമക്കു ഉണ്ടതു ; എൻണിൽ ഇതൈ നാമ് നിർണയി ക്ക
 മു ടി യു മാനാൽ, നമക്കു മു ന് ഉണ്ട ഇന്ത വടനത്തി ല് കു റി പ്പി ട്പ്പ
 തീ റ്റക്കതരിശനക് കാലപ്തകു തി കൾ എതി ല് ഇറു ന്തു കണിക്കപ്ത വേണ്റു മ്
 എൻപതർകാൻ തൊടക്കപ്തു ള്ണി നമക്കു ക്കി ടൈക്കി റുതു . ആകൈയാൽ,

"3. പ്രവചനത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന സംഭവം എപ്പോഴാണ് നടന്നത്?
 ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടത്, ചോദ്യം വിശുദ്ധന്മാരെ പാപ്പന്മാരിന്റെ കയ്യിൽ
 ഏല്പിച്ചത് എപ്പോഴാണ് എന്നതല്ല; മറിച്ച്, മതമാറ്റം
 പൗരാണികവിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് പാപ്പന്മാരിലേക്കുള്ളത്
 എത്രത്തോളം നടന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, പിന്നീടത്തേതു ദേശീയമതമായി
 മാറി, തന്റെ പ്രവൃത്തിപഥം ആരംഭിക്കാനുള്ള അവസ്ഥയിൽ എത്തി
 എന്നതാണ്. ഇതും, മറ്റു എല്ലാ മഹത്തായ വിപ്ലവങ്ങളെയുംപോലെ, ഒരു
 നിമിഷത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയായിരുന്നില്ല. ഇതിന്റെ പ്രാരംഭ
 പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറെ മുമ്പേ ദൃശ്യമായിരുന്നു. പൗൽ പറഞ്ഞതു,
 തന്റെ കാലത്തുതന്നെ അകൃത്യത്തിന്റെ രഹസ്യം, പാപപുരുഷൻ,
 —‘ശൂന്യമാക്കുന്ന അശുദ്ധി’— ഇതിനകം
 പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നായിരുന്നു. ഈ
 തിരുവെഴുത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണു മത്തായി 24:15-ൽ
 ശൂന്യമാക്കുന്ന അശുദ്ധിയെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞ
 വചനങ്ങളെ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്; അവിടെ അവൻ ദാനിയേൽ
 9:27-നെ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യെരൂശലേം റോമക്കാർ
 നശിപ്പിച്ച ക്രി.വ. 70-ൽ പൗരാണികവിശ്വാസം പാപ്പന്മാരിന് സ്ഥലം
 വിട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിലും, അന്നത്തെ അല്പം പേർപ്പിലും രൂപത്തിലും
 ഭേദപ്പെട്ടതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആ ശക്തി തന്നെയായിരുന്നു,
 ശൂന്യമാക്കുന്ന അശുദ്ധിയായി, വിശുദ്ധന്മാരെ ക്ഷയിപ്പിക്കുകയും
 അത്യുന്നതന്റെ സഭയെ ശൂന്യമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ശക്തിയെന്നു
 നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു."

ഫ്രാൻസിന്റെ രാജാവായ ക്ലേ റ്റവിസിന്റെ മതാന്ത രീകരണം ക്രി.വ. 496-ൽ
 സംഭവിക്കു ുന്ന കാലംവരെ, ഫ്രഞ്ചു ുകാരും പാശ്ച ാത്യ റോമിലെ മറ്റു
 ജാതികളും വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു ; എന്ന ാൽ ആ സംഭവത്ത ിന് ശേഷം
 വിഗ്രഹാരാധകരെ ക്രിസ് ുവിലേക്കു ുമതാന്ത രപ്പെട്ടു റുന്ന തിനായുള്ള
 ശ്രമങ്ങ ശ് മഹത്ത ായ വിജയത്ത ാൽ കിരീടിതമായി. ക്ലേ റ്റവിസിന്റെ
 മതാന്ത രീകരണമാണ് ഫ്രഞ്ചു ിരാജാവിനെ "Most Christian Majesty" എന്ന ും
 "Eldest Son of the Church" എന്ന ും വിശേഷിപ്പ ിക്കു ുന്ന പതിവിന്
 ഉണ്ട വമായതെന്ന പരയപ്പെട്ടു റുന്ന ു. ആ സമയത്തെ യും ക്രി.വ. 508-നെയും
 ഇടയിൽ "alliances," "capitulations," ജയം പാപങ്ങളെ ശ് എന്ന ിവയിലൂടെ "the

Avborici," "Roman garrisons in the west," Brittany, Burgundians, Visigoths എന്നിവരെ അധീനതയിൽ കൊണ്ടുവന്നു.'++

"—പശ്ചിമ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പുറജാതീയരായ, അതു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ സംശയമില്ലാതെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും, പ്രത്യേകിച്ചു ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ കാര്യത്തിൽപോലെ വിഗ്രഹാരാധകരായിത്തന്നെ തുടർന്നുവന്ന ക്രൂരഗോത്രക്കാർ നടത്തിയ അധിനിവേശങ്ങളാൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ജാതികളിൽ, ഇതു മുതൽ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തെ അടിച്ചമർത്തുവാനും റോമൻ പോന്തിഫിന്റെ കടന്നുകയറ്റങ്ങളെ തടയുവാനും, അതിനു അത്തരമൊരു മനോഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നാലും, ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല."

ആ സമയം മുതൽ, പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ മേൽക്കൂര പൗരാണികവിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിജയോന്മുഖമായിരുന്നു. അതിന്റെ പിന്നീട് ഉണ്ടായ പോരാട്ടങ്ങൾ മറ്റു ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങളോടൊന്നിരുന്നില്ല; അവർ എപ്പോഴും മതഭ്രഷ്ടരായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. അതുപോലെ, പ്രഭുക്കന്മാരോടൊന്നിരുന്നില്ല; അവർ എപ്പോഴും കലാപകാരികളായോ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെ വിഭജിക്കുന്നവരായോ കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. യൂറോപ്പിലെ പ്രധാന ശക്തികൾ പൗരാണികവിശ്വാസത്തോടുള്ള അവരുടെ ആസക്തി ഉപേക്ഷിച്ചത്, അതിന്റെ മേൽക്കൂരകളെ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ ശാശ്വതമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു; കാരണം, കത്തോലിക്കാ അർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തീയമാകുവാൻ പൗരാണികവിശ്വാസത്തിന് സ്നാനം പ്രാപിക്കുക മാത്രമേ വേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ; അതിന്റെ അധ്യക്ഷശുശ്രൂഷകന്റെ സ്വാർത്ഥതകളോ പ്രതികാരമോ അത് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും സിംഹാസനങ്ങളും,—ഒരുപക്ഷേ അവരുടെ ജീവനും,—യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വെക്കപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നു. 55

* പ്രവാചക വ്യാഖ്യാനം, ഖണ്ഡം 1, 127.

+ ഗുഡ്രിച്ച്സിന്റെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഹിസ്റ്ററിയും ഗുത്രിയുടെ ജിയോഗ്രഫിയും."

+ മൊസ്ഹൈം ക്രൈസ്തവ ചരിത്രം, വാല്യം 1, 132, 133.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ, ആദ്യ ക്രിസ്തീയ രാജാവായ ആർതർ, വിജാതീയ ആരാധനയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളുടെ മേൽ ക്രിസ്തീയ ആരാധന സ്ഥാപിച്ചു.* തന്റെ ചരിത്രത്തിൽ സംഭവങ്ങളുടെ കാലക്രമത്തിൽ കൂടുതൽ കൃത്യത പുലർത്തുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന റാഫിൻ, ക്രി.വ. 508-ൽ അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടന്റെ രാജാവായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പുസ്തകം 2, 129.

ഈ സമയത്തു റോമാ സീയിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു? — സിംമാക്ക (498 അല്ലെങ്കിൽ 499 മുതൽ 514 വരെ പാപ്പയായിരുന്ന) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപ്പത്വ കാലം താഴെപ്പറയുന്ന ശ്രദ്ധേയമായ സാഹചര്യങ്ങളിലും

സംഭവങ്ങൾ ഉദാഹരണ പ്രത്യേകമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു:

"1. അവൻ —റോമിലെ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ —പൗത്തുധർമ്മം ഉപേക്ഷിച്ചു."

"2. തന്റെ എതിരാളിയോടു രക്തസാക്ഷിത്വം വരെയും പൊരുതി പാപ്പാസിംഹാസനത്തിലേക്കുള്ള വഴി അവൻ കണ്ടെത്തി. Du Pin.

"3. വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ അവകാശിയായി അവനു അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആരാധനാപൂർവ്വമായ സ്തുതിയാൽ."

"4. അനസ്താസിയസ് ചക്രവർത്തിയെ സഭാഭ്രഷ്ടനാക്കിയതിലൂടെ.+"

"—എത്രത്തോളം, എന്നു മോസ്ഹൈം പറയുന്നു, —ചിലരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ റോമൻ പോന്തിഫുമാരുടെ അധികാരാഭിലാഷപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നു എന്നു, അനിശ്ചിത കീർത്തിയുള്ള പ്രീലേറ്റായ സിമ്മാക്കസിന്റെ കൂപ്രസിദ്ധനും അതിരുകടന്നതുമായ ചാട്ടുകാരനായ എനോഡിയസിന്റെ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നു എളുപ്പത്തിൽ അനുമാനിക്കാം. ഈ പരാന്നഭോജി സ്തുതിപ്രസംഗകൻ, മറ്റു അർത്ഥശൂന്യമായ അവകാശവാദങ്ങളോടൊപ്പം, പോന്തിഫ് ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ന്യായാധിപനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും, അത്യുന്നതന്റെ പ്രതിനിധിയായി അവൻ ആ സ്ഥാനം നിറവേറ്റുന്നുവെന്നും വാദിച്ചു.'++

പശ്ചിമദേശത്ത് കത്തോലിക്ക കാര്യത്തിനു ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട ശക്തിയാലും, ഈ വിജയങ്ങളാലും, റോമാസനത്തിന്റെ വികാരിമാരുടെയും മറ്റു പ്രവർത്തകരുടെയും ഇടപെടലാലും, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ പാപ്പീയകക്ഷി റോമിലെ തങ്ങളുടെ അധിപന്റെ പക്ഷത്തിൽ തുറന്ന വൈരപ്രവർത്തനങ്ങൾ ന്യായീകരിക്കാവുന്ന നിലയിൽ —സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. 508-ൽ മതാന്യതയുടെയും ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെയും ചുഴലിക്കാറ്റ് കിഴക്കൻ തലസ്ഥാനത്തിന്റെ വീഥികളിലൂടെ അഗ്നിയോടും രക്തത്തോടും കൂടി വീശിക്കടന്നു.

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ കലഹങ്ങൾ ഉള്ളുറിച്ചു സംസാരിക്കുവേണ്ടി ക്രി.വ. 508-514 വർഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഗിബൺ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു — "ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിമകൾ തകർക്കപ്പെട്ടു; മൂന്നു ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനംവരെ, തന്റെ പ്രജകളുടെ കരുണയാചിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന തുവരെ, അവന്റെ വൃക്താവിന്റെ പ്രാപ്തം പ്രദേശത്ത് മറച്ചുവെക്കപ്പെട്ടു. [പോപ്പി സംവിജയോത്സവം ഹത്തലിലാണ്.] തന്റെ കിരീടമില്ലാതെ, യാചകന്റെ ഭാവത്തിൽ, അനസ്താസിയസ് സർക്കസ്സിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവന്റെ സന്നിധിയിൽ കത്തോലിക്കർ യഥാർത്ഥ ട്രിസാജിയൻ ആവർത്തിച്ചു; രാജചിഹ്നം പർപ്പിൾ ഉപേക്ഷിക്കാതെ മൂന്നു ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തിലൂടെ അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ച നിർദ്ദേശം കേട്ടു അവർ ഉല്ലസിച്ച്; എല്ലാവർക്കും ഭരിക്കാനാവില്ലാത്തതിനാൽ, ആദ്യം ഒരു സർവാധികാരിയെ

തിരഞ്ഞെടുത്ത കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം ഏകമതപ്രാപിക്കണം എന്ന മുന്നറിയിപ്പ് അവർ ശ്രവിച്ചു; കൂടാതെ, തങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ യാതൊരു മടിയുമില്ലാതെ സിംഹങ്ങൾ ശ്ലക്ക ഏൽപ്പിക്കാൻ ശിക്ഷിച്ചു, ജനപ്രിയതയില്ലാത്ത രണ്ടു മന്ത്രിമാരുടെ രക്തം അവർ സമ്മതത്തോടെ ഏറ്റുവാങ്ങി. ഈ ക്രൂരമെങ്കിലും ക്ഷണികമായ കലാപങ്ങൾ ശ്ലക്ക പ്രേപാസ ഹനനമായത് വിതാലിയന്റെ വിജയം ആയിരുന്നു; ഹൂണുകളും ബൾഗേറിയക്കാരും ഉൾപ്പെട്ട അവന്റെ സൈന്യത്തോടുകൂടെ, അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും വിഗ്രഹാരാധകരായിരിക്കെ, അവൻ താനെത്തന്നെ കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തിന്റെ പോരാളിയെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ ഭക്തിപൂർണ്ണ കലാപത്തിൽ, അവൻ പ്രേതസിനെ ജനശൂന്യമാക്കി, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനെ വളഞ്ഞു, അറുപത്തയ്യായിരം സഹകീർത്തികളെ നശിപ്പിച്ചു; അങ്ങനെയൊരു മെത്രാന്മാരുടെ മടക്കവിളിയും, പോപ്പിന്റെ തൃപ്തിയും, ചാൽസിഡോൻ സഭാസമ്മേളനത്തിന്റെ സ്ഥാപിതാവസ്ഥയും അവൻ നേടിയെടുത്തു. മരണമുഖത്തിലുള്ള അനസ്ട്രാസിയസ് മനസ്സിലെ ധമനസ്സോടെ ഒപ്പുവെച്ചു എന്ന വാൽജസ്റ്റിനിയന്റെ അമ്മാവൻ അതിനെ കൂടുതൽ വിശ്വാസ്യതയോടെ അനുഷ്ഠിച്ചു, ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് ഉടമ്പടി ആയിരുന്നൂ അത്. സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന മതയുദ്ധങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിന്റെ അവസാനം ഇങ്ങനെയാണിരുന്നതു്.” 55

അപ്പോഴല്ലെന്ന് ഹൈയിലിൽ നിന്നുള്ള താഴെക്കൊടുത്ത ശിക്ഷണ ഭാഗത്തോടെ, ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യം നാം സമാപിപ്പിക്കുന്നതു്:—ഇപ്പോൾ നാം നമ്മുടെ ആധുനിക ഗമാലിയേലന്മാരെ 508-ൽ, പുറജാതീയരുടെ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിന്റെ സ്ഥലത്ത് (പിന്നീട് “സെന്റ് പീറ്റർ റൂടെ പാരമ്പര്യം” എന്നു അവകാശപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത്) തങ്ങളോടൊപ്പം ഒരു നിലപാട് എടുക്കുവാൻ ക്ഷണിക്കുന്നതു്. നാം ഏതാനും വർഷങ്ങൾ പിന്നെ ട്രൂണോക്കുവേണ്ടി, വടക്കൻ ബാർബരന്മാരുടെ ക്രൂരമായ പുറജാതീയത നാമമാത്രമായി ക്രിസ്തീയമായിരുന്ന പാശ്ചാത്യ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്മേൽ പ്രളയമായ ഒഴുകിയിറങ്ങുന്ന തും—എവിടെയും ജയിച്ചുടക്കുന്ന തും—അതിന്റെ ജയങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും അത്യന്തം ക്രൂരതകൊണ്ടു അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തും കാണുന്നതു്... സാമ്രാജ്യം തകർന്ന ചിതറിപ്പോകുന്നതു്. ആ ചിതറിപ്പോയ ഭാഗങ്ങളിലെ അധിപതികളും ഭരണാധികാരികളും ഒരുവൻ പിന്നെ ഒരുവൻ തങ്ങളുടെ പുറജാതീയത ഉപേക്ഷിച്ചു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം സമ്മതിക്കുന്നതു്. മതകാര്യത്തിൽ ജേതാക്കൾ ജേതാക്കളാൽ കീഴടക്കപ്പെട്ടവർക്കു വഴങ്ങിക്കൊണ്ടു എങ്കിലും പുറജാതീയത ഇനിയും വിജയോന്മുഖമാണ്. അതിന്റെ അനുയായികളിൽ ഒരാൾ ദുഃഖനും വിജയശാലിയുമായ ഒരു ജേതാവാണ്. (ക്ലോവീസ്.) എന്ന വാൽ ഉടൻതന്നെ അവനും പുതിയ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ മുമ്പിൽ തലകുമ്പിട്ടു അതിന്റെ പോരാളിയായി മാറുന്നതു്. അവൻ ഇപ്പോഴും വിജയോന്മുഖനാണ്; എങ്കിലും ഒരു വീരനും

ജയാധിപത്യമായിത്തന്നെ, നാം നിലകൊള്ളുന്ന ബിന്ദുവായ (ക്രി.വ. 508-ൽ അവൻ തന്റെ ഉന്നതശിഖരത്തിലെത്തുന്നതു്.

"—അതേ വർഷത്തിലോ അതിനടുത്ത കാലത്തോ, വീണ്ടുപോയ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രധാന ഉപവിഭാഗം, അതിന്റെ വിജയോല്പാസഭരിതനായ 'രാജാവിന്റെ' കിരീടധാരണത്തിലൂടെ പരസ്യമായി ക്രിസ്തീയവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു.

"—നാം നിലകൊള്ളുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പൊന്തിഫ് അടുത്തിടെ മതംമാറ്റം പ്രാപിച്ച ഒരു പേഗനാണ്. അവനെ ആ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തിയ രക്തപങ്കിലമായ പോരാട്ടം ഒരു ആരിയൻ രാജാവിന്റെ ഇടപെടലാൽ തീർപ്പാക്കിയതായിരുന്നു. 'ഭൂമിയിലെ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ നിറയ്ക്കുന്നവൻ' എന്ന നിലയിൽ അവന്നുമസ്താദവും അഭിവാദ്യവും അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. റോമിന്റെ സീയുടെ താൽപര്യങ്ങൾ അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നു എന്ന സംശയം മാത്രം ഉണ്ടായാലും, സെനറ്റ് അവന്റെ അധികാരത്തിന് അത്രയും കീഴിലാണ്; അവർ ചക്രവർത്തിയെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. . . . 508-ൽ കിഴക്കൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിനടിയിൽ ഖനി പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നു. അതുണ്ടാക്കുന്ന കലഹത്തിന്റെയും സംഘർഷത്തിന്റെയും ഫലമായി അതിന്റെ നിയമാനുസൃത അധിപന്റെ അപമാനം സംഭവിക്കുന്നു. ഇനി ചോദ്യം ഇതാണ്: പേഗനിസം എപ്പോഴാണ് അതിന്റെ പകരക്കാരനും അവകാശിയുമായ പാപ്പാത്മീയ അശുദ്ധിക്ക് സ്ഥലം നൽകുന്നതിനു തക്കവണ്ണം അത്രത്തോളം അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടത്? ഈ അശുദ്ധി എപ്പോഴാണ് തന്റെ ദൈവദൂഷണത്തിന്റെയും രക്തപാതത്തിന്റെയും യാത്ര ആരംഭിക്കാവുന്ന സ്ഥാനത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്? പേഗനിസത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇത് 'സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്,' അല്ലെങ്കിൽ 'നിറുത്തപ്പെട്ടത്,' 508 അല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും തീയതിയുണ്ടോ? ആ ഗൃഹ്യമായ മോഹിനി ഇപ്പോഴും തന്റെ ഇരകളെ മുഴുവനും തന്റെ അധികാരത്തിനകത്ത് കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും, അവർ തന്റെ സ്ഥാനം കൈക്കൊണ്ടുകഴിഞ്ഞു; ചിലർ ഇതിനകം ആ മോഹബലത്തിന് കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു."

മറ്റുള്ളവർ ഒടുവിൽ കീഴടക്കപ്പെടുന്നു,—അതേസമയം 'രാജാക്കന്മാരും, ജനങ്ങളും, പുരുഷാരങ്ങളും, ജാതികളും, ഭാഷകളും,' യേശുവിന്റെ സഹിദന്മാരുടെ രക്തത്തിൽ 'മത്തായിരിക്കെ' പോലും, 'തങ്ങൾ ദൈവസേവനം ചെയ്യുന്നു എന്നു' ചിന്തിക്കാനും, തങ്ങളെത്തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏകപ്രിയപാത്രങ്ങൾ എന്നു കരുതിക്കൊള്ളാനും അവരെ തയ്യാറാക്കുന്ന ആ മായാവശതിയുടെ അധീനതയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു; ഇതിലൂടെ അവർ നരകശിക്ഷയ്ക്കു കൂടുതൽ എളുപ്പവും സമൃദ്ധവുമായ ഇരയായിത്തീരുന്നു.*

"ഞങ്ങൾ ശക്തൻ ആ തീയതി ഉണ്ട് .—ദൈനംദിനം നീക്കി ക്കളെപ്പട്ടു, ശൂന്യമാക്കുന്ന മേൽപ്പട്ട 508-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സ്ഥാനത്തെ കണക്കാക്കിയാൽ 1290 ദിവസങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ വർഷങ്ങൾ 1798-ൽ

അവസാനിക്കുന്നതു; അവിടെ, ഇതിനകം കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, ബോണപാർട്ടിന്റെ ഭൂജ്ഞാതാൽ പാപ്പായിൽനിന്നു പൗരാധികാരം അകറ്റിക്കൊള്ളപ്പെട്ടു. 1335 ദിവസങ്ങൾ ആ സംഭവത്തിന്റെ ഈ വശം 45 സമ്പൂർണ്ണ വർഷങ്ങൾ നമ്മെ എത്തിക്കുന്നതു.

“എന്നാൽ ചിലർ പറയാം: കാലഘട്ടങ്ങൾ കഴിഞ്ഞകാലത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നവയായി നിങ്ങൾ എങ്ങനെ കാണിക്കുന്നു? ദാനിയേൽ ദിനങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ വിശ്രമിക്കുകയും തന്റെ അവകാശഭാഗത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? തീർച്ചയായും; ഞങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദാനിയേൽ തന്റെ അവകാശഭാഗത്തിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്ത്? കാലം കടന്നുപോകുന്നതിന്റെ വ്യായാമത്തിലേക്കും ദിനങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യമായി സംഭവിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ പരിശോധനയിലേക്കും നാം വരുമ്പോൾ ഈ വിഷയത്തെ പരിഗണനയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരും. അതുവരെ, മറ്റൊരു ആഴ്ചവരെ, ഇവിടെ ഞങ്ങൾ നങ്കൂരം ഇടുന്നു.” Review and Herald, January 28, 1858.

പ്രെസ്കോട്ടിന്റെയും ഡാനിയൽസിന്റെയും പിശകുകളും അപകടങ്ങളും; നഗരങ്ങളിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തപ്പെടേണ്ടതു

(എ. ജി. ഡാനിയൽസ് 1901-ൽ ജനറൽ കോൺഫറൻസിന്റെ പ്രസിഡന്റായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ, ഈ പ്രമാണം 1910-ൽ എഴുതപ്പെട്ടതാകാമെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു; നഗരങ്ങളെ അവഗണിച്ചതിനെയും “ഡെൽറ്റി”യെക്കുറിച്ചുള്ള വിവാദത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തത്തെയും കുറിച്ച് മിസിസ് വൈറ്റ് അതീവ ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്.)

ഇപ്പോൾ, അടുത്തിടെ സ്ലീവ് വോൾബർഗ് പറഞ്ഞത്, “ദൈനംദിനം” സംബന്ധിച്ച് താൻ ഒരു നിലപാട് എടുക്കേണ്ടതില്ല; കാരണം എലൻ വൈറ്റ് “ദൈനംദിനം” സംബന്ധിച്ച് ഒരിക്കലും ഒരു നിലപാട് എടുത്തിട്ടില്ല. പ്രവാചകസ്ത്രീയ്ക്ക് ആ നിലപാട് മതിയായിരുന്നു എങ്കിൽ, അതു തനിക്കും മതിയാകുന്നു.

അതെ, എലൻ വൈറ്റിന് “ഡെയിലി”യെക്കുറിച്ച് ഒരു നിലപാട് ഉണ്ടായിരുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം പുലർത്തിയിരുന്നുവെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു; അത് പൗരാണികവിശ്വാസമാണെന്ന് അവൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. പൗരാണികവിശ്വാസം നീക്കിക്കളഞ്ഞപ്പോൾ 1335 ആരംഭിച്ചുവെന്നും, അതിനല്ലാത്ത മറ്റു ദൃഷ്ടികോണങ്ങൾ ഇരുളും ആശയക്കുഴപ്പവും മാത്രമേ ഉൽപാദിപ്പിക്കൂ എന്നും അവൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

1850-ലെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു അന്ധ കാരവും കലക്കലും വരുത്തുന്ന യഥാർത്ഥത്തിൽ വേർതിരിച്ചു കാണിക്കാനാകുന്നതായത്, ‘ദിനംപ്രതി’ എന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധാലയശുശ്രൂഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതല്ല എന്ന ക്രൈസ്തവരുടെ ദൃഷ്ടികോണമാണ്; അതുകൊണ്ട്, ‘ദിനംപ്രതി’

അനുവദിക്കരുത്. ശത്രു പ്രവർത്തനം ചെയ്യുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്ന സഹോദരൻ ഡാനിയേൽസും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതു;

അതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? ശത്രു നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? അതിന്റെ അർത്ഥം, പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ്.

"...താങ്കളുടെ മനസ്സും എൽഡർ പ്രസ്കോട്ടിന്റെ മനസ്സും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാരാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു..."

സാത്താന്റെ പ്രവർത്തി, നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളെ വഴിതിരിച്ചുവിടുന്നതായിരുന്നു—കർത്താവ് നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രചോദിപ്പിക്കാതിരുന്ന ചെറുതും സൂക്ഷ്മവുമായ കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു. അവ അനിവാര്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇത് സത്യത്തിന്റെ കാരണത്തിന്നു വളരെ പ്രസക്തമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളുടെ ആശയങ്ങൾ, നിങ്ങളെ അത്തരത്തിലുള്ള ചെറുതും സൂക്ഷ്മവുമായ കാര്യങ്ങളിലേക്കു വലിച്ചിഴുക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ, അതു സാത്താന്റെ ആസൂത്രിതമായ പ്രവൃത്തിയാണ്. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ ചെറുകാര്യങ്ങൾ തിരുത്തുന്നതു ഒരു മഹത്തായ പ്രവർത്തി ചെയ്യാനാകുമെന്നു നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. എങ്കിലും എനിക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ഇതാകുന്നു: മൗനം വാക്യാതുര്യമാണ്.

ഉറിയ സ്മിത്തിന്റെ *Thoughts on Daniel and Revelation* എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കടന്നു, "ദിനംപ്രതി" എന്നത് പൗരാണികവിഗ്രഹാരാധനയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നതിനെ നീക്കിക്കളയുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വില്ലി വൈറ്റ്, പ്രസ്കോട്ട്, ഡാനിയേൽസ് എന്നിവർക്കെതിരെ പോരാടുന്ന ആളുകളിൽ ഒരാൾ ലാറി സ്മിത്ത് എന്ന പേരുള്ള മനുഷ്യനായിരിക്കുന്നത്.

ലാറി സ്മിത്ത് ആർ ആണ്? അവൻ ഊറിയവിന്റെ മകനാണ്; അവർ എന്ത് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു അവൻ അറിയാം, അവൻ തന്റെ പിതാവിനോടൊപ്പം നിലകൊള്ളുന്നു: "ദൈനംദിനം" പേഗനിസമാണ്.

"കുറ്റം കണ്ടെത്തുന്നതു നിർത്തുക" എന്നു ഞാൻ പറയേണ്ടതാണ്. പിശാചിന്റെ ഈ ഉദ്ദേശ്യം മാത്രം നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി ആശയഗർഭതയിൽ അത്യന്തം അത്ഭുതകരമായതായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടേനെ എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. എല്ലാ തരത്തിലുള്ള മനസ്സുകളും ഏകോപിക്കാത്തീടങ്ങളിൽ, ആക്ഷേപാർഹമെന്നു കരുതപ്പെട്ട എല്ലാ സവിശേഷതകളും ഒരുമിച്ച് എത്തിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു ശത്രുവിന്റെ പദ്ധതി.

"അപ്പോൾ എന്ത്? പിശാചിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന അതേ പ്രവൃത്തി നടന്നുവരും. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ ക്ഷയിച്ചു പുറത്തുള്ളവർക്കു, അവ

യോജിച്ച തായ ഒരു പ്രതിനിധാനം നൽകപ്പെടും; അത് സ്വഭാവത്തിലേ ഗുണങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കും, അവ"

എന്ത് ചെയ്യുക? "വലിയ കലുഷത്വം ഉണ്ടാക്കുക."

ദൈനികത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയക്കുഴപ്പവും ഇരുളും വരുത്തുന്ന മറ്റു ദൃഷ്ടികോണങ്ങളും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ മഹത്തായ സന്ദേശം എത്തിക്കുവാൻ ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഉപയോഗിക്കേണ്ട സ്വർണ്ണനിമിഷങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി ഉപയോഗിക്കണം. നാം ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്ന അവതരണങ്ങൾ എല്ലാം പരസ്പരം പൂർണ്ണമായി ഒത്തുചേരാൻ കഴിയുകയില്ല; അതിന്റെ ഫലമായി വിശ്വാസികളുടെയും അവിശ്വാസികളുടെയും മനസ്സുകൾ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകും. സംഭവിക്കേണ്ടതിനായി സാത്താൻ പദ്ധതിയിട്ടിരുന്നതു ഇതുതന്നെയായിരുന്നു—വൈരുദ്ധ്യമായി വലുതാക്കി കാണിക്കാനാകുന്ന എന്തും.

കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ ബൈബിൾ പഠനത്തിൽ നിന്ന് ഈ ഉപദേശങ്ങൾ തെളിയിക്കാൻ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, എസെക്കീയേൽ 28 നോക്കുന്നതായിരിക്കും; കാരണം, ദൈനികത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വേരിനെ തിരിച്ചറിയുന്ന സ്ഥലം എസെക്കീയേൽ 28 തന്നെയാണ്. എസെക്കീയേൽ 28 ലൂസിഫറിന്റെ സ്വയോന്നതീകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്, അവർ അതിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; കാരണം, ദൈനികം ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിശുദ്ധമന്ദിര ശുശ്രൂഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറയാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അവർ ദൈനികത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ദൃഷ്ടികോണമായ സ്വയോന്നതീകരണത്തിന്റെ പ്രതീകത്തെ മാത്രമല്ല തള്ളിക്കളഞ്ഞത്, അവരുടെ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ അതേ സ്വയോന്നതീകരണം പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർ നമ്മുടെ നിരകളിൽ ആശയക്കുഴപ്പം വരുത്തുമെന്ന് അവർ ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

ഇപ്പോൾ, അന്യാത്മാക്കൾ പ്രവർത്തിക്കാനാകുന്ന ഒരു മഹത്തായ പ്രവൃത്തിയിൽ ഇവിടെ. എന്നാൽ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു പ്രവൃത്തി കർത്താവിനുണ്ട്; ശത്രുവേഷംമാറി നമ്മുടെ നിരകളിൽ കടന്നുകയറി ആശയക്കുഴപ്പം വരുത്തുവാൻ നിറയ്ക്കാവുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതു അവൻ പൂർണ്ണമായി നിർവഹിക്കും; അങ്ങനെ ആ ചെറിയ ഭിന്നതകളെല്ലാം വലുതായി, പ്രകടമായി തീരും.

"എന്നെ കാണിക്കപ്പെട്ടു" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? ദൈവം ഇത് അവളോടു പ്രത്യേകമായി അരുളിച്ചെയ്തു.

"ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ ഭാരമെന്നത് കർത്താവ് എൽഡർമാരായ ഡാനിയൽസിനും പ്രസ്കോട്ടിനും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നതു ഞാൻ ആദ്യം മുതൽ തന്നെ കാണിക്കപ്പെട്ടു. സാത്താന്റെ കപടയുക്തങ്ങൾ

അകത്തു കൂകൊണ്ടു വരണമോ? ഈ 'ഡെയ് ലി' എന്ന തുമനസ്സുകൾ കലക്കി ആശയക്കുഴപ്പത്താലാഴ്ത്തുകയും ഈ പ്രധാനമായ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രവൃത്തിയുടെ പുരോഗതിയെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ചെയ്യേണ്ട ത്രവലിയ കാര്യമാകണമോ? എന്തായാലും അങ്ങനെയൊന്നു ആകരുത്. ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന്,"

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് "ദൈനംദിനം" എന്നതിനെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു; "ദൈനംദിനം" എന്നതിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധാലയ ശുശ്രൂഷയാണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാരിൽ നിന്നു വന്ന ഒന്നാണ് എന്നും, അത് ആശയക്കുഴപ്പവും അന്ധകാരവും മാത്രമേ കൊണ്ടുവരികയുള്ളൂ എന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. കൂടാതെ, "ദൈനംദിനം" പൗരാണികതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നും, "ദൈനംദിനം" നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടപ്പോൾ 1335-വർഷത്തെ കാലപ്രവചനം ആരംഭിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞിരുന്ന പയനിയർമാരുടെ നിലപാടും അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവർ അതറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ എന്തു പറയാൻ ആഗ്രഹിച്ചാലും, ആ വ്യത്യാസം അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

"ഏതു സാഹചര്യമായാലും അത് ഉണ്ടാകരുത്. ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടരുത്; കാരണം അതിലൂടെ അകത്തു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്ന ആത്മാവ് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നതായിരിക്കും, ലൂസിഫർ ഓരോ നീക്കവും നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സാത്താനിക ശക്തികൾ തന്റെ പ്രവർത്തി ആരംഭിക്കും; അപ്പോൾ നമ്മുടെ നിരകളിൽ കലഹക്കുഴപ്പം കടന്നുവരും. പരീക്ഷണപ്രശ്നമല്ലാത്ത അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെ തേടിപ്പിടിക്കാൻ നിങ്ങളെ വിളിച്ചിട്ടില്ല; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മൗനം വാഗ്മിത്വമാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ എല്ലാം എനിക്കു വളരെ വ്യക്തമായി മുമ്പിലുണ്ട്. പിശാച് നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ ഈ വിഷയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സ്വന്തം ജനങ്ങളിൽ ഒരാളെയെങ്കിലും അവൻ ഉൾപ്പെടുത്തി കുറുക്കാനായിരുന്നുവെങ്കിൽ, സാത്താന്റെ കാര്യം വിജയിച്ചേനേ. ഇപ്പോൾ വൈകാതെ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത് ജോലി തന്നെയാണ്; അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടരുത്."

സാത്താൻ നമ്മിൽനിന്നു പുറത്തുപോയ ആ മനുഷ്യരെ ദുഷ്ടദൂതന്മാരോടു ഏകീകരിച്ചു, പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങളാൽ നമ്മുടെ പ്രവർത്തിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു; അപ്പോൾ ശത്രുവിന്റെ പാളയത്തിൽ എത്ര ആനന്ദമുണ്ടാകുമായിരുന്നു! കൂടുതൽ അടുത്തുചേരുക, കൂടുതൽ അടുത്തുചേരുക. എല്ലാ വ്യത്യാസങ്ങളും അടക്കം ചെയ്യപ്പെടട്ടെ. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രവർത്തി, ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ വഴിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയുന്നതിനും എല്ലാവരും ഐക്യത്തിൽ വരുന്നതിനുമായി, നമ്മുടെ സകല ശാരീരികശക്തിയും മസ്തിഷക-നാഡീശക്തിയും സമർപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. സാത്താനു തന്റെ മഹത്തായ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാത്ത ജ്ഞാനത്തോടെ ഏറ്റവും ചെറിയ പിടിവാശിപോലും ലഭിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, [അവൻ ആനന്ദിച്ചേനേ].

ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള എല്ലാ പുരുഷന്മാരെയും ഉൾപ്പെടുത്താതെ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ എന്തെങ്കിലും അധികാരമാണ് വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെന്നു വെച്ചാൽ ഇപ്പോൾ നാം ഈ വിഷയത്തെ പരിശോധിക്കട്ടെ. അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ സാന്നിധ്യം തീർത്ത പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വരുവർഷം പോലും മുന്നേ വട്ടുകൊണ്ടുപോകേണ്ടതിനുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉത്സാഹം പ്രകടമാക്കുന്ന തുകർത്താവിന്റെ വിധിയാണോ എന്നു നാം ഇപ്പോൾ വീണ്ടും പരിഗണിക്കണം. നിങ്ങളോടൊത്തു ഏകീകൃതരാകുന്ന സഹായത്തോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വരുവർഷം കൂടി തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളിലും എൽഡർ പ്രെസ്പോട്ടിലും ഒരു മാറ്റം സംഭവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവസന്നിധിയിൽ താഴ്ത്തുവിൻ. നിങ്ങളിൽവ്യത്യസ്തമായ ഒരു അനുഭവത്തിന്റെ പ്രകടനം കർത്താവ് കാണേണ്ടതായിരിക്കും; കാരണം ഈ ഇപ്പോഴത്തെ സമയത്തു ഏതെങ്കിലും പുരുഷന്മാർ വീണ്ടും പരിവർത്തനം പ്രാപിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ എൽഡർമാനിയേൽസും എൽഡർ പ്രെസ്പോട്ടുമാണ്.

ദൈവകൃപയുടെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ പുനഃപരിവർത്തനത്തിന്റെ തെളിവ് വെളിവാക്കുന്ന ജ്ഞാനമുള്ള പുരുഷന്മാരിൽ നിന്ന് ഏഴ് പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം. കാരണം, കാരണത്തിൽ നിന്ന് ഫലത്തിലേക്കു യുക്തിപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുവാൻ പോലും കഴിയാത്തത്ര അന്ധരായിരിക്കുന്ന ഏതൊരു പുരുഷന്മാരും, ഈ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ വഹിച്ചവരെയും ഈ കോൺഫറൻസുകളുടെ പ്രസിഡന്റ്മാരെയും അവഗണിക്കുകയും, രണ്ടുവർഷത്തിലധികം ഈ പ്രവർത്തി വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരെ നിരസിക്കുകയും, അത്ര ഉത്സുകവുമായ ഒരു ഫലം സംഭവിക്കുകയും, വർഷങ്ങളായി അവരുടെ മുമ്പിൽ നിലനിർത്തപ്പെട്ടിരുന്ന അതേ പ്രവർത്തിയെ—നഗരങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിനെ—പുരുഷന്മാർ ഉപേക്ഷിക്കുകയും, ആ പഴയ പുരുഷന്മാരുടെ ഉപദേശം തേടുവാൻ യാതൊരു ശ്രദ്ധയും, അല്ലെങ്കിൽ വളരെ കുറച്ചു ശ്രദ്ധയും, കൊടുക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും, പകരം അവർ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു, ഇത്ര മഹത്തായതും അത്ഭുതകരവുമായ ഒരു പ്രവർത്തിക്കു ചുമതല ഏല്പിക്കപ്പെടേണ്ടവരായി ഈ പുരുഷന്മാർ സുരക്ഷിതരല്ലെന്നതിനുള്ള സ്വന്തം സാക്ഷ്യം തന്നെ വഹിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ പ്രവൃത്തനം ഈ വിചിത്രമായ രീതിയിൽ നടത്തപ്പെടാൻ അവൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുകയില്ല. പുസ്തകങ്ങൾ അങ്ങനെയെന്നെ വിടുക. ഏതെങ്കിലും മാറ്റം അനിവാര്യമാണെങ്കിൽ, ആ മാറ്റത്തിൽ യോജിച്ച ഐക്യം ദൈവം തന്നെ ഉണ്ടാക്കും; എന്നാൽ മഹത്തായ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സന്ദേശം മനുഷ്യർക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, സ്നേഹത്തോടെ പ്രവർത്തനം ആത്മാവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന വിശ്വസ്യതയെയാണ് [ദൈവം] ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. മൂപ്പന്മാരായ ഡാനിയേൽസിനും പ്രെസ്പോട്ടിനും ഇരുവർക്കും വീണ്ടും പരിവർത്തനം ആവശ്യമാണ്. ഒരു വിചിത്ര

പ്രവൃത്തനികടനം വന്നിരിക്കുന്നതു; അത് ക്രിസ്തുനമ്മുടെ ലോകത്തലേക്കു ചെയ്യുവാൻ വന്ന പ്രവൃത്തിയോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല; സത്യമായി പരിവർത്തനമായ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തനികളേ ചെയ്യും.

പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവൃത്തി നാം എല്ലാവരും നിർവഹിക്കേണ്ടവരാകുന്നു. ഈ ഒരുക്കത്തിന്റെ സമയത്തുതന്നെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തോട് അനുരൂപരാകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന് ശ്രമിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന അത്യന്തഗൗരവമുള്ള പ്രതിസന്ധിയിലേക്കാണ് നാം എത്തിയിരിക്കുന്നത്. എൽഡർ ഡാനിയൽസ്, സമാന സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തതുപോലെ, നിങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഉയർത്തി കേൾപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നു കരുതരുത്. ഇതും മനസ്സിലാക്കുക, ഒരു കോൺഫറൻസിന്റെ പ്രസിഡന്റ് ഒരു ഭരിക്കുന്നവൻ അല്ല. ദൈവം അംഗീകരിച്ച പ്രസിഡന്റുമാരായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ജ്ഞാനികളോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ് അവൻ. ദൈവം അംഗീകരിച്ച കലങ്ങളിൽ നിന്ന് എഴുതപ്പെട്ട അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങളിലെ എഴുത്തുകളിൽ കൈകടത്തുവാൻ അവന്നു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. അവർ ഭരിക്കുന്നതും ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നതുമായ ശക്തി കുറവായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇനി അവർക്ക് ആധിപത്യം പുലർത്താൻ അനുവദിക്കരുത്. പ്രതിസന്ധി വന്നിരിക്കുന്നു; കാരണം ദൈവം അപമാനിക്കപ്പെടും.

പ്രവർത്തനിക്കപ്പെട്ട ടാതിരുന്ന നഗരങ്ങളെ കർത്താവ് എങ്ങനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു? ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തുനിൽ ആകുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഇതായിരിക്കേണ്ടതു—രാജകീയ ആധിപത്യം ഇല്ല. ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ നിർണ്ണായകഘട്ടമാണ്. ഇപ്പോൾ രക്ഷപ്പെടാനും നശിപ്പിക്കാനും കഴിയുന്ന ശക്തി ഞാൻ ആകുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും വിധി എന്റെ കൈകളിൽ ഉള്ള സമയമാണ്. ലോകത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്റെ ജീവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു. “ഞാൻ ഉയർത്തപ്പെടുന്നതുവെങ്കിൽ,” ഞാൻ പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന രക്ഷാകരകൃപ, ദൈവിക സാദൃശ്യത്താലും അനുസ്യുതമായി രൂപംപ്രാപിക്കുകയും എന്നോടൊന്നായി ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും, ഞാൻ എന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ കൃപയുടെ ശക്തിയാൽ പ്രവർത്തനിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ പ്രവർത്തനിക്കുകയും തെളിയിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവനും, കർത്താവു നൽകുന്ന ആലോചനയുടെ കീഴിൽ ഉത്തരവാദിത്ത സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവർ ഓരോരുത്തർക്കും ചെയ്യേണ്ടതായി നൽകിയിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി നിർവഹിപ്പാൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ കൈകോർത്താൽ, ലോകത്തെ അത്ര സന്തോഷിച്ചു ലോകത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി തന്റെ ജീവനെ പൂർണ്ണ ബലിയായി നൽകിയവനോടു സമ്പൂർണ്ണ ഐക്യത്തിൽ പ്രവർത്തനിക്കാൻ ഏറ്റവും ആത്മാർത്ഥ ശ്രമിക്കട്ടെ. ഞാൻ ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകരോടു പറയുന്നതു: നമ്മുടെ നഗരങ്ങളിൽ പ്രവർത്തനിക്കാൻ പ്രവേശിക്കുന്നവർ വചനശുശ്രൂഷയോടൊപ്പം ശാന്തവും വിശുദ്ധവുമായ ഗൗരവം

ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. നാം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ യോജിച്ച സ്വാധീനം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല, എങ്കിൽ നാം... [ഈ താളിന്റെ താഴത്തെ മൂന്നിലൊന്ന ശൂന്യമായി വിട്ടിരിക്കുന്നു.]

ഞാൻ എന്റെ ദിനപ്പതിപ്പിൽ നിന്നാണ് പകർന്നെടുക്കുന്നത്. യേശുവിലുള്ളതുപോലെയുള്ള സത്യം—അതിനെ പ്രസ്താവിക്കൂ, അതിനെ പ്രാർത്ഥിക്കൂ, അതിന്റെ ലാളിത്യത്തിൽ ഉള്ള ഓരോ വാക്കും വിശ്വസിക്കൂ. വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറി വഞ്ചകന്മാർക്കു ചെവികൊടുത്ത പുരുഷന്മാരുടെ മുമ്പാകെ പിഴവുകൾ കൊണ്ടുവരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ലാഭം ലഭിക്കും? വിശ്വാസത്തിൽ അധികകാലം മുന്പല്ല നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷന്മാരായിരുന്നു അവർ. നിങ്ങൾ പിശാചിന്റെ പക്ഷത്ത് നിൽക്കുമോ? പ്രവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്ന വയലുകളിലേക്കു നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കൂ. ലോകവ്യാപകമായ ഒരു പ്രവൃത്തി നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. ജോൺ കെല്ലോഗിനെക്കുറിച്ചുള്ള ദൃശ്യാവിഷ്കാരങ്ങൾ എനിക്കു ലഭിച്ചു.

അത്യന്തം ആകർഷകമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം, താൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വഞ്ചകത നിറഞ്ഞ വാദങ്ങളിലെ ആശയങ്ങളെയും, യഥാർത്ഥ ബൈബിൾ സത്യത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പുതുതായുള്ള ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിനായി വിശന്നും ദാഹിച്ചും നിന്നവർ, [അത്ര വഞ്ചകത നിറഞ്ഞ] ആശയങ്ങളെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു; അതിനാൽ എൽഡർ പ്രെസ്കോട്ട് മഹത്തായ ഭീഷണിയിൽ ആയിരുന്നു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അത് ഒരു പുതിയ ലോകംപോലെ ആയിരിക്കും എന്നൊരു വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെട്ടു പോകുന്നതിന്റെ [ഭീഷണിയിൽ] എൽഡർ ഡാനിയൽസും മഹത്തായ അപകടത്തിൽ ആയിരുന്നു.

“അതെ, അങ്ങനെ സംഭവിച്ചേനേ; എന്നാൽ അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഇങ്ങനെ അതിൽ മുഴുകിക്കിടന്നിരിക്കുമ്പോൾ, സഹോദരൻ ഡാനിയൽസും സഹോദരൻ പ്രെസ്കോട്ടും ആത്മീയ[വാദപരമായ ഒരു ഭാവമുള്ള] വികാരങ്ങളെ തങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിലേക്ക് നെയ്തുചേർക്കുകയും, കഴിയുമെങ്കിൽ തെരഞ്ഞെടുത്തവരെയും വഞ്ചിക്കുന്ന മനോഹരമായ വികാരങ്ങളിലേക്കു നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി എനിക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടു.”

അത്യന്തം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയില്ല; എന്നാൽ അത്യന്തം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോടൊപ്പം നിലകൊള്ളുന്ന ചിലർ വഞ്ചിക്കപ്പെടും. അത്യന്തം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ജ്ഞാനികളായ കന്യകമാരാണ്. മൂഢകളായ കന്യകമാർ വഞ്ചിക്കപ്പെടും, അല്ലേയോ?

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ജ്ഞാനമുള്ള കന്യകമാർ ആയിരിക്കുന്നു നാം—തിരഞ്ഞെടുത്തവരെയും വഞ്ചിപ്പാൻ പ്രലോഭനം നിലനിൽക്കുന്ന ഈ സമയത്ത്—ജ്ഞാനമുള്ള കന്യകമാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർ

പ്രാപിക്കുവാനുണ്ടാകുന്ന മൂലകന്യകമാർ എന്താണ് പ്രാപിക്കുന്നതു? 2
തെസ്സലോണീകൃതിയിൽ പറയുന്ന ശക്തമായ വഞ്ചന. ദൈവനിന്ദനത്തോടു
ബന്ധമില്ലാത്തതിൽ അതും നാം പരിഗണിക്കണം.

—“തങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിലേക്ക് ആത്മീയ[വാദപരമായ] ഒരു ഭാവമുള്ള
വികാരങ്ങളെ നെഞ്ചുചേർക്കുകയും, സാധ്യമെങ്കിൽ
തെരഞ്ഞെടുത്തവരെയും തന്നെ വഞ്ചിച്ചുകളയുന്ന മനോഹരമായ
വികാരങ്ങളിലേക്കു നമ്മുടെ ജനത്തെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യും.”

ആത്മവാദത്തിന്റെ അത്യന്തിക അടിസ്ഥാനസാരം എന്താണ്?

ശൗൽ രാജാവിന്റെ കഥയെ സംബന്ധിച്ചുവരുമ്പോൾ, ശമുവേൽ എന്താണ്
പറഞ്ഞത്? “കലഹം മന്ത്രവാദംപോലെയാണ്.” കലഹം മന്ത്രവാദമാണ്.

ശൗൽ ഒടുവിൽ എവിടെയാണ് എത്തിച്ചേരുന്നത്?

ശ്രോതാക്കളിൽ നിന്ന്: എൻദോരിലെ മന്ത്രവാദിനിയുമായി.

എൻദോരിലെ മന്ത്രവാദിനിയോടുകൂടെ.

എന്തായിരുന്നു രാജാവായ ശൗൽ എൻഡോരിലെ മന്ത്രവാദിനിയിലേക്കു
തന്നെ നയിച്ച ഈ സംഭവപരമ്പരയ്ക്ക് കാരണമായത്? അവൻ
ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിനുമേൽ തന്റെ വചനം ഉയർത്തി. എന്ത്
ചെയ്യേണ്ടതെന്നു അവനോടു പറഞ്ഞിരുന്നു; എങ്കിലും അവൻ
മുന്നോട്ടുപോയി, താൻ ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചതുതന്നെ ചെയ്തു.

ആത്മീയവാദത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനസാരമെന്നത്, ദൈവത്തിന്റെ
വചനത്തെക്കാൾ നിങ്ങളുടെ വചനത്തെ മുകളിലിരുത്തുന്നതാണ്.
അതാണ് ഇതെല്ലാം ആരംഭിക്കുന്ന സ്ഥലം. അതുതന്നെയാണ് മന്ത്രവാദം.

മന്ത്രവാദം എന്നത് ശൈതാൻ നിങ്ങളെ തന്റെ സ്വാധീനത്തിനടിയിൽ
എങ്ങനെ കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നതു തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്. അവൻ നിങ്ങളെ
എങ്ങനെ മോഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നതു മായിക വഞ്ചനയെ സംബന്ധിക്കുന്ന
ഒരു മായാജാലപരമായ പദമാണ്.

നിങ്ങൾ മോഹിനിവശീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ, ആദ്യം
മോഹിനിവശീകരിക്കപ്പെടുന്നത് ആർ ആണ്? മോഹിനിവശീകരകൻ
തന്നെയാണ്. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിനുമീതെ എന്റെ വാക്ക്
സ്ഥാപിക്കുമ്പോഴാണ് ഇതെല്ലാം ആരംഭിക്കുന്നത്. അതാണ് മന്ത്രവാദം;
അതാണ് കലഹം; മോഹിനിവശീകരിക്കപ്പെട്ടവനായിത്തീരുന്നത്
ഞാനാണ്. ഡാനിയേൽസിനും പ്രെസ്കോട്ടിനും സംഭവിച്ചതും
അതുതന്നെയാണ്.

ഇത് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഡാനിയേൽസും പ്രെസ്കോട്ടും
കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നത് എന്തുതരത്തിലുള്ള വികാരങ്ങളായിരുന്നു?
“ദൈനികം” സംബന്ധിച്ച ഒരു തെറ്റായ ദൃഷ്ടികോണം.

അപ്പോൾ "ദൈവംദീനം" എന്ന തിന്മയെ മാർത്ഥ ദൃശ്യം എന്താകുന്നു? അത് പൗരാണികതയാണ്; പൗരാണികത സ്വയം മഹത്വം തീർക്കുന്ന മതമാണ്. അത് സ്വർഗ്ഗത്തെ ലൈപ്രോകാരങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ച ഒരു മതമാണ്; സാത്താൻ ദൈവവചനത്തേക്കാൾ തന്റെ വാക്കിനെ ഉയർത്തി, മനുഷ്യ ചരിത്രത്തെ ലേക്കു അധർമ്മത്തെ തിന്മയെ മർമ്മം പ്രവേശിപ്പിച്ച അതു ആരംഭിച്ചു.

അനിയമത്തിന്റെ രഹസ്യം സാത്താൻ നമ്മെ മന്ത്രമോഹിതരാക്കുന്നതിലുള്ള അവന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തേക്കാൾ നമ്മുടെ വാക്കിനെയോ അവന്റെ വാക്കിനെയോ മേലാക്കി വയ്ക്കാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും സാത്താന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്.

എന്റെ ചിന്താഗതിയെ നിങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നുവോ?

അകൃത്യം എന്നു നോക്കുക. Strong's Concordance-ൽ അത് അകൃത്യത്തെ നിർവചിക്കും. അതിനെ മൂലപദത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയാൽ, അകൃത്യത്തിനുള്ള മൂലപദം എന്താണ്? ആൽഫാ, ആൽഫാ. അതാണ് ആൽഫാ വിശ്വാസത്യാഗം.

ഡാനിയേൽസും പ്രസ്കോട്ടും ഈ മണ്ടത്തരമായ ദൃശ്യം എപ്പോൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു? അത് ആൽഫാ വിശ്വാസത്യാഗത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, ഇവിടെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പറയുന്നതിൽ—തിരഞ്ഞെടുത്തവരെയും വഞ്ചിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും യെഹെസ്കേൽ 28 വായിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും—നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധവിട്ടുപോകരുത്. എന്താണ് നടക്കുന്നതെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ "Daily" എന്ന കാര്യം ഉപദേശപരമായി തെറ്റായതും മാത്രമല്ല, "Daily"യെക്കുറിച്ച് ഉള്ള തെറ്റായ ദൃഷ്ടികോണം പ്രസംഗിക്കാൻ പോകുന്നവർ ദൈവവചനത്തേക്കാൾ മുകളിൽ തങ്ങളുടേതായ വാക്കിനെ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതായും, അതുവഴി അവർ വശീകരിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ എത്തുന്നതായും അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു; അതുകൊണ്ടുതന്നെ, അവരുടെ കലഹഭാവംകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെയും വശീകരിപ്പാൻ അവർ സാത്താന്റെ കയ്യിലുള്ള ഒരു ഉപകരണമായിത്തീർന്നു.

"ഈ സഹോദരന്മാർ തങ്ങളുടെ വഞ്ചകമായ ആശയങ്ങളിൽ സത്യത്തെ അനിശ്ചിതത്വത്തിലാക്കുന്ന ദോഷങ്ങൾ കാണും; എങ്കിലും [അവർക്ക്] മഹത്തായ ആത്മീയ വിവേചനശക്തിയുണ്ടെന്നപോലെ അവർ നിലകൊള്ളും എന്ന [വസ്തു] ഞാൻ എന്റെ എഴുത്തിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ കാര്യം എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരോടു പറയേണ്ടത് [ഇതാണ്];"

ജനങ്ങൾ പറയുന്നു: "ഓ, എലൻ വൈറ്റ്, 'ഡെയിലി'യെക്കുറിച്ച് അവർക്കൊരു നിലപാടുമില്ല."

“മുതിർന്ന ദാനിയേൽസ് ‘ദൈനംദിനം’ എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ആശയങ്ങളെ പിന്തുണച്ചുകാഹളംപോലെ തന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്താൻ കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. ഈ കാര്യം എനിക്കു കാണിച്ചു തന്ന അതിന്റെ തുടർഫലങ്ങളും എനിക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ ആശയക്കുഴപ്പത്താലാകുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലം ഞാൻ കണ്ടു; തുടർന്നു എനിക്കു ഇങ്ങനെ മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകപ്പെട്ട ഫലത്തെ പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ, മുതിർന്ന ദാനിയേൽസ് ഇങ്ങനെ ശക്തമായി സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടുകയും താൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രചോദനത്തിന് കീഴിലാണെന്നു സ്വയം വിശ്വസിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്താൽ,”

ഇതാണ് ആത്മവാദം. അവൻ ദൈവവചനത്തേക്കാൾ തന്റെ വചനത്തെ ഉയർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. താൻ ദൈവത്താൽ പ്രചോദിതനാകുന്നു എന്നു അവൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മുതിർന്ന ഡാനിയേൽസ് ഫലത്തെ പരിഗണിക്കാതെ ഇങ്ങനെ പ്രേരിതനാകുകയും താൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രചോദനത്തിന് കീഴിലാണെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ തനിയെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, സംശയവാദം നമ്മുടെ നിരകളിലുടനീളം എല്ലായിടത്തും വിതയ്ക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ സാത്താൻ തന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്ന സ്ഥാനത്തായിരിക്കും നാം. ഉറച്ച അവിശ്വാസവും സംശയവാദവും മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകളിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടും; സത്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വിചിത്രമായ ദോഷഫലങ്ങൾ ഉദിച്ചുവരും. Ms 67, 1910, 1-8. Manuscript Release, volume 20, 17-22.

ഇന്ന് അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ മുഴുവൻ മേഖലയിലുമാകെ ദുഷ്ടതയുടെ വിചിത്ര വിളവുകൾ വളരുകയാണ്.

എലൻ വൈറ്റ് 2520 സംബന്ധിച്ച പയനിയർ വ്യാഖ്യാനത്തിന് തന്റെ അനുഭവദാനം നൽകുന്നു.

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ “ഡെയിലി” എന്നത് പൗരാണികവിശ്വാസത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന പയനിയർമാരുടെ ഗ്രഹിക്കലിന് എലൻ വൈറ്റ് തന്റെ അംഗീകാരം നൽകുന്നു.